

Ayşe Uçar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.03.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acımak

gün kokusu nefesin
sabaha yeni uyanmış
bakışların yağmur damlası
gelincik yaprağından süzülen

seninle başka yaşamak
yazı bol ülkelerle sevişmek gibi
nemli topraklara düşen tohum tazeliğinde

ruhun bal
geçtiğin yer bin bir çiçek

şimdi
esip gidiyor sam yelleri
arkasında bir düşü tetikleyerek
tanrım neden titrek bu kalp
neden yorgun mayıs

öylesine çılgın
tutkun bir aşkı anlatırken melisalar

bu ateş kızılı
bu yokluğun sanrısı da ne?
yine yaprak sarısı - mevsim
bir ağaç kovuğu yalnızlığı - üşümek
tenine üşürken soğuk koridorlar
bıçak kesiği - yara

geceden güne yağın yıldız değil
ah! ter-ü tâze sızı
o tarifsiz yön
yağmurlar

-ıslanmak işte
tepeden tırnağa

ve hep acımak
kalbime...

22-05-2014

Ayşe Uçar

Ağla Lavinia

uzundur gecenin saçları
sonsuzluğa giden yola ağarken kanatlarını
mor renklerin ebrulisini dokurken yeryüzüne
gizli tebessümlerde bırakır acıyı

düşer ayın gözleri
bin yıllık harabelerin gölgesinde güneşlenen
yalnız mezar taşlarının kucağına
tılsımlı bir melodinin ezgilerinde ağlar Lavinia

sen kutsal tapınakların arsız savaşçısı
bırak sadağında kalsın zehirli okların
dokunma kalbimin nişangâhına
müritlerinin kanını emen dikenli gül
açma tomurcuklarını / gülşen_i bağım virâne

âmâ bir bahçivanım
batık kentlerin kayıp bahçelerinde
elimde makasım keserim dallarımı
isterse yansın hücrelerim nâr-ı cehenemlerde
ölümü beklerim kuruyan budaklarımda

Hız.İbrahim gibi gül bahçesine düşmez bedenim
her bir budadımlı balık olup yüzmez göllerde

tütsülenmiş sunaklarda bekleyen kurban da değilim
savrulan küllerimin zerrelerinde ağlayan bir hiçim
yokluğum boşluk yaratmaz evrenin gönüllerinde

vursun başıma topuzuyla, cehennem zebanisi
yedi kat yerin dibine seyrân eylesin serkeş gönlüm
yeter ki Araf'ta bırakma günahkar ruhumu
dayanamam belirsizliklere... / Ey Rabbim!

/ siyah beyazdır, ölümün rengi / siyahı bedene, beyazı ruha düşerken / sonsuzluğa
giden farklı bir kapı açılır/ ağlar Lavinia...

Ayşe Uçar

Ağladı-m

geçti
çilek mevsimi
yağmur ağladı
yırıldı peçesi gecenin
sızladı kalbi sokağın

pencereler hüzün buğusu
olmuyor sabah, gülmüyor güneş
soldu menekşeler gün dönmüyor
takıldı saatler...

.....

kaçamak bir sancının ayak izleri
yaralı ceylan sekişi bakışların
öldüm... öldürdün yâr

derdim büyük, düştüm amana
sözlerim berhava, dinlemez vefasız
ayrılığın matemi avuçlarıma
kar yağdı saçlarıma
dondum...dondurdun yâr

darı koydun
dağlandı yürek, cah etme yabana
gel de bitsin dehr-i zulmet
soğuk bir tebessümün aldı canım
aktı kanım, sel vurdu yıkıldı aşıyan
bittim...bitirdin yâr

ölüm başa dolanmadan
azrail arayı arayı bulmadan
bir selamın olsun gönder!
gönder! ...

balaban gözlü yâr...

21/12/2012

Ayşe Uçar

Anfora

tanrı
gözümün perdesini uçurdu
dip bir dalganın eşiğinden
saldı okyanus çölüne
binlerce sarsıntının çığığını
taş bir sofanın ayak ucuna boşaltayım diye

ellerime salkım salkım yalnızlık
dudağıma üzüm bağlarından hüzün şerbeti
sırtıma kırlangıç tepelerinden yüksek keder
önüme kısa bir de uzun yol bıraktı

an-fora!
çıldırmanın hazzında...
uçuyor saniyeler dakikalar yıllar
ayağı aksak medeniyet geride
ve cehalet hep iki adım önde
kalabalık metropoller, sekizgen piramitler
çelikten köprüler ağı...
ah! metal yığını dünya, öksürsen savaş
tıksırsan ölüm

ışığın gözbebeğinden çivili adamlar geçiyor
ve karanlık kan söktürüyor sokaklara

kayboluşun masalını anlatıyor pireler berbere
ki o masal hiçbir umut vaat etmez
eski bir marşandiz garına benziyor hayat
ki terk- etmiş insanlık, virane ruhları, taşlaşmış kalpleri
paslanmış duyguları mesken tutmuş cam gözlü
alaca baykuşlar

.....

koşa koşa yoruldu
döne döne vuruldu
meczip bir ruhun melankolik sokaklarında
gayrı tutunmaz mı elim
bir sufi'nin çıplak eteğine

ah! melâl
yüreğim damarlarını kesen bıçak
yok mu toz bulutlarını savuracak bir rüzgâr
içimdeki korkuyu alt edecek fırtına

.....

tanrı gözümün perdesini uçurdu
çıldırmanın hazzında zaman
an-fora! ...

h i ç l i ğ i n ortasından geçen nazlı ırmak

yağmurun esintisinden vazgeçtim
çok mu irak
yolun sonu...

(08-09-2013)

Ayşe Uçar

Annem Ben Karanfil-limon Ağacı

sen gittin ya
şimdi ben nelerle uğraşıyorum

.....

ah! bu karanfil
kırmızı bir şarkının dudağından sarkıyor sanki
an ki karanlık tam da zifiri, korkuyorum düşecek
sokağın başını al pacino kılıklı adamlar sarmış
armış namusmuş, bil ki! hepsi yalan
alan gitmiş anne, rüzgâr ters yöne eser mi?
ser mi sır mı? her şey ayan beyan
yan ki! ... uyan anne!

-yanıyorum...

anıyorum maziye eskimiş eşyalar pazarında
azarında babamın kaçtığı tepenin adını çalmışlar
almışlar anne hem de mor tapulu, yeşil çanlı
anlı şanlı vatan, yaban eller-ce kuşatılmış
atılmış pabucum -ben- öz yurdumda misafir
safir mavisini hüzünlere göm beni
eni boyu daralmış gömleği kim giyer?
yer anne! ... yer!

"açıl susam açıl! "
saçıl susam saçıl! kırk haramidir – yer

er dediğin "özü sözü bir" yiğit olur
ur bu - ur- göğsümün ortasında büyüttüğüm
üttüğüm misketler geldi aklıma çocukken karanfil

fil-li çizgi filmlere kim bakar?
akar akar kan, susar zaman

aman anne! boşver limon ağacına kazak örmeyi
sanal alem krizi tuttu

"behlül kaçır"

-eyvallah-

19-mart-2013

Ayşe Uçar

Aşk-ı Kelebek

nasıl düşünüyorsan öyle bak
ben hep orda olacağım
geçtiğin ama görmediğin sokak afişindeki küçük tekne
ağaç dallarındaki cızırtılı fısıltı
evlerin birbirine bakan yüzü gibi
istersen tüm kaldırımları es geç
bulutlara yakınlaştır bakışlarını

resimler çiz onlardan
sonra bırak dağılsınlar
mavi bir gök kalsın, bir de güneşin kapelâsı
şimdi ağzınla bir martı uçur
senin sözlerinle ıslansın okyanuslar
kendime kuş dilinden bir yağmur elbisesi dikeceğim

saçlarımı kesmeden
sana iki belik masal dinleteceğim
bu ormansız kraliçenin mavi menekşesi
ah! sevgilim sen defne dallarıyla zeytin ağaçlarını seversin
şimdi içim çok acıdı, sana bir çift kanat alacağım
bana da beyaz bir sandalla
bir çift yunus

nasıl özlüyorsan öyle hisset
ben hep orda olacağım
fantastik bir yıldızın gölgesinde ağlayan küçük kız
arabanın tekerinde kuyruğunu kaybeden bir kedi
yağmur olduğundan akan bir damla gibi
parıl parıl...

ah! akli karışık sevdiğim
lüzucet-i kederi at üzerinden
porselen atların koştuğu
serçe parmaklarımızın koptuğu yıllardan geçiyoruz
istersen tüm insanları es geç
çoğu insanlığını unuttu zaten
üzerimize çöken gök kutbu
hanlar hamamlar saraylar değil
anla! lâmekân yurtsuzluğumuz

nasıl seviyorsan öyle sev
ben hep orda olacağım

ikimize uzak bir dünyanın elmasları
ya da çöp konteynerlerinin gıcırtılı öksürüğü
sokak lambalarının yüzümüze üflediği ışık
acem şarkılarının ağladığı taş plaklar gibi
aşkla...

hadi boyuttan boyuta
uzat dudağını, dudağıma
ateşten güller savuracağım ten kafesimize...

25-11-2014

Ayşe Uçar

Aşk

kıraç toprakların
tozuna bulanmış rüzgârın
susak selvilerin kırılışına
benziyor ince dalların

esrarlı bir bahçenin göğü
her dem çiseleyen gözlerin
yıllanmış şarap tadında dilinde
biriktirdiğin tortular
biraz sen/den
biraz ben/den
kokuyor

evrenin
derinlerine sızıyor ışığın
ondandır hep yüzüme
dört mevsim yıldızların şavkımısı
ay'ın nur saçması...

dokunama-
koklayama-
öpeme-diğim ellerin nar bahçesi
kor yangınlarda, buzdan ateşler-le yakıyor
ıslak tenimin yırtıklarını...

bilyorsun
t/uzak bana yokluğun
en büyük c/eza suskunluğun

olsun //
yine de hep doyumsuz aşk-ın //

papatya fallarından tuttum aşkın yelesini
her bahar geldiğinde, her yağın yağmurda
ben sen/de, sen ben/de çoğalacak...

eksilmeyeceksin...
tıpkı vatan toprakları gibi
say ki ana şefkati...
tut ki baba sıcaklığı...

.....

biliorum
s-onsuz aşkla gelse de son veda
-ölümsüzdür aşk-

09/05/2012

Ayşe Uçar

Aşk Yalan

gökyüzünde sakindir hayat
tiki ağaçlarının uzantısıdır bulutlar
en hoyrat çığlıklar alev kuşlarının cıvıltısıdır
aşklar da din dil ırk ayrımı yoktur sevgili
ve bütün nehirler asil akar...

.....im

senle biz nesli tükenen cherokee kabilesi kadar az
asırlardır aynı yerde çömelen dağlar kadar sessiz-iz
coşkusunu yitirmiş adımlar kadar durağan
bataklığı kurumuş kurbağalar gibi cılız...
kayıp kentlerin mor ötesi ışıklarında palazlanan gölgeler kadar da uyuz-uz
yani uzar gider bu kadar-lar...

şimdi satırları okurken usturuşlu bir küfür sallasan da
bilirsin aynalar sadece görür- duymaz

...im

her aşkın görünmez katili şüphe...
bizde kuşklar ayağımıza dolandığında, ilk birbirimizi suçladık
sonra kırıldık döküldük bu sevda kanatlarımıza kurşun
gözlerimize demir perde...

za man la
uçurulmayı özleyen uçurtmalar
sandıkta havalanmayı bekleyen mendiller gibi sarardık solduk
elendik belendik tozlu yıllara...

s a v r u l d u k
-vazgeçtin sen vazgeçtim ben-

.....

yeryüzü
yaşayan ölümler cehennemi
kan şerbetiyle şekerlenen vampirler
ateşle barutla zenginleşen, açlıkla sınanan ülkeler
elleri yüzleri dağılan, bacakları kopan çocuklar...

işte bu yüzdendir ki...
aşk-ın zilleti, sevdanın külfet-i ağır

insanlığın emeklemeyi bile beceremediği dünya da aşk yalan!
sevdayı dillendiren şairler şiirler...
züleyha ve yusuf olmaya çalışan adem ve havva-lar yalan

doğru yoldayız sevgili
aşka yenilmeyecek kadar kutsal yüreklerimiz
ah! bir de seni özlememeyi becerebilsem

12/01/13

Ayşe Uçar

Aşka Kefen Giydirdiler

mayıs tırtılı kadar uzun
vızıldayan sinekler kadar dişil
hayalet aşkların hafifliğinde zaman
rüzgârın önünde uçuşan artistik kalpler
mangalda kül, dilde söz bırakmayan
ah! bağı yanık, g/özü çirkin aşıklar...

siyah güller
ağlak bülbüller
toprakta çim, dalda yemiş bırakmadınız
haydi ama koşturun yolunmuş aşklar kervanına

kim tutar
kim yutar sizi...

nasılsa güneşin içinden geçiyor
cübbesi karanlık şeytan
ortalık toz duman, akıllar bulanık
haydi ama boş duvarlara, boş afişlere çivileyin
süslü yalanlarla bezediğiniz cilalı kalplerinizi...

ve
bir köşeye sinip
en fiyakalasından döşeyin örümcek ağlarınızı
her gün körpe kuzu tazeliğinde
oh! ... ne âlâ ne âlâ
yeni yeni kurbanlar...

kelebek arı, çiçek böcek
canı çekilmiş bedenlerinize taze kan
oh! ... ne âlâ ne âlâ
kana kana için...

şehveti soluyan nefeslerinizde
başı dönmüş açlığınızda, tilki kurnazlığı
kaybettiğiniz adamlığınızda
çürük ayva kokusu...

haydi!
rastgele...
kim tutar
kim yutar zokanızı...

.....

gölge kadar hükmü yok satılmış ruhların
çiçek bozuğu kalplerinde kara ölüm
aşısız tenlerinde histeri nöbetleri
ağdalı tükçüklerinde baldıran zehri

ah! aşka kefen giydirdiler
artık hiçbir baharda dirilmez

12 /04/2012

Ayşe Uçar

Aşkın Eşkin Adımları

bulut üstü düşler bıraktım kapına
bahçene çıplak ayak izleri
daracık sokaklarına ıslak kediler
elinde sıcacık bir kahveyle
hadi geç gel kuytulardan
titreyen kalbime

gülüşlerini giyin gözlerine
kırmızı bir gül yeter bana
boyun posun ah! ...
bahaneleri sebepleri bırak
gölgeni de çek al
karanlıklardan

yakınsa ellerin, yakınsa kalbin
sıyr teninden yalnızlığın piç şımarıklığını
nasıl özledi akşamlar seni
acıya uyuyan bir denizin
gel! deli dalgaları ol

hadi bir düşe tutun
hadi bir kuşa gülümse
aşk uçmadan yuvadan
dağılsın başından sis duman

bulut üstü düşler bıraktım kapına
bahçene çıplak ayak izleri
hadi düş peşime...

26-03-2015

Ayşe Uçar

Ay Çözeltilisi

körpe bir ağaç yüzün, öpseler darılır
madenden yeni çıkarılmış kristâl sanki gözlerin
her çakışı binlerce kıvılcım
yanar döner ışıklar

tılsımlı bir güneşin içinden geçit vermez saçların
saçların öyle zifiri ki, siyahında can verir kuşlar
aşk yılgını kirpiklerin, hep mi belâ
hep mi uzak düşlere müptelâ
iki ayrı kentin uzantısı çatık kaşların
hangi aşığına küskün
söyle şeker dilin

aşk-
güller ve sen
ateşten tutuşur dudağın
acılar darp eder umutlarını
yerle yeksan masallar

sanrılı gök-yüzün
gamzelerine ay yıldız konmuş
kümelenmiş bulutlar oturmuş kirpiklerine
yağmur desen, yağmur değil
öyle güzel yağarsın
yağar ki! gözlerin

gönlün gömgök bir okyanus
sana çağlar bütün şelâleler
ah! bu yaman sevdalar
ömrünü azaltmaz, dertle çoğaltır

geceler
yalnızlık ve sen
katran karası, safran sarısı
ah! o geceler ki dert döngüsü
hüzün salkımlarını gövertir
gönlün pare pare, dilinde bin yare

hep güzelsin
güzel ölür! ...ölür sün ki
aşk geldiğinden değil
senden gittiğinden
utanır

04-01-2014
cumartesi-23:16

Ayşe Uçar

Aylardan Kasım

dudağı reyhan kokan gün
gül koynunda uyuyan rüzgâr
git getir! yağmur bulutlarını
gözyaşlarım kurudu

ömrün çöp tutan eskizlerinde
soyu tükendi tohumların küflendi başaklar
paçavra yüreğimde ıslak ninniler
avutamadım dertlerimi
hâlâ göbek bağım yaş
durmuyor kan...

kaybettiğim naylon bağcıklı papuçlarımı
güneş çarptı, soldu kırmızı karanfiller
karartı pencerelerde gri soluklu güvercin
haydi uç! ne duruyorsun
iki taş arasında ezildi başım
koş! getir annemi...

doğduğum gün-bugün
aylardan kasım, mevsimlerden güz
dökülsün yapraklar, soyunsun palamut dalları
ağlıyor yağmurlar, ağlıyor kalbim

dönüyor eteğimde kasırga yüklü hüzün
efkârlı başım, duvağında leyli kederler
saçlarım salaş, yüzüm dağınık, kirpiğim rimelsiz
havada çarpışan kağıttan kelebekler
bakın! masam boş...bomboş
tutmüyor mum, suskun köyün kavalcısı çatal bıçaklar

tökezledi c-an
durdu gölgeler yürüdü ayağı tozlu zaman
beni doğururken öldürüyor gece
kucağımda sırnaşık tekirim
bıyıklarında pupa yelken acılar

mendili toprak, çiçeği oyalı annem
niye gelmedin...

(24/11/2012)

Ayşe Uçar

Başıboş İnciler

ederi kaç para dertlerin
kaç gram acının ağırlığı
kaç bülbül ağıdı, kaç gözyaşı
gülün yanağındaki çiy damlası...

söylesene saki
birkaç yudumluk aşk şarabının
ederi kaç üzüm bağı...

.....

günbegün
alışır yürek uzaklığa
zaman bir bir soğururken acıları
daha bir tenhalaşır ayrılığın gölgesi gözlerde
umutsuz kuş kanadıdır hasret bir türlü havalanamaz
gönül diyarlarından...

"eğil salkım söğüt eğil"
yaprakların yere değir...

ay doğar
acının külleri savrulur
düş kaçkını yalnız zamanlara nur yağar
gece züleyha yüzlü yıldızları güldürür

.....

her insan
kendi masalını yaşar
her insan verdiği kadar alır
her çiçek emdiği su kadar açar
her düş kendi bacağından asılır asılsız yalanlara

gün doğar
her gün bıkmadan usanmadan
sisten tül dökülür dağların zirvesine
umudun nefesi üfler bataklık kokan şehriyara
uyanır kendi kaderine küsen sokaklar
bir kedi miyavlar cılız sesinde açlık
bir iskarpin çılgılığında dağılır sessizlik...

devran aynı devran
döndükçe döner
ne masallar biter
ne de yaşam...

.....

su akar şıpır şıpır
zaman geçer tıkır tıkır
insanoğlu hep aynı bilindik, akli fikri pılı pırtı
uzanınca sere serpe aldırılmaz dertlere
hayat kolaysa, keyifler çantada keklik

yaşamı öper eteğinden yalap şalap
ayağa kalkar düşe kalka, hüzne bulandığında
süklüm püklüm...

"eğil salkım söğüt eğil"
yaprakların yere değir...
su akar şıpır şıpır, zaman geçer tıklar tıklar...

24/09/2011

Ayşe Uçar

Başka Güzel

rüzgârın kasığında fırtına
kopacak kıyametin vaveylâsı
düşecek gök kubbeden dağların zirvesine bulutlar
yeşil vadilerin dudağında kıvırcık tebessümler
sırılsıklam uyanacak altın taçlı başaklar

kıpırdanacak börtü böcek
gün düştükçe toprağın bağına
badem kokulu bayırları sevindirecek sarışın çiğdemler
yine mevsimlik açacak leylâklar, mor zambaklar

zulasında aşk, gözlerinde pürneşe...
yeryüzünden hüznü biçip geçecek güzelim bahar
ay gülümserken aynalı yakamozlara
yıldız tozları yağacak, körpe geceden
kuytularda sevişgen aşıklara...

sefil karanlığından sıyrılıp
kuruyan kabuklarını atacak
kötürüm düşlerinden uyanacak şehirler
is tutan baldırlarını yıkarken çoşkun seller
aşkla koşacak çocuklar parklara
sevinçle gıcırdayan boş salıncaklara

b/aşka tütecek ocaklar
simit bir başka kokacak
yakut renkli demli çayların yanında, tahta masalarda
köşelerde cıvıldaşan serçeleri, emekçi karıncaları
mutlu edecek kelebek gibi
uçuşan kırıntılar

denizi, vapuru
kumu, sahili...
hanı hancısı, yolu yolcusu
genci yaşlısı bir başka güzel...

Tanrı bile daha lütufkâr
yeşil bir cennetken dünya

06/05 /2012

Ayşe Uçar

Başlıksız Şiir

uyku tutmadı
masamda hokkam
elimde ucu kırık divit...

(haydi rastgele...)

saçları salaş
dili dolaşık...
pasaklı mı pasaklı
şımarık bir çocuğun gözleriyim

şimdi
gezip tozmalı kelimelerin dar sokaklarında
üç beş tur atıp, derin nefesler çekmeli...

.....

fistanı kirli gecenin
süzüm süzüm süzülüyor yıldızlar
aklı dağınık ay'ın...
geçmiş hatıralarının peşine seğırtmekle meşgul
(en rahatı) köşe başında salınan sokak lambası
uçuşan pervanelerin gölge danslarını seyrediyor

of! ... sıkıldım
gölgelerde gecede beni hiç açmıyor
dağa neşeli bir şeyler olmalı
dağıtmalı çocuk yüzümün kederlerini

(illâki! ... masalımsı bir şeyler olmalı, çocuk aklım gecedен ne anlasın)

keşke (olsa...olabilse)
şöyle babacan yüzlü tonton bir dede
yüzünde yuvarlak gözlüğü
çıkık elmacıklarında kırmızı tebessüm
götürse beni uzaklara...

bilmediğim, görmediğim
duymadığım masalsı diyarlara...

ah! içimdeki dışımdaki ihtiyarı hiç dinlemese aklım
(vidı vidı vidıdı... gülmeyi unutmuş)
belki de haklı
böyle berbat bir dünyada yaşamak
aklı olan için zül...
(çivisi çıkmış insanlığın)

neyse
geçelim...
geçelim efendim bunları
zaten ruhumdaki fırtına büyük
koptu kopacak kıyametimin vaveylası

galibiyetsiz savaşların mağlup neferiyim (hep)

aslında
(laf aramızda kalsın, aman duymasınlar!)
ikisinden de çok bıktım
kimden mi?
hay Allah! ... siz beni hiç dinlemediniz galiba

vazgeçtim
yazmaktan çizmekten
yoruldum yine...
neden mi?
hay Allah! ... siz beni hiç anlamadınız (galiba)
yaşlı ruhumdan, ocuk kalbimden (tabi)

onlar
didişip yerken birbirlerini
(uykuya teslim olmalıyım, beni en iyi rüyalar anlar)

bugünlerde
dilime eski bir türkü pelesenk
"tin tin tini mini hanım"
"seni seviyor canım"

selamlar olsun
şeftali ağaçlarına
ve hâlâ meyve veren tüm ağaçlara
neşeyle öten kuşlara
pembe pembe açan sardunyalara...

(sürç-i lisan ettim af ola efendim)
gittim...

29 /11/2011

Ayşe Uçar

Beklerken Aşkı

sancılı bir bekleyişe öykünür
içimin dar sokakları...

akşamları
köşegen bir hüznün etekleri çöker
vişne çürüğü evimin avlusuna
kapı tokmağıma ise yalnızlık...
son perdesi de yırtılır aşkın
gecenin ayazında titreşir
acem kuşları...

uçarak geçtiğim merdivenlerden
her gün bir basamak çöker
her gün bir iz silinir
oysa iğde çiçeklerine tembihlemiştım
geçmişin seceresini sıkı tutun
silinmesin hiçbir iz...

kim dinler beni
iğde ağaçları da vefasız
her esintide içimi yakan kokun da umarsız
kaybolur gider ufukta
ateş kızılı sevdanın kor cingıları...

düğüm düğüm boğazımda
besleyip büyüttüğüm sözlerim var
kör kargaların gözünü oyduğu
bir türlü doğuramadığım sevinçlerin gölgesinde
ağlatamadığım bulutlar...

seninle ben
ayrılığa yenik kaderlerimizde
karanlığa açılan iki ahşap kapı...
iki ayrı ruhta kıvranan bir can
ölümsüz aşkın kiraz dalları...

şimdi
kalabalıklara terk ettim seni
yalnızlığında gölgeler dokunmasın tenine
geceler bıraktım sana, en koyusundan
saatler boyu tükenmeyen...
suskunluğunda büyüteceğin elgin papatyalar
ve sarışın baldırlı kırlarda
üşüyen kelebekler...

....

unut!
beni sevdiğim
tüm unutulmuşlar gibi
bir başkası öperken yanağından
istersen gözlerinin dışında tut

istersen yak! ufalanan gülüşlerimi
ben yine de içeceğim yangın dudağından
aşkın en kırmızısını...

21/ 06 /2011

Ayşe Uçar

Beyin Çöplüğünden Enstanteler

yarım kalan bir şarkının sözlerinden
dökülen nağmeler gibi sesim
kısık ve anlamsız
söz yazarı bestecisi, kayıp

çakılı ayaklarım dört duvar, tavan arası düşlere
neyin hesabını yapıyorum
kırık bir kemanın tellerinde sızlarken ruhum
kabaran öfkemin arkasında sessizliğim
kurt pençelerinde can çekişen kuzu gibi

hani onca yıl ettiklerim
hasat sonrası emeklerim nerede?
güneş hep doğudan doğarmış felsefesi de yalan
olmayan hesabın çetelesini tutmak gibi yaşam

uyuyan her gecenin sabahında
kimi zaman uzaktan izlemek
koşturan ama nereye gittiğini bilmeyen insanları
seslenmek bazen, duyulmayan hıçkırığımın boğumunda
düğüm atmak yalnızlığa

an kadar kısa da olsa
çölün ortasında ki kaktüsün dallarını kemirmek
küçük bir çocuğun gözlerinde ki neşeyi iskalamak
hayali bir uçurtmanın kollarında kartal olup süzölmek
mavi okyanuslara
inci tanesi gibi ağlamak, sedef kakmalı istiridye sarayında
ah ne hoş!

günbegün çamura batan dünyanın
pisliğinde oynaşan karanlık ruhlu, figüran kılıklı adamlara
kargaların bile güldüğü
insanoğlunun tarihini anlatmak
ganj nehrinde arınan günahkar ruhlar gibi
kağıda kaleme kuskun, mürekkebe tükürmek /ne abes

çekil uyku!
kirpik aralarımın kamp kurma zamanı değil
şimdi beyin çöplüğümde eşelenme vakti
ah çok yorgunum! ...

(26/08 /2010)

Ayşe Uçar

Bir Martı ığlığında Gelecek lüm

Dar vakitlere uyanmakta kızıl akşamlar
Fırtına sessizliğinde usum
Birazdan kopacak kıyametin vaveylası

Tüm gemileri yakacağım
Alev alev okyanuslar
Sert poyrazlarda indireceğim yağmurları
Söküp atacağım çiçekleri
Cam kırıklarında ağlayacak yansımalarım

Sessizce kaçacaksın kalbimin en kuytularına
Gizleneceksin

Volkanlar patlayacak dağlarımda
Her yer magma
Çatlayacak damarlarım
Kan revan içinde sürüneceğim
Umarsızca seyredeceksin bendeki yangınları

Çırpındıkça minik bir serçe duvarlarıma vuracak
Söndüreceğim ışıkları
Zavallı kelebekler körebe oynayacak
Bir boşlukta yankılanacak ığlıklarım
Usulca tıkayacaksın kulaklarını

Çöllere vuracağım kendimi
Bir akrep sokacak gözlerimden
Uyuşacağım
Kavrulacağım kızgın kum tanelerinde

Akbabalara yedireceğim
Leyla'nın leşini
Mecnun'a yeter diyeceğim
Yeter!
Unut gitsin... unut

Mavi uçurtmalarla şiirler yollayacaksın bana
Keseceğim İpini
Sam yellerinde savrulacak kelimelerin
Susacak dillerin lâl

Zemheride vuracağım güneşi sol yanımdan
Buz kesecek yüreğim
Kayıp düşeceksin yerlere
İçim dışım viraneye dönecek
Kurtlar uluyacak dolunaylarda
Baykuşlar tüneyecek kırık dallarımda

Ve
Oyalı bulutların eteğinden
Gün doğacak
Bir martı çığlığında gelecek ölüm

Can verecek ellerimde içimdeki ben...

(15/ 01 / 2010)

AyŖe Uçar

Bir Tadımlık Rüyalar

ruhum uçmaya hazır
enginlere süzülen kartal misali...

....

terk edilmişliğin rehavetinde bedenim
çakıl taşlarının tenhaliğinde, kurumaya yüz tutmuş nehir sessizliğinde
loş odamda lambanın gölgesinde güneşlenen mumya kadar dingin
mimikleri donmuş yüzümün yanakları, solmuş gül tazeliğinde...

issiz odamın şarabi renkli perdesinin nervürlü kıvrımlarında / oynaş gölgeler
mistik bir hava eşliğinde uyuyor, küçük komidinin üzerindeki
yastık başı çiçeğim, mor meneksem

özgürlüğüne kavuşmuş ruhum
çılgın mahkum edasında uçarı / uzaklara yol almaya
pır pır kelebek
neşeli peri...

hangi boyuta akacağı hangi yöne gideceği belli değil
sadece hür kuş...

belki
zihnimin derinlerinde (geçmişten) bir kuyuya inecek
unutamadığı bir anının peşinden seyirtecek
sonu gelmeyen labirentlerde hatıralarını arşınlayacak
derinden iç çekerek acıtan yaralarını okşayacak

pusu kurmuş kabuslarımın zembereğini çekecek
kendi gözyaşlarında yüzecek / küskün çocukluğum
annemin ayak seslerini dinleyecek sağır kulaklarım
ya gelmezse...
(kim! susturacak kepçe ağızlı küçük kızı)

.....

rüyaların sonu ve başlangıcı olmaz derler
tıpkı yağmurlar gibi

(ilk damla olmayacağı gibi son damla da hiç olmaz
yalnızca birbirinin peşinden koşuşturan damlalar...)

ve
zaman hep akar
korkar beden
göz kıpraşır
bazen sinyal gitse de ruha duymaz
özgürlük ah! ...

...

ruhum ah!
geleceğin adımlarını da görmek için çırpınır
uzayın eşiğinden atlamak
bir yıldız süvarisinin peyk'ine tutunmak
en gizemli galaksilerin tozlarını yudumlamak
(neden olmasın...)

iki dünya arasındaki yolu keşfetmek, arafta soluklanmak
(her şey mümkün aslında)

yine de sonsuz değil özgürlüğün ruhum
bir ayağından bağlısın zincirlerle fani dünyaya
unutma! arada bir dönüp bakmalısın / yatağında sere serpe uzanan varlığına

haydi!
kaç kapı eşiğinden atlayacaksan atla
korkma/ giz dolu sırlı kapıları arala
parlayan ışık yollarından geç
ister renkli olsun ister siyah beyaz seyret önündeki manzarayı

sana sunulmuş rüyaları (mücevher gibi tak bileğine)
uçur -s e n i- mavi kanatlı meleklerin diyarına
altın ağaçların gümüş meyvelerinden kopar
rüzgârla yarış, uçurumları aş...
sevgilinin dudağından bâde iç! gözleriyle doyusıya seviş
(doyulur mu acep)
yok orada ayrılık...
(pişmanlık üzüntüde)

krallar yok / sahiplenilmiş topraklarda
çirkinlik güzellik yok
törenler ayinler kurbanlarda...
(kötülük yok...çünkü o fani yaşama ait)

.....

rüyalar...
bedenin bir tadımlık nefeslenmesi için açılan pencere
maskelerimizi fırlatıp yerlere attığımız an...
yalın ve sade ayaklarımızla su sıçrattığımız (asi martılara)
dudağımız kaymak, dilimiz badem şekeri
fitne fesattan -u z a k- mutlu / duru zihnimiz...

ruhum...
(o yalnızca bana emanet hiç satılık olmadı)
gülen ağlayan mızımız çocuk
ürkek kuş
nazlı gelincik
mahzun bir kelebek
uç! haydi uç...
bu gece de yolun açık olsun

....

ah! rüyalar...
yine gün doğdu yandı bitti
(kül oldu...)

16 /06 /2011

Ayşe Uçar

Bu Şehir

sen gittin gideli
köprülerin altından çok sular geçti

....

değişken adımlarına nal çaksa da zaman
yine de hep eskir, geriye atılanlar
değişmeyense yaşlanmış beyinlerin
çorak topraklarında çillenen birkaç anı

.....

lanetli bir kuyu
bu şehir...
geceleri her baktığında ayın gözleri yere çakılır
suyu çekilmiş bedeni küf kokar
nemli dibinin batağında örümcekleri besler
çıyanlara yataklık eder

her giydiği libas ihanet kokar
dökülür eteklerinden bir bir gelincikler
kirli çarıkları kan tutar...

sokakları dar, kaldırım taşları ölü
gölgeler ve fısıltılarının dinletisinde sokak lambaları
tek bacaklı bankın ayağına dolanmış
yarısı yırtık gazete, satılmış sayfasında...
satılık kelimelerinin çoğu firârı
kirli sarı rengine bakmadan
kör bir ışıktaki okunmayı bekler

zincirlere vurulmuş kuşları
şakımayı bilmez, kanatlarını çırpamaz
terkedilmiş evlerin ilgisizliğinde gül bahçeleri
yarım kalmış sevgileri anlatır ceviz ağaçları
gökteki selvi boylu bulutlara...

sen gideli
bu şehrin devrilir dağları, yıkılır umutları
bütün canları taş...

unutulmuş bir tepede ağlaşır ruhları

sen
gittin gideli
kin tutan çakalların ulumalarıyla
sindirilmiş beyinlerin gölgesinde
bizler çoktan...
toptan yüzü kurumuş mefta
ey özgürlük! ...

05 /06 /2011
gözüyaşlıbirgündendamlayanlar

Ayşe Uçar

Cana

cana
yüzümün gül suyu
sinem-i delen gümüştan mızrak
ruha ateş üfleyen bâlâ-yı bülend

yine ah u fizâr elinden hayat
kayıp şehirlerimin altın kilidi
uçurdular aşkı başka diyarlara
sen gideli çağlamaz dereler, öksüz su kuşları
keder keder üstüne harab-ı abad gönül, yıkılır devran
boyun burulur som başakların, kurur susak dağ selvileri
bil ki sen yoksan, sedası da sefası da yok ömrün
ah! tükenir yol dediğin, bugün yok yarınsa geç

ey anber-efşan!
güne gülenim, yelesi aslan, kurt pençelim
mutlu musun uzak zindanların bakir karanlığında
göğüs kemendimin ince sızısı, dal parem
sen gideli hiç dinmez bârâni-riz gözlerim
kanlı sancılı, bedbin hallerimin dili yok ki
söyleşsin dudağım

ey arz-ı cemâl!
bana simsiyah yalnızlığı bahşeden nurdan şule
bitti mi bu hikaye silindi mi hatırat
albasan sevinçlerimi toplayan zaman
söyle kim suçlu kim haklı
bâr-ı girân can altından kalkmam, ölüm de sunsa azrail

ey keman- dâr!
çekme mahşere dek kalbimde kalsın ateşli ok

ey ahu-yi simin!
bak zehirli aşak sardı asumanı
pul pul dökülür arzın incileri
kırılır hakikatın aks-i sadâsı
yer gök inler ağıyar elinden

çocuksu düşlerimin katline ferman kılan
gel de iyileşsin aşk çürükleri
ama sen bana aldırma
ölürsem ben öleyim cana...

31-01-2013

Ayşe Uçar

Cehennem Uçuşları

bir lahitin uzantısı gözlerim
ayaz gecenin rüzgârı vuruyor
dağılan yüzüme...

kayb-ettim bacaklarımı
sekizgen bir madenin dudak uçuğunda
kulağımda eski yeni cızıltılar
yerin dibinde uluyan su şırıltıları
yeşil başlı toparlak göl
u s a n d ı m

b
i
r
d
e
n
i n f i l a k

o
r
t
a l ık
alık dolu
sol yanım uçtu
anğemi hatırladım
göğün yıldız kervanını tuşlarken
saçlarımı buluttan bir tasla ağlatıyor- du
camdan bir sehpa
göbeğinde üçgen örtü
akide şekerlerimi emiyor-du dev karıncalar

oysa
düşlerim
karnaval güzelliğinde
uykularım-sa hep yarım
yılanlar vadisinde, kara böcüklerle sarmaş dolaşım
mor tenimde pembe ısırıklar
şarap tadında kanıyor-um

hadi i ç i n beni...

uyanık nöronlarımın işi yok
babama elektronik mektup atıyorlar
şikayetçi benden tüm salaklar
gerçeği görmezden gelme oyunu oynuyor
mesnetsiz karakterler
bense elimde kör sapan
olmayan vicdanlarını yoklamak derdim

.....

bir sabah

tanrı beni unuttu
renksiz beyinsiz mahlukatların içinde
derdi- mi anlamıyor
"dam üstünde ki saksağanlar"
insansız bir sal-da
dolu dizgin y-ı-l kesiyorum
biten ömre...

çok
uyudum
geç
uyandım

ebe- eee! ...
sobe- ledim
elimde muz kabuğu
oh! sonunda kaydırabildim dünyayı

t ü m k ö t ü l e r c e h e n n e m e ...

(06/10/2012)

Ayşe Uçar

Cennetin Hıçkırıkları

nicedir uzak cennetin tepeleri
çılğın kalabalıkların, âmâ gözlerine
ve kuşların kanlı hıçkırığına...

.....

ölümün bileklerine asılı
bir çift küçük taban kadar dar dünya
duyumsuz yüreklerin kirli şarkısı gibi rüzgâr
heyhat! estikçe yalazı...
giydirilmemiş sevinçlerin gölgesinde
üşüyen çocukları kavuruyor

ah! acının rengi matem
açlığın dili bir avuç kurak toprak

sussun tüm kainat!
dün suskundu dilleriniz
bugün neden şakıyan bülbül
dün bakmayan gözleriniz
şimdi neden yalancı bahar
sadece bulutlar dağlar haykırabilir
ağıt yakan anaların çipil gözlerine

daha ölmediniz çocuklar
kaş çiçekleri henüz fişkırmadı topraktan
kuğu gibi boynunu büken hüznler
unutmayın! halka halka dolanma vaktidir
insanlığın tükürdüğü vahşetin boynuna...

hiçbir şey
acıtmaz melekleri, sessiz akan gözyaşları kadar
diğerleri paylaşırken Tanrı'nın nimetlerini...
siz yok sayılanlar
hiç utanmayın!
hiç korkmadan üleşin dev yüreklerinizi
kızıl akbabalarla...

zaman durduğunda
cennetten hıçkırıklarınızı yağdırın
af dilenen zamane zebanilerine

haydi ama üzölmeyin
kırlangıç gözlerinizle gülümseyin
çünkü bu çirkin dünyanın
en masum yürekleri yine sizlersiniz...

09/ 08 /2011

Ayşe Uçar

Çökertme Ölüm-e Gül Tebessüm

ah! çilem
sesim çürüdü, bedenim tutuştu
ölüm tutan şehirlerin sokak aralarında savurun külüm
susak martıların çığına sorun
beni anlatır gaflet bulutları, yağmur damlaları
çökertme dertler aklım yuttu, dizlerim titriyor

gehre züğürdü çaresizlik
güz aşınımında yalancı mevsim
tıpkı dökülen yaprak gözlerim
bir ağlıyor bir gülüyor, çıldırmış günler
ah! kırlangıç gölgem, hasret dağlıyor

gittin...
of! gittin...
giderken kanla yazıldı yeminler
yokluğa çekildi gerçekler, hayaline sarıldı kollar
ah! suçum ne, şeytan tokmağıyla dövüldü sinem

bilirim
aynalar yabancı, karanlık can söker
ruh çirpınır boşlukta, ecele açan çiçek şehri-kalp
gün vurmaz, serçe konmaz kar yağın pencereme
dirhem dirhem tartılır acının telvesi
yavaş yavaş ölürüm, ettiğin zulümle

yine de küsemem
baktıkça hatırlatan açtığın yaraya
devrilse cihan üzre, burnumda tüten yoldur elâ gözlerin
zaman yetmiyor, unutuluşun adresini silmeye
ah! tesellisi uzak umut
kes bileklerimi...

ey! keremi güzel mevlam
müsaadenle... bırak da hüzün malikânesinden
rüzgâr alıp uçursun nefesimi...

22/11/2012
uzakkaldierişilmezyollar

Ayşe Uçar

Çöküş Martı Çıglığı

dalgıç kuşlarının
"tam tam" dansıyla uyandı
hırçın yüzünde ağdalı köpükler
taşkın eteklerinde bi dolu öfke
ejderha kuyruğu gibi sallandı deniz

ahraz kayalarsa yosun kokulu saçlarını
maviliklere savurdu...

.....

susak
toprak
bulutsuz gök
terli hava

oysa kadın üşümekte
en sivri kayanın parmak ucunda
birazdan dalından ayrılacak yaprak kadar sarı
yükseklerde salınan bayrak gibi nazlı...

hâlâ uyuyan sahile inen
gözleri yağmur kadar ıslak...
sardunya kızılı saçları rüzgârda ıpıl ıpıl

kadın/da
tır dolusu öfke
kuzey kutbu kadar soğukluk
usunda hiç dinmeyen ağrı...

ardında
gürültü uluyan bir şehir
ruhu kirli sokaklar, dudağı karanlık kusan
kötürüm insanlar...
umutsuz yarınlara köle çocuklar

.....

gün
usul usul yol alırken
dağların doruğunda gökçe durgunluk
eteğinde yüzü düşmüş sarı çiğdemler
sanki... hüzünlü v/edanın sesiz hıçkırığı...

susak
toprak
terli hava
üşüyen sessizlik

kadın
ince bilekli kollarını
son kez kanatlandırırken maviliklere...

kulağında ıslak kumların yırtık ezgileri

işte ışık

işte ayna

suya yansıyan harelerde kaybolan varoluşun, iç çeken yankısı
kadının buzlaşan ağırlığı, taşlaşan yüreği...

son nefes

göze inen son perde

.....

yine de

yok ki...aldanmışlığın çaresi, kirletilmişliğin arınması
taşarken sular, yıkılırken tüm duvarlar...

ve

hep martılar çığlık çığığa...

19/04/201

Ayşe Uçar

Çöl Isırıkları

şehlâ bakışlı sığağın solgun papatyası gün
sesi kırılgan bulutların ötesinde yağmur
tozu dumana katan bir kasırga çığığı
yıkıyor zamanın köhne duvarlarını...

kan-atıyor yıldırımları eskiten ömür//

bir gölgenin ayaklarına tutunan sesin
devrilen ağaç kadar kökü boştaadır
ve kağıttan bir takayı rüzgâr alıp
hiçbir nehre kondurmaz

azab-ı hüsrân yakıyor kalbimin cidarını//

cehenneme...
üç kala dursa vakit
sislerin ardından çıkıp gelen
aynalara aşık yüzümü küstüren
gözümü oyan, içime cıva akıtan
ucubeyi vurur mu? ... felek!

esrâr-ı çözüdür mü çoğalan dertlerimin//

sokak ortasında ağlarken bir menekşe
lânet tohumlarını dölleyen toprak tavlânır mı?
çıplak rüyada gizlenir mi büyücü tırnağı
tarantula mor dudağında gül emzirir mi?

bilmek istiyorum
ya da ölmek! ...
üzerimi kâbus gibi örten kara böceklerin uzağında
veya yeniden doğmak, bulutların üstünde...

ah! dilimde çöl ısırığı, tenimde cennet kokusu//

01/08/ 2012

Ayşe Uçar

Darağacı

mazinin izleri âmâ
yol bilmez, iz sürmez hüzünlerin ortasında aşk
dinle ey ruh, kalbin çirpinişını
duvarı göçük göğüs kafesinin
penceresi lâl

mecali yok günlerin
ilk kurşunda vurulan sevdaları tazelemeye
düş paçavrası her yer, sonbaharı gelmişse ömrün
kurumuş yaprak misali yabancısın tutunduğun dala

güneşin battığı yerden doğuyor yalnızlık
kırlangıç yangını bu uçurum bu dökülüş
kurudu gözlerinin papatyası yıldızlı hayalhanelerden
hasretin adı bile yok, sızıntısı yaralı kayboluşlarda

işte burada sonlarda
yılık mevsimlerinde son yağmurlar
son esen rüzgâr hazan dağlarından
yaprak yaprak düşerken zaman
yoklar ülkesinin kayıp yolcusu alıştı ayrılığa
son acıyı da sildi yürek

unutuldun yâr...

21-10-2015

Ayşe Uçar

Depresif

dün gece çok hafifti ellerim
ayın yüzüne gülümseyen gözlerimse melül
boşlukta yol alır gibiydi yorgun adımlarım

...

sükut-u hayal içinde akar zaman
durgun bir göl gibiyim aslında
kıyıları kurumuş sazlık cenneti
kurbağalar derin uykuda
Ölü balıklara gebe rahimimde ise kuru sancılar....

yalnızlık nasıl bir duygudur
ne menem şeydir insanın ümitlerinin tükenmesi
ne savaş kalmıştır meydanlarda, ne de mücadele
ne galip olan var, ne de mağlup
anlamsızlık yüklenmiştir tümcelere, duygulara ise belirsizlik...

bir zamanlar
gönül ırmaklarıyla beslediğin gözelerden bi-vefa ummak
en büyük gaflet en büyük saflık...
çoktan kurumuştur o kanallar, ya da başka başka
diyarların nehirlerine bağlanmışlardır

...

ah benim âciz gönlüm!
son aşk kırıntılarını da serçelere serperken mutluydun
bugün niçin ağlarsın?
bilmez misin ki...aşk koca bir yalan!
senin dışında ne varsa sahte anlamadın mı?
üstünü kapattığın hep dışarıda aradığın gizli gömü sende
ölümsüz çiçekler yalnız senin içinde açar...

uyan artık!
içindeki köhne duvarlar yıkılsın
içinde yaşayan ölümlere yol ver!
arın, kuru kalabalığın gürültüsünden
kabuk bağlamış yaralarını kanat / korkma
akıt kanın şerha şerha...
kan revân içinde kalsın hücrelerin /aldırma

ey ruhum!
sızlanmayı bırak, kendinle halleşmeyi de
her insan biraz yalnızdır
her insan yaşarken biraz ölüm kokar
her insanın üstü bulut altı topraktır / unutma! ...

03 /05 /2011

Ayşe Uçar

Dertname

Soluğu kesilmiş rüzgârın boğuk nefesiyim
Kimse özümseyemez anlattıklarımı...

....

Sancılı bir sonbahar
Muştulamış doğumumu
Güz güllerinin kokusu tenime
Eylül'ün sarısı lepiska saçlarıma karışmış

O yüzdendir
Hep ellerimin üşümesi
Başka renklere meyil vermeyişim
Kayıp bir kentin ezgisi gibidir hıçkırıklarım
Kopuk ve yavansı...

Zaman
Ömrümün son kırıntıları da toplamakta
Yaralı bir ceylansam...
Kaçmanın faydası yaşamının tadı yok
Gelsin artık ecelim

Dönen pervaneyim
Kocaman bir boşluğun içinde
İki ileri bir geri hayat
Biteviye geçiriyor kanlı pençelerini
Kanayan nehirim, akıyorum yalnızlığıma...

Yontula yontula tükendi sabır taşı
Amansız yangınlardan kalan son kül
Sönen ruhum...

....

Ah! ...
Kader yorgunu gönlüm
Biliyorum kırk boğum boğazım
Kaşıkçı kuşu gibi bir bir istifledin dertleri
Anlasana! kimselere geçmiyor sözüm
Tedavülden kalkmış paslı bir akçeyim...

Şimdi
Hangi yola vursam kendimi
Hangi dağa çarpsam nefesimi
Hangi dua'ya akıtsam gözpınarlarımı
Bilmiyorum...

Nafiledir çabalarım
Duyulmaz hiç avazım
Tanrı'nın ırağındayım, unuttuğu bir yerde
İnleyen davuldur çaresiz dilim...

26 / 06 /2011

Ayşe Uçar

Dua Yelpazesi

tütün içenlerin genzi kadar sarı acı
iimize gömdük sızıyı...
üstüne hüzzam şarkılar besteledik
yine de geçmedi gam

kasım yağmurları kadar kasvetli
şubat rüzgârı gibi soğuk
üşütük duygular
kalp uğultusu kadar titreşimli
zaman

.....

hadi kederleri es geçelim
ay düşün gözlerimize
karanlık bir başka geceye
paslı tren rayları gıcırdasın
yıldızlar yağsın sokağa

göğsümüzün
gögünde
ateş
dumansız
közsüz
yanalım
tutuşalım

doğ-
doğsun
pencerelerden çifte kavrulmuş aşk

bizi koparan yollar
eskiten kentler yıkılsın
yalnızlık ve gölgeler küle
kederler toza...

gül- şen
bülbüller şen
güller şuh, bahar taze
aşk sen sevdalar ben
melekler kanatlı
dualar saf

ölüm
beyaz
ölüm
siyah

sen-
siz
lik
son-
um

o l m a d a n

özüm sözüm
özüne sözüne
gözüm benim
gözüne tenine
kalbim kalbine

ayrılık dağa taşar...

05-11-2014

Ayşe Uçar

Duvarlar

düşler var yokluğa kürek
ah'lar var ki kalbe mil çeker
bir hıçkırık öksesi kilitlenir
gözyaşı saçaklarına

fırtınanın uçurduğu damlar
sam yellerinin kuruttuğu filizler
kasım sonu, aralık başı yorgunluğu
yalnızlık- şarap tadında yıllandıkça
ah! yıkılası duvarlar
camdan kanatlarımı ettiniz- tutsak

karanlık işte... kördüğüm
gülün elini kolunu bağlayan
sırrına erilmez mavidir okyanuslar
zamansa her zaman uçarı

aldı gitti hayalleri de rüzgârlar
özgecil dertlerle hüznülenir günler
kumdan nehirlere akar - aşk
sağımda solumda gölgeler

ruhumu yıkayan bulutlar akşamcı
bir bilinmeze doğar ölü kelebekler
kasım sonu, aralık başı yorgunluğu
boynumda inciden sıra sıra zincirler
ah! yıkılası duvarlar...
camdan kanatlarımı ettiniz - tutsak

önümde
arkamda sisten kaleler
ateş zindanlarında söndü mumdan çiçekler
gümüşten bir tepside sunulan
pembe bir yalan varlığım

gerçeğin
masal penceresinde hayalim
şimdi uzak bana yakınlar
yokluğun hancısı kalbim
kasım sonu, aralık başı yorgunluğu
camdan kanatlarım nerede?

ah! yıkılası duvarlar...

18-12-2014

Ayşe Uçar

Duyarsız Yankılar

şemsiye açtı
yağmur tıpırtılarına ağaç
rüzgârda garip mahcubiyet
yaprak döküyordu serçeler
benzi ağaran toprağa

bulanık havada garip bir sır saklıydı
Tanrı sanki boşvermişti dünyayı
umursamıyordu güneş sararmış başakları
tozlu yalnızlık sarmıştı
içe kapanan binaları

kimse gülmüyordu
ağlamıyordu da

hisleri kararmış günlerin içinden
düşe kalka geçiyordu insanlar
denizlerde bir durgunluk bir durgunluk
kılı kıpırdamıyor dalgaların
vurgun yemiş beyaz martılar
yüzü çizilmiyordu kayaların

çocukların canı vanilyalı dondurma
çilekli şeker bile çekmiyor
okul yolları ıssızlığı kedilerle paylaşıyor
sevişmiyordu kırlangıçlar çam koynunda

pencere önünde siyahlı bir kadın
usunun depremlerinde ki artçı sarsıntıları
kağıda kaleme kaydediyor
göz yaşlarını saksıda kuruyan fesleğene boşaltıyor
her hücrelerinde kan sıçraması
içten içe ölüyordu

isyani tutan perdeler sustukça
kadın sarsılıyor, sarsıldıkça duvarlar çatlıyor
oda buram buram hasret kokuyor

kimse gülmüyordu
ağlamıyordu da...

19-02-2013

Ayşe Uçar

Düş-Bağı

-umutlarkurşunlandıysaölümcanyakmaz-

.....

gecenin ıslığı kor, soluğu duman
kızıl bir merdiveni tırmalıyor, gözlerimin goncası
havada kan kokusu, sızlayan kemiklerimde kurtlar
beynimde çıldıran siren sesleri...

çelikten bir yumruk
vurdukça usuma güm! ...güm!
atıyor ana şalterler, tek tek çözünüyor yaşam bağları...

içimde
y/ürüyen fırtınaya inat
ne kadar da sessiz dışarı...
odamda sokak lambasının loş ışığı, mabedimse karanlık
uyku melekleri nöbette, havada elleri dua çiçeklerinin
saçlarımın rastığına sinmiş gölgeleri yıkıyor ıslak zaman
cam güzeli, mor menekşem, sevdiğim reyhan
solgun çehremin kabaran dalgasına...
öksüz martılar gibi bakmayın

dayanamıyorum //

yüzümle alay eden uyku
söyle hangi intikamın peşindesin
ruhumun tentenesini söken korku
hangi cehennemin sümbülüsün kokun yayıldıkça içre
kalbimin yırtıklarını kemiriyor, azman düşünceler...

ölüm bile çekmişken elini
hangi kefaretin ezası bu Tanrım! ...
akıttığım her damla çağlayan, çektiğim her çile sabır...

heyhat! dağılıyorum...
binlerce, milyonlarca, milyarlarca...

her yöne... havada uçuşan baloncuklar gibi
kendimde kayıp kentliyken, nasıl bir kilit açar dertlerimin kapısını
nasıl bir el yüzümü sıvazlar...

....

göçük altında kalmış
bir serçenin dilinden dökülen kör ağıtım
tıkayın kulaklarınızı, kapayın gözlerinizi...

varsın rüzgârın kanatları ezsin başımı iki taşın arasında
ağlarsa leylâklar, nergisler, karanfiller...
belki karıncalar sefil naaşımı...

Tanrım! düşlerimin bağı çözüldü
-affet aciz kulunu-

25/05/2012

Ayşe Uçar

Düş Korkuluğu

terleyen gecenin gözlerinde üzüm buğusu
şehir uyur ıslak avuçlarımda
beklediğim sevgili yok

gözlerimde bin bir pırıltı / umut dilimin ucunda
ah bir gelse!
ne çok keder biriktirdim, yüreğimin dip notlarında
kirpik uçlarımdan söğüt dalları gibi sarkacağım
akacağım kristal damlacıklarında
en kuytu yerlerine

sus ağlayan usum!
boş ver /çıkılmaz sapaklarında koşturan gölgeleri
şimdi dingin bir sessizliğe muhtacım
yaralı serçeleri toplayan küçük kız
git başımdan!
yalnız bırak beni, aynalardan yansıyan hayalim

ah sevgili!
yokluğunda nasıl harabeye döndüm
yırtık pırtığım
günebakanların ortasında ki korkuluklar gibi
yıkılan surların altında kalbim, delik deşik
her yanımda, köz yanığı akrep ısırığı

azalıyorum gün be gün, artan yıllara inat
beni bırakma kendi halime
amansız burgaçlarda tutunduğum tek dalım
kasırga sonrası sığınağım / çelik liman

sevdam üçüncü gözüm, ey yalnızlığım!
seni seviyorum...

(18 / 08 / 2010)

Ayşe Uçar

Düş Toplayıcısı

kırlangıç ağrısı bu
kapandığında kapılar
durduğunda güneşin kalbi, çöktüğünde akşam
giyindiğinde duvarlar yalnızlık libasını

yeter!
birileri toplansın bu sokakları
ya da yansın bu şehir

serinliğinde bir poyrazın
nehirlerin fısıldadığı vadilerde
dilini suya kaptıran bir selvinin salınışı gibi
sızım sızım sızlandığında yıldızlar
iplik iplik örüldüğünde hasret

çıka gelir gözlerin
akşamdan doğan ay gibi
ateşe düşer cemreler, tutuşur radyoda şarkılar
yaşanmamış bir aşk-ın masalını anlatır titrek ışıklar
kalem ağlar mum ağlar

kırlangıç ağrısı bu
vakti saati belli değil
kanatlandığında gönül, hazana durduğunda vakitler
yürüyorum aymazlığında her gecenin
sesimde kaldırım hüznüleri

eyvahlar ki!
ayrılık kazan, ben kepçe
ömrümse hep bölük pörçük
azar azar düşüyorum
azalan saatlerden

yeter!
birileri toplansın bu sokakları
ya da yansın bu şehir

düş topluyorum, heybemde delikler...

07-02-2015

Ayşe Uçar

Düşler Vagonu

paslı kafes
düğüm düğüm hıçkırık
tıkandı nefes, neylesin boğuk çığlık
patladı mavzer vuruldu ahu
soğuk duvarlarda müzmin kederler

dondu kar çiğdemleri

misafirdi göçmen kuşlar
her yazın sonu güz, her güzün sonu kıştı
tütmez sönerdi bir gün ocaklar
bacası yıkıktı evlerin, virâne damlara tünemezdi
yuvasız leylekler

sustu rüzgârlar, ağlamadı bulutlar
sardı dağları sarı kevenler

kadirbilmezdi sevilenler
bir bir uçar giderdi yapraklar
kuruyan dalları neylesin bahar, çiçek açmazdı
vefasız yıllara sorun, gidenler geri gelmezdi

kurudu yol yol karıklar
çöle döndü sahipsiz bağlar

kitap arasında sarardı soldu mastı çiçeği
ne anısı kaldı ne gölgesi yaşananların
sırları sakladı...
yosun tutmuş mezar taşları
gözleri âmâ, dili lâl fotoğraflar

hey gidinin dünyası
biz gideriz sen kalırsın

gökkuşağının ardında masal ülkesi

26-01-2013

Ayşe Uçar

Düşümde Gördüm

Babama...
-ışıklar içinde uyu babam-

egzantrik bir hikaye değil bu
soğuk şubatın harlı ateşinden düştü
hâlâ yaman kanıyor
param param...
yaram

seneler su

akıp gitti hasret
kalbimi bin kere böldüm çarptım
bulamadım bir yol
gidenler dönmezmiş
anladım
sonunda

sustum
küstüm
ağladığım
eksildiğimde

amansız gidişinle
göç mevsimlerine
zamansız sancılara gündoğdu
alışsa da yürek yokluğuna
incirler yine boy attı can bahçelerime

döndü çarkifelek
durdu her yıl olduğu gibi
yine şubat, ayın on biri...

sensiz uykularda

düşümde gördüm
torosları kar basmış
püren çiçekleri boncuk boncuk
üşüyorum babam

11-02-2016

Ayşe Uçar

Düşünsel Saklambaç

ben hep böyleyim
enerji bolluğu ya da yoksunluğu
evrim geçirmiş trenler gibi
hızlı öfkeli dingin

sığ derinlerde
gökyüzünden uzak
issiz bir gölet

çığlıkların çarpıştığı
ne çok savaş var içimde
ne çok sessizlik
ağrılarının depreştiği bir orman
kabusların uykuyu böldüğü rüyalar

açlık-lar felaket-ler savaş-lar
kırmızı... kırmızımı gökkuşağı
gök kuru, yer ıslak kırmızı
ah! dünya

sonsuz yolculuğun son durağı
sırtımdaki kambur

bilmem gerek
içimde büyüyen bir çocuk
onu öldüren zaman
hani ölüyor-ken
çoğalan yaşama dürtüsü
ne büyük zıtlık
kontROLSÜZ açlık sevgi
kelebeklere kuşlara dağ çileklerine
okyanus yosunlarına

ben hep böyleyim
yağmur sesli kuş
bacaklarını yitirmiş karınca
anasız babasız
bütün soruları cevapsız kalmış
bir (-) iç

düşünsel oyunlar
algısal masallar
hissedilen acılar

farkındayım farkında olmanın-

yaralı bir ceylân gibi... sekerek
ruhsuz yarasalar mağarasına uğruyor güneş
bataklıkta boğulan nehirlerle ağlıyor yıldızlar
ateş çemberinden... atlıyor evren

ah! dünya
ah! o çocuklar
gözleri mavi, kahverengi, elâ, yeşil, siyah
nasıl bir çiçek tarlası bu
gözlerim bulut
ağlıyor dağlar

ben hep böyleyim
türkuaz renkli ağıt
yerinde parçalanmış kaya
un ufak toz, eskimiş meşiniyle yırtık sapan
köy yolunda küçük esinti
ağlak bir gelincik

ellerim hasret tomurcuğu
varlığın savaşlarını hiçleyerek
yokluğun hazzını alan dudaklarım
aşk sarhoşu...

ben hep böyleyim düşler kölesi
ruhum varlığıma, varlığım ruhuma
ellerim gökyüzüne, yüzüm toprağa
iki çizgi arasında son zambak

ecel gelene kadar yaşamak lazım
karanlığın kuytusunda gölgeler
ve omuz omuza kötüler...

gülümsemek içinse geç cancağızım
haydi saklambaç oynayalım
gün uçurum çığılığı
gece dolunay yangını...

03-08-2014
sobelenmeden önce

Ayşe Uçar

Esila

ah! esila
seninle biz bir koyunun iki bacağıyız
sonuçta aynı dala asılacağız
baş aşağı salınırken kanlı bedenimiz
kes! artık şu dudağındaki sancılı türküyü
sinirimi hoplatıyorsun

biliyorum
gözlerinin kubbesindeki keskin şuleyi
istesen kokuşmuş dünyayı ikiye bölersin
bölersin de söyle neye yarar
zulmün pençesinde ateşten tennure
yanıp yıkılırken ortalık...
göğü tüm bulutlarıyla beraber yere indirsen de
artık ölü kırlangıçları diriltemezsin

keşke...
biz seninle hep çocuk kalsaydık
bir elimizde uçurtma, diğerinde yağlı ekmek
tırmanırken yeşil bayırlara...
yine sessiz patikaları yol tutsaydık

dikenleri batsaydı yaşlı çalılarının
ve kiraz ağacının dalına takılsaydı eteklerimiz
akşam yemeğinde cezalı olup bulaşıkları yıkasaydık

sus! ...
sus esila!
ruhumdaki çığlıkları duymuyorsun
içim yangın, içim köz...
duman kusuyor, ayyaş gözlerim
her gecenin arifesinde hüzün dokuyan dillerim
kalbimin gergefinden bin orman yeşertiyor
yeşertiyor da...
yine de can bulmuyor kırılğan dallarım

firuze taşı mısın esila
nefesin sümbül, gözlerin mavi bir ırmak
ılıman rüzgârların lavanta kokusunu taşıyor ellerin
ölüp ölüp dirilirken, sende can tutmak ne güzel...

bana masal anlat!
küçük bir kıza anlatır gibi
yalancınk-dan da olsa anlat!

dudağı yarılmış acılarımdan kan kussam da
azgın dalgaların gel-gitlerinde boğulsam da
arada nefes alıyorum
yalan olsa da anlat!
anlat! mutlu sonla biten masalları

ah! esila...

sen dağ ileği, ben yaban armudu
bu dünya bize fazla...

gel hadi! ...
basireti bağlanmış, firâseti sönmüş insanlığın
kirli ellerinden su imeyelim
harama el açan fitne fcur dünyasından
Çocukları da alıp gidelim
onlar uyanmadan, canları yanmadan

turnaları da alıp gidelim
gidelim be esila!
gidelim! ...

(10/09/2012)

Ayşe Uçar

Eskiyen Eskici

antik bir konsolun gözyaşında saklı
fosilleşen kertenkelenin çarpık omurgası
lavanta kokusu uçmamış dantelâ örtü
saksı dolusu demir bilyeler
köhne dükkanın ar-sızısı

ay ışığı... paslı anahtar

tozlu raflarda geçmişin saklı izleri
toprak piponun kırık ucundaki isli gölge
ve siyah ferforjeli demir karyola
bir köşeye itilmiş tahta askılık
bakır tencereler, gümüş sini
neden yorgunsunuz
neden üzgün ayak sesleriniz

yalnızlık mı
yoksa belinize kuşak bağlayan hüznü mü?
çok acıtır sine-i sad pârenizi

ah! ... sağır duvarlar
karanlığın gardiyanı kapı gıcirtısı
siz söyleyin sırrı kabarmış aynalar
karabasan ateşi mi bu çığlık

bu ekmek teknesi
ya bu yaşlı ihtiyar
mutlu etmez mi sizi
uzun gri saçlarında yalpalayan perişanlığı
yuvarlak gözlükleri, tosbağa göbeğini es geçin
nasırlı ellerindeki baba şefkati
sıcak tutmaz mı yuvanızı

her gün kalabalıklaşan tenhaliğinizi
örtmez mi yırtık perdeler
gidenler gitti de...
yenileri gelmez mi?
hiç rağbet, hiç umut yok mu?
nur yağmaz mı?
bu sokağa
bu çarşıya

söylesene eskici...

11-07-2013

Ayşe Uçar

Eylül

-kâbus dolu bir gecenin koynunda, rüya görülemeyeceğini
tüm kuşlar bilir...

.....

yazın son günleri
kirli anıları çöp bidonuna boşaltıp
şehrin kaldırımlarını gözlerime döşeyerek
tüm yeşil yaprakları toplayıp gideceğim

-dudağımda vişne kızılı acı...

rüzgârın yüzümü dövdüğü iğde kokulu tepeleri silerek
ellerimde birkaç güvercin pisliği, birkaç kozalak...
en çok sağır merdivenler üzülecek bir de dilsiz kapılar
arkamda yıkık şehrin haritası, geçtiğim yerlerse dümdüz
en çok yorgun eteklerim havalanacak, şehrin gürültüsünden bunalan...

hiçbir ağaca adres bırakmadan
hiçbir köşeye de iz...

kalbimin ortasında kanlı hançer
yüzümün karanlığında, ağlayan gök
gümüş bir atın terkinde, yelelerinde aynalı yalnızlığım
ruhumla beraber...

.....

-hayalet şehirlerin, hayal dünyasında tüm kahramanlar ölür

.....

en küçük fırtına da annemin sesi yıkılacak
babam kiraz saplı ayrılığı işlerken mezarlık toprağına
anlayacak kuşlar bile...uzak diyarların ölüsü olduğumuzu

onca sene, onca mevsim
sessiz ırmaklar gibi çağlarken gözlerimden
ağustos'un uğursuz çıığı kulaklarımda
ben sussam da sazsız sözsüz türküler ağlayacak
biliorum yine de dilimde...

yazın son günleri
eylül gelmeden içimdeki tüm kadınları öldürdüm
ardımdan hiçbir adam ağlamasa da...

21/08/2012
karanfiliküsküngün

Ayşe Uçar

Ferman Benden

toprak kokuyor yüzüm
dudaklarımsa çiğdem
bulutsuz göklere benziyor ruhum
mavi okyanuslar gibi enginim

uzaklardan geldim
bozkırların bağrından saçlarıma başak sarısı
gözlerime ekin yeşili sakladım
nefesime erciyes serinliği
göz pınarlarıma tuz gölünden inciler biriktirdim
bir yanağım anadolu bir yanağım nemrut
türküler ezberledim içinde efeler turnalar, sarı gelinler
bakır bakraçlarda köpüklü ayranlar
hasır sepetlerde altın renkli zerdaliler sundum
bir bacağımlı akdeniz bir bacağımlı karadeniz
sağ böğrümde marmara sol böğrümde diyarbakır

ben çilek kokulu baharım, çiçek gözlü çocuğum
ben gözü yaşlı anayım, gözü pek yığıdım
ben zemherinin en soğuk ayazıyım
umut tüketen değil umut üreten yaşlı bir gezginim
ben anadoluyum, egeyim, avrupayım

kelebekler vadisinden geçen
kiraz kokulu rüzgârım
ellerim üzüm salkımı parmaklarım kekik
sağ yanımda balıklar
sol yanımda yunuslar
köpüren dalgaların uğultusunda nefesim
deniz beni içer ben denizi
üzülmeyin zeytin gözlü martılar
sizleri de unutmadım

ben sevgiliyim...
kara sevdalıyım...
bu vatana bu topraklara vurgunum
bu ferman böyle biline...
ve tüm dünyaya tüm insanlara duyurula...

(23/08/2011)

Ayşe Uçar

Fesleğen Günlüğü

çekip gidebilirim
bu resmin dar sokaklarından
tüm renkleri kör nokta da toplayıp
ellerimi perçinleyerek karanlığa

saçlarımı yakıp
söküp tırnaklarımı...
varsın külleri mezarlık bülbüllerine
geçtiğin yollar da taş olmam, sırtında kambur
yabancı bakışların neftiliğinde
bin kurşunla düşüp toprağa
ulu orta serilebilirim

ama buna değer mi?

oysa
bir ışık çizmek
parmağının ucundan kalbine
tüm kırmızı çizgilerinden silmek acıyı
sonra Allah'a bir gül göndermek
fesleğen fısıltısında yıkamak gözlerini
gemiler yüzdürmek

elâ kirpiklerinde...

....

başım da leyli hazan
ızdırap kuyularından dert çeker çeker de
katıla katıla ağlar, döne döne eksilirim ruhunun aynasından
zil tutan günlerin yıkıntısında vurulsa da yüreğim
kimseye vermem sırrımı...

düşlerimden düşlerine kıvılcımlar tutuşur
keder mangalları yanar

-yanar
-yanarım da...

söyle! değer mi?
değer mi rüzgâr yelelim
nisan yağmurlarıyla doğmak varken güneşe, ölmek fesleğen günlüğünde

değer mi?

07-04-2013

Ayşe Uçar

Gazap Çanları

ruh sıyrılırken cendereden
paslı bir tat dilin ucunda...

kangren soluyan teni yüzüp
kireçli kuyulara gömen e l
bilmeli_
ki...

_____k a n a t s ı z b i r k u ş k ö t ü r ü m b i r d ü ş ' t ü r _____

kendini
zincirlerken bir f â n i' ye
kaybettiğin s e n olacaksın
aynalara baktığında yüzünde körüklenmiş kederler
ruhunda boşluk...

büyüyen boşluğuna
körelen ışığına doğan gün çare olmayacak
tutkularını bir hiç uğruna çivileyeceksin simsiyah duvarlara
prangalanmış adımlarından dökülen ati'nin çürümüş parçacıklarına akbabalar
üşüşecek...

güneşli günlerde...
yapışacak derine sinekler
çöllerde açmadan kuruyan tomurcuk...

bedenin
rüzgârın önünde uçuşan kağıt
hayallerinse zehirli atıklar kadar kokuşmuş
sonunsa çöplük...

_ z e r r e _
kadar ruhuna
koskoca evreni bağışlayan
Tanrı bile affetmeyecek...
şafak sökmeyecek, gün başlamayacak
güneş parlamayacak, melekler tutmayacak ellerinden...

__ kendi...kendini kilitletiğin kapılarda düş(el) lerinle vurulacaksın__

tutulacak dilin
yanacak gözlerin
kuruyacak yüreğin
kopacak fırtınanın vaveylâsı...

uçurumlardan
s a v r u l a c a k k ü l l e r i n

akşamın
mor kızılığında g/azap ç/anları

__s u s t u ğ u n d a__

01/05/2012

Ayşe Uçar

Gece

rüyanın ipini çekti gece

.....

kaybetti gün ağırlığını
yumuldu ipek-ten çarşafılara
gürültü akustiğinden sıyrıldı ruh
kanatların özgürlüğe...

-açılsın-

sonsuzluğa kapanan kapılar
geçtiğin yollar ışık seli
içindeki ölü koridorların çığlığı
aciz bir yumruk

karınca sessizliğinde kaygıların
kalbinin kırıkları karanlığa
emer bir karadelik acılarını

melek-sin
belki de...peri

boynundan omuzlarına sarkan saçların
b-aşka dünyaya açılan cennet
meteor yağmurları, ateşli düşlerin
yandıkça bedeninin kül, tutuştukça aç
sihirli öpücüklerinde ilaç
yaralarına şifa yâr

yıldız-sın
belki de denizati

ince ince kıvrılırsın serin sularda
yosun kokar nil yeşili dudağın
mercan şatolarında kurulur ziyafet sofraları
yâr kucağında sarmaş dolaş
mehtabı içer kıvrıcık gözlerin

hiç olmadığın kadar
-mutlusun-

.....

kuş-sun
belki de gökkuşağı

kimsenin altından geçemeyeceği
yağmur yağar, güneş açar
yayılır ıslak toprağa renklerin
bulut geçer, poyraz eser
alışma kırlangıç baharlarına

uçurum kıyılarından düşer
toz pembesi rüyaların

-sisten perdenin arkasına gizlenir hülyalar-

şafak
ilk tıklattığında pencereni
cefâkeş kirpiklerine dokunur yalnızlığın
bir kez daha aynalardan gülümser yüzüne
ve fakâr a y r ı l ı k

ve
her gece rüyalarına dilenmekten
nasır tutar, üç yaprak yonca ellerin

-utanmaz arsız hayat-

09/12/2012

Ayşe Uçar

Gece Ruhları

kulak kesildi gecenin titrek gözleri
fonda ölü ruhların senfonisi
koruk tadında, hüznün yağıyor yeryüzünün iliklerine
ayıışığında ağlıyor gölgeler

uzaktan seyrediyorum sallanan kadını
boşlukta gidip geliyor
uçuşuyor bembeyaz elbisesi
boynundaki ipe dolaşık saçları lüle lüle
birkaç damla gözyaşı
yanıyor yanaklarında
nemli, kabarık toprak /üzgün

dağların yamacından süzülüyor adam
omuzları düşük, elleri kanlı
kanadı kırılmış kuş misali /uçamıyor
başında kara bulutlar, gözü hiçbir şey görmüyor
yüreğinde onulmaz sızı, sırtında onca yük
içinde büyük bir boşluk
düşmeye gidiyor

çığlık çığlığa rüzgarın sesi, kulakları yırtıyor
havada matem rengi, boynu bükük kır çiçeklerinin
yanık bir türkü tutturmuş serçeler / karıncalar ağlıyor

kefareтини ödeyen kadın mutlu artık
sallanıyor asırlık ağacın yaprakları
içine gömdüğü aşkını da alarak
gidiyor adam hiç ardına bakmadan...

06/07/2010

Ayşe Uçar

Geceye Yağmur Dansı

göğün karnı hazımsız
tüm gün siyah bulutları yuttu
birkaçıysa boğazına kılçık
sağa kıvrandı olmadı sola kıvrandı
ortadan göbek... derken
hop! kocaman hapşırık

çaktı şimşek-ler
o gürültüyle şehrin trafosu güm! ...
zifiri karanlığı kesti ışıktan kılıçlar
dağlar esnedi şelaleler daha esnek çağladı

gün boyunca sıcaktan kızarmış kiremitlere
serin bir rüzgâr uğultusu -oh! ...

işte
ilk tıptı
arkasından çoğalan tıp-tıp-tıplar
sonunda tıptırlar ordusu çatılarda pencerelerde

akşamdan beri nöbetçi sokak lambaları
sessizliğe tanık kulaklarında pıt- pıt pırtırlar

uyuyan gecenin uyanması /

tıp
tıp tıp
tıp tıp tıp
tıp tıp tıp tıptırlar...

başlar
dansı yağmurun
tozdan elbiselerini silkeleyen ağaçlar mutlu
dallarında yapraklar pür-neşe
la- la-la lala laaa...

susak
toprakta
aç çatırdamalar la-la-laaa
hep birden kır çiçekleri lala la lalaaa

sokağın başında ıslak kedi kokusu
kirli patilerini yıkayan kaldırım taşları
duvarlarda gezgin gölgeler bahçede yaseminler
yayılsın sandal ağacından buhur...

yataklarında
mışıl mışıl uyuyan, horlayan insanlar
dinleyin muhteşem ses cümbüşünü
ah! bir gök kuşağı eksik

olsun! ...

ay'ın gözleri parıl parıl
yıldızlar el ele la-la lala laa...

dön-elim
dönsün dünya
topraktan kan kokusu
hafızalardan savaş kelimesi kazınsın
uyusun da büyüsün ninni...
umutlu mutlu uyansın çocuklar
lala la lalaaa...

"teknede hamur bahçede çamur
ver Allah'ım ver sicim gibi yağmur"

yağ! yağ! yağ! yağ-nur
yağ! yağ! yağmur
la-lala la lalaaa....

(17-09-2013)

Ayşe Uçar

Gitmeli

topuğu kırık bir mevsimin
güncesinden düşüyor yalnızlık
toza belenmiş adımlarında
satenden kederler

.....

kağıt kesigi acıları yudumlayan dilim
kör suskulara esir

yağmuru avuçlayan çocuğa benziyor yüzüm
ıslak saçlarımda kristal hüzünler
usumda durmadan devinen şüphe
bırak! düş kervanlarını allak bullak etmeyi

her gün biraz daha eksilirken zaman
içime işliyor günlerin aymazlığı...

bir gün
konup göçeceğim
mayıs böceği kokulu kemirgen hayatın içinden
dudağımın arafında asılı son çığlık
düşmeden toprağa...
usul usul tırnak izlerimi geçirerek

sormalı
dağa taş, kurda kuşa
ağaca dala yaprağa
sormalı kırlangıçlara vefayı
bırakıp giderken güz çiçeklerini

....

gitmeli
vakti geldiğinde
suya sabuna dokunmadan
güneşe aya yıldızlara
yasemine nergize güle dikene aldirmeden
gitmeli incitmeden yormadan

eğer
ölümün bir şarkısı varsa
bilirim benim için söyler serçeler...

16/10/2011

Ayşe Uçar

Gizemli Masallar

şeytanın iki adı vardır: biri şeytan, öbürü yalan // Victor Hugo

şarkı söylesin kuşlar
kanatlarını kıra kıra, ayaklarını vura vura
antik bir ezginin tınısında ağlarken ışık
asumanın fiskiyesinde sönsün güneş

peygamber çiçeklerini kutsasın masum kelebekler
ve sedir ağaçlarını sulasın periler...

bir akşam doğdu, bir akşam daha...
küf yeşili kurdele de kızıl düğümcük
kanlı makas, dantelli tepsi...
lanetli tepelerin uğultusunu çağiltatıyor gece
sağır dilsiz zamanın sunduğu yalancı sevinçler

örümcek gözlerinde nefreti gizleyen
siyah makyajlı hayaller, yaşamak nedir bilmeyen ölüm avcıları
öbek öbek çöreklenmiş kin yuvaları...

biri beni uyandırır ecel uykularından
ya da ağırlığını taşıyamayan bu kafayı sonsuza dek kuma gömsün

.....

düşmanlığın teras katına oturmuş
uzun metrajlı, kısa metrajlı filmlerin makarasını
bir ileri bir geri sarıyor sancılı vakitler

büyücüler durağında
karanlık telaş, kanlı koşturma...
yavaş yavaş ölüyor karanlığın dokunduğu her nokta
sarı pelerinli kötürüm dilli hastalık kusarken alınma
siyah zambaklı bir şapkanın gölgesinde musibet

.....

şimdi
bana küçücük bir düş, birkaç hayal
geceyi ters düz edecek bir yıldız lazım
avuç ayalarımı sızlatacak bir kandil

ah! hangi kabuklu böceğe benziyor
yılanın başı...
hangi kemirgenin paslı dişleri geçiyor etime
bilen varsa " iki adım öne çıksın"

zamanı sollayan bir gudubet fırtınası bu
dağların üzerinden yuvarlanan kaya misalı
toprağı titreten, ağacı küstüren, dalı koparan

irin kokulu gecenin soluğu yükselirken göğe
süpürgesiz cadıların at bindiği kirli meydanlarda
çirkinliğin fır döndüğu masallar...

su...bulanık
hava...toz toprak
yine de inadına kuşlar şarkı söylesin
kanatlarını kıra kıra, ayaklarını vura vura...

göğün koynundan sallanan bir top nur
yürek pırtıtısı, can yangısı
fanustan kodes
kelebek çırpıntısı, ay sıçraması

nurun aynası dua
bir ağıt bu...bir türkü
bozkırın yaylalarından kopup gelen
içime çağıl çağıl akan ırmak, suya sarkan söğüt

özü sözü doğru bir derviş selamı
yüzümü güldüren, gülü açtıran
bülbülüm bana benziyor, ben bülbüle...

bilirim
gün gelir şeytanın art bacağı kırılır
uyanır şafağın gonca melekleri

hadi! yine şarkı söylesin tüm kuşlar

22/07/2012

Ayşe Uçar

Gotik Yalnızlık

fecrin dip noktasında aşk-ı nâlân kelebekler
yağmuru tutmuş puslu rüzgâr kadar yüklü zaman
zincirlerine balyoz indirirken mahşerin dört atlısı
uzayan gölgelerin kucağından havalanır
budala kargalar...

.....

derin çizgilere boyadığın ay sırması yüzünü
sır küpü aynalara asarken eskittin
askısından çıkarıp aldığın her bir elbise
köhne hüznlerinden sana yadigâr...
giydiğin her ayakkabı günlerin ağırlığından
daha bir cüsseli...

yüz sürdüğün renklerin tonlaması gri siyahken
badanası tutmayan duvardır ruhun
akarsın ziyan zebil... oluşu kırık pınarlar gibi
yudumladığın acıların telvesi karışırken terine
kırık bir fincan sapına süzülür renksiz sessizliğin
ve terk edilmenin utancı...
her gün sokağın itilmişliğine bırakır
kendini...

göğe yükselen katedralin sivriliğince özgürdür
ışığın elvin dokunuşları...
en çok melekler gülümser
açılırken binlerce küçük pencere gözlerinden
yine de aldırılmaz içindeki şahmeranın kıvrak çığlığı
sus! sus! ... dedikçe aklının melekeleri
dilinde doğrulur keskin uçlu kelimeler...

metruk şatoların yarasalarına benzer göğünün sim tutan yıldızları
metalik şarkıları yüreğine indiren...
dikenli takılara dolanan bileklerin, kızıl şafakların ulakçısı
gözyaşlarının tuzunu içen kırmızı rujlu dudağından
hep nedensiz dökülür
ölü serçeler...

salâş günlerin eteğinden sarkan zangoç
kuytu köşelerin kadim bekçisidir gotik yalnızlığın
soğuk sokaklarda ısıklık çalan...
üşürken siyah ojeli ellerin...

(18/10/2011)

Ayşe Uçar

Göç Gölgesi

limon ağaçlarını tazeliyor gün
porselen gözlü serçelerin tüneği yapraklar
havanın eteği yaş, gözü göl
sokaklar kehribar sarısı
uykuda çehresi bulanık lambalar

evler içinde bir ev
kederi kuşanmış gidiyor

dilinde uğultu
neden pencereleri tokatlıyor rüzgâr
ayakları karıncalı eşiğin, yüzü toprak
sirtında inilti, neden ağlıyor bu kapı
ya bu karanlık sofa, loş oda
neden yıkılıyor bu duvarlar

kim sesini kıstı, aynalı dolabın
elbiseler solgun, ayakkabılar mutsuz
verde bir kaç tel toka
nil yeşili konsolun üzerinde yetim fırça
ikisi birbirine sarılmış inci küpe

yok! yok! rahiyası bozuk günün
havada nahoş bir soğukluk

kuğu kadar süzülgen ışık
ev kalabalık, gölgeler ve sessizlik iç içe
pati izlerinden belli, siyah sehpa tozlu
koltuğun desenli goblen örtüsü kayık
esrik ayak izlerinde saklı, vefakâr halınının mazisi

mutfak lavabosunda tık yok
damlayacak suya hasret
ocak aşsız, cezve kahvesiz
sandalye sahipsiz masa tabaksız

yok! yok! bu akşam
perdeler belli ki ay ışığını misafir edecek
sonraki akşamda daha sonraları da...

bit pazarına gidene kadar
kılı kıpırdamayacak hiçbir eşyanın
iğneden ipliğe her şeyin dili lâlü -ebkem

günler belki aylar sonra
evin kiremitlerine dokunmadan
bir poyraz esecek, bir kuş geçecek
yeni sahibi gelene kadar tıp oynayacak
bahçedeki ağaçlar
ve tüm yapraklar...

17-o2-2014

Ayşe Uçar

Güvercin

mor dağların
tarçın kokulu bulutların
ardında annem
sekerek varılmaz
oraya

kuşlar konar
üç eyvanlı hanlara
beyaz yeveli atların sırtında güneş
vız gelir tırıs gider günler
kuşların kanadında sesim
yüzümü böler karanlık

soğur ellerim
parmaklarım darağacı
on güvercin sallanır
onununda gözleri kör
sesim düşer
uçuruma

her gece
her hece vurulur dilimde
kan tutar, hasret yutar
gözlerim

mor dağların ardında annem
sekerek varılmaz
oraya...

18-10-2013

Ayşe Uçar

Güz Aynası

karanlık kollarını sarmış yalnızlığa
gölgeler zehrini içiyor gecenin
kasım sarı kızıl saçlarını örtmüş ağaçlara
uçuşan hayalleri de alıp gitmiş göçmen kuşlar

kalbimin aynaları kırık
üşüyen toprağın serinliği üzerimde
küçücük bir pencerenin öyküsünü paylaşıyor gözlerim
nedense hep büyüyen bir boşluğa açılıyor yaralar

of! ... bu çile
hüzün çekilesi değil
yakası paçası yırtık günler
hangi yol kenarına bıraktınız ruhumu
içimde uzarken bu esrik zaman
martı çığılığı kadar tiz kesif düşler

kuru dallar
dallar kuru
ağlaşır serçeler

camlarda güz buğusu
birileri yazdı birileri bozdu
çizildi kader
çizdi keder...

leyla'nın nefesini hangi rüzgâr boğdu
sustu mu şarkılar
mucizeler bitti mi?
şimdi...

06-11-2014

Ayşe Uçar

Güz Uğrağı

gecenin yokuşunda, fırtına kırsığı zihin
frişka sağanağında yürek, yelkenleri suya indirmeli
ah! o çilgin med cezirler, şaşaalı yıldızlar
sizden masallardan geriye...
savaşan anılar ve kırılğanlıklar

söyleyin
asi ruhumun kirpik sızıları kaç kez vurdunuz göğün nüvesini

-de

ulaşıp bulutlara
yağmur olup dökülemediniz ya toprağa
hep içimde bir yumruk bir hıçkırık
dolanmışsa fikre şeytansağının kolları
biliorum geceler hep hazan hep şeb-i yeldâ
debdebeli halleri yorgunluğun
enkazında ince tınılar

-uykusuz
sesim kırık

-uykusuz
sesim yalın

konuksever gölgeler
ya kimsesizliğime eşlikçi taş duvarlar
koyun koyuna ettiğiniz gönüldaşlık yetmez mi?

sonsuz ıslak denizler
çocuksuzluğuma ağlayan kayalar
mavi martılara kızıl akreplere sorun
hangi sahranın gölgesizliğinde kanıyor gözlerim

ah! ecel
-teneşir kargası

çözölmelerde
çözömsözlüğü matematiğı
göz kırınlığı gelincik patikalarında
aynasız akşamların deminde hüzn
yaprağın özünde kaçınıcı göç vaveylâsı
sinesinde rüzgârın alaycı veda sanrısı

ömrün yalnızlığına dokunmadan
-gidiyorum

sesim kırık
sesim yalın

30-10-2015

Ayşe Uçar

Hafifmeşrep Yorgunluklar

hüznün engininde kağıttan gemiler
ufkun gerisinde aşk kesigi rüzgârlar
gün boyu keder dalgalarını ırgalayan mevsim
senin adın - güneş yutan dev- olsun

gündelikçi bulutların deviniminde gri gözyaşları
aman! boşver yine de...
tüm çiçekleri dilinin ucunda ki tükürükle sula
karınca şatolarını yık kirpiklerinle savur
üfür çıplak dallardan kelebek tozluklarını
meyve bahçelerini çürük yapraklarıyla ti- ye al

dağların şapkalarında gezinen yıldızları yere indir
gümüş gözlü kardelenleri sustur
gölgesinde kir biriktirmiş, şafağın ellerini yıka
et sinekleri üşüşmesin toprağın kangren yarıklarına
ille de! kan kokmasın ortalık

.....

sonbaharın küfçül nefesinden değil
en çok yaşayan ölülerden daralır ruhum
onların gözleri iplik iplik...
bilirsin göğe merdiven dokur hasetçi yanları
ayın aydınlık değil, hep karanlık yüzünü çevirirler- ki
yeryüzüne inen melekler metropol çukurlarına düşsünler

of ki! ... of!
b-u-n-a(L) -d-ı-m
istersen ez geç del geç
(ya da es geç)

neyse ne!
yoruldum " ali cengiz oyunlarından"
cübbesi kendinden büyük, umudu talan hayat

şimdi sadece sessizlik...

tek arzum
kırçıl kuyruğunu topaç gibi sağa sola sallayan
haylaz bir tekirin gözbebeğinde u y u m a k

her taraf yemyeşil...

21/09/2012
eylülgüncesiyanıkesenrüzgârlar

Ayşe Uçar

Hatırat

dilini bilmediğim
ezgisini anlamadığım- bu şarkı sen
koşarak çıktığın merdivenler-
yıkıldı -ağladı dokunduğun zil
ardından terliğin öksüz, koltuğun boş

bulutlar kaçıştı önünden-

depremlerle gittin
geçtiğin sokaklar gözyaşlarına gebe
kaldırım kenarlarında boğuldu ıslak tekirler

terk ettiğin şehir kadar sağır tanrı
duyulmadı aşkın çığlıkları, kördü melekler
hiçbiri uçuramadı acıları gökyüzüne

sonra-
güneş battı, ay doğdu
sonra-
ay battı, güneş doğdu-

evrildi günler...

....-den doğuş
tanrı yüzüme baktı
ay ışığından resimler çizdi alnıma
beyaz kanatlı bir sızının kucağından silkindi zaman
ağaçlar dirildi ormanlar çoğaldı gözbebeklerimde
dereler çağıldadı kurak vadilere...
kuşlar yine havalandı, yumuk yumuk bulutlar
arılar, böcekler çiçekler
dünya rengarenk...

sonra-
güneş battı, ay doğdu
sonra-
ay battı, güneş doğdu-

evrildi günler...

bir
gün
dilini bilmediğim
ezgisini anlamadığım- bu şarkı sen
bu şarkı sen

...-den canlandı hatıralar
yıldızlar sarı kostümlü, gece dans ediyor
bir bir uyanıyor usumda kör noktalar
kalbimde çakan o kıvılcım- bu şarkı sen
-bu şarkı sen

tanrım!
izin verme
-çatlamasın ruhumdaki çekirdek
- yine çoğalacak içimde bu devasa yangın...

01-10-2014

Ayşe Uçar

Hayali

bir gün

...

bir kuş ötecek
gizli bahçenin kapısında
çiçek açacak tüm kayısılar
güneş gökte değil yerde
korkmayın! yakmayacak ateşi
hiçbir canlıyı

o gün
nurdan bir hayalin
ortasından geçeceğim
durun! delirmedim çılgınlıksa
o da değil...

dağlar tepeler düz gitmeyecek
dizlerimi titretmeyecek yokuşlar
yeni yetme taylar gibi
telaşsız rahvan adımlarla
sonsuz huzura...
yeşillik ve de mavi

fildişinden asma köprüleri
zümrülden sokakları, billurdan şehirleri
atlayıp...

incir ağacından merdiven
bir ki uç... saydım tam yedi basamak
işte şuracıkta
buyrun! bulut üstü sırça köşküm
köşk dediğimse cancağızım
iki oda bir sofa
iki sedir bir koltuk

yıldızlardan teras
ay'dan masa, gökkuşağından sandalye
ve ektiğim, ekerken öptüğüm
nar ağacı...

kim bilir
belki bir gün
pencerenizden nar çiçeği kokusu alırsanız
işte o benim ektiğim, ekerken de öptüğüm nar
lütfen geri çevirmeyin, bırakın odanıza yayılsın
sönmekte olan mumunuza, yaşam sevincinize çıra

komşularım kuşlar
akrabalarım çiçek, dostlarım kelebek
sevgilim yunus, sırdaşım melekler...
kin yok, aldatmaca da, kıskançlık

hainlik yok
yok! yok! sırtımı hiç kollamayacağım
hançersiz, kedersiz işte
öylesine dertsiz
hedersiz

mutlu...

kollarım bacaklarım
hastalanıp çürüyen tenim yok
kanatsız peri -ruhum
suyun gölgesinde, oynaşan ışık damlası
öylesine saf... arı

.....

benzi soluk hayal-i bozuk dünya
düşleri kana boyayan eli çabuk haramiler
yılığın zamanların kara şövalyeleri bin ahım kalsın
omuzlarınızda...

rüyanın ipinden tutup
çekip gideceğim işte

gizli bahçenin anahtarı boynumda...

04-09-2013

Ayşe Uçar

Hayatın Eskiye Yüzü

kırmızı puantiyeli bir yalnızlık
saçak kenarlarında ağlak çörteler...

gün kırılır yüzümde
dudağımda üç okka aynalı tebessüm
yabancı bir sofadan geçer gibi umarsız adımlarım
anlık sevinçlere, anlık nefeslere gark eden
pencere aralığından sızan gün ışığı...

sonra...
sonrası yine derinlik
yine sesimin yankısında vurulup düştüğüm uçurumlar
ayaklarına dolandığım saçaklı karanlık
dilimin kıyısında mercan gözlü ağıtlar
sonrasında lâl kesilen
uzun kısa vakitler

aklımın güncesinde saklı dipnotlar
uzun uzadıya yollar, sarmaş dolaş gökyüzüne selam duran dağlar
bozkırın eteklerinde, gençlik eskiten küçük kasabalar
bir yüzü eski, bir yüzü yeni...
bir yüzü melek öteki yüzü şeytan şehirler
köhnemiş sokakların baldırlarına tutunan sahipsiz kediler
yaşayan ölümler mezarlığında açan süsenler...
tanıdığım tanımadığım, tanıyamadığım oval, yuvarlak, kare, uzun yüzler...
iz bırakmayan eften püften dostluklar...

masal kahramanlarımı, yere seren hikayeler
annemin ekmek tutan ellerini özlediğim yıllar
yastığımla dost bi dünya... göz- ırmaklarım
yanaklarımın kuytusunda çimlenen
güz sarısı sessizliğim...

düşlerimde...
büyüyen ölen çocuk
yüksek bir tepede erik ağacı...
şöyle alımlı çalımlı her dem yemyeşil dallarıyla
rüzgârda sonsuzluğa ırgalanan ruhum
babamın nasır tutan elleri...

özlemek...özlemek...yine özlemek

her gece gözlerimden taşınan gökyüzü
ve kirpiklerimden tutunan mavi kanatlı serçeler
yenik düşen bir tarafımdan boynuma asılan sızılar
velût acılar...

// buradayım...hâlâ burada
yanı başınızda...

15/06/12
-hayatınıçindeyimhâlâölmedim-

Ayşe Uçar

Hesaplaşma

bitmedi, kendimle hep...

yitip giden yıllardan bana yadigâr
pespaye yalnızlık
döne döne örer ipek ağlarını
kör kuyularıma
kozasını yırtamayan kelebek /ruhum
doğum sancılarında

çürü izbe mabetlerde, artık bedenim
dost çeşmelerinden akan suyu kuruttun
ibrişim yumaklarını dola boynuna
mor düğümlere kenetle
yaprak yaprak dökül!
kül gibi savrul!
bastığın topraklarda kuru

kıyısında gezindiğin hayatın
boşuna sarılma eteklerine
hep uzak bir fanusta besledin yaşamı
dalamadın okyanus derinliklerine
içemedin turkuaz gözlerinden
uçamadın gökyüzünün maviliklerinde

hiç özlemedin güneşi
okşamadın gelin teli saçlarını
küstün hep ayın gülen yüzüne
takılıp gecenin koynuna
şarkılar söylemedin samanyoluna

boşuna üşüme yüreğim, sevmeyi bilemedin
üstelik hiç sevilmedin
ne kral vardı, ne de kraliçe tacın
yoksulluk bile kaçarken yollarından
küçük bir kulüben de olmadı

gün gelip gittiğinde, üzülme
yokluğun dokunmaz, hercai menekşelerin kalbine
yansımaz küs hayalin, yağmur damlacıklarında
arkandan ağlayacak tekir kedi
açacak bir gülün yokken
bekleme sakın, gelmez mezar taşına serçeler...

(11/09 /2010)

Ayşe Uçar

Heyamola

Kuzeyin soğuk yamaçlarından
Esti umudun rüzgârı
Alabora hüznün denizlerinde
Vurdu salkım söğüt sevdanın beline
Kırıldı gururun yelkenleri

Hey deli rüzgar!
Dola ellerine, savur saçlarımı
Bir başka bahara aşk
Heyamola...

Ey ruhum!
Kapa hüznün koridorlarını
Bir İspanyol meyhanesinde
Deli dolu şarkılar çalsın
Yaşayalım baharın coşkusunu
Çılgın bir dansta aksın terimiz
Doldur be saki!
Boş ver yalan dünyanın dertlerini
Tokuşsun kadehler
Ateş kızılı dudaklarımızdan
Aksın meyler

"Oley... Oley..." sesleriyle
Uçuşsun kıvrım kıvrım etekler
Ayışığında parlayan saçlarımızdan
Yıldızlar saçılınsın

Zümrüt gözlerinde ateş böcekleri
Raks etsin Esmeral'da
Tutuşsun bedenlerde hercai aşklar..

Durma!
Hadi es deli rüzgâr
Bir başka bahara aşk
Heyamola...

Ve sen!
Uzak dur yalancı sevgili
Hazan kokulu kavruk ellerini
Çek pembe düşlerimden
Dokunma hayallerimin taç yapraklarına
Bakma gözlerimin yosun yeşiline
Bırak beni çiğ damlalarına
Ağlasınlar doya doya...

(18/05/2010)
-Ankara-

Ayşe Uçar

Hezeyan Düşüşleri

gecenin kırılğan yüzünde ay yansımaları
rüzgârın teninde ürperti
çatık çehreli vakitlerin didebânı gölgeler
çekilin başımdan!
kederlerim depreşir

bürümcük elbiseli gece
yıldız ağacının, dalları kurumuş
karanlık basmış dört bir yanı
usumda ürkütücü hezeyanlar
umudun takası delik
derinlerden gelir ölümün nefesi

oysa önceleri severdim yalnızlığı
korkutamazdı dört duvarlar
(ben) beni çok severdim
hayallerim sonsuzluğun ipini çekerken
düşlerim gerdan kırardı uykularımda

şimdilerde yaşamak katmerli çile
fragmanlarda hep kıyamet senaryosu
gözlerde yıkık kentlerin sessizliği
çocuk çığlığı, siren sesi
aklın almadığı uçurumlarda ölü kelebekler
artık kayıp düşler cenneti dünya

ah güvela gözlerim!
bilirim dokunur sana, matem rengi
kanar içindeki güller
solar içindeki şakayıklar
yüreğinin dehlizlerine akar
deruni hüznler...

.....

ey çatlak sesli hükümlerler!
geleceğimizi, hırslarına bindirenler
yalancı umut tacirleri!
güleceğin düşlerimizin kıyılarında
güneşi ağlatanlar...
insanlığın kemiklerinden kurduğunuz
kalelerinizde vicdanen rahat mısınız?

unutmayın!
siz suçlusunuz!
siz sorumlusunuz!
avuçlarımızda açan kan çiçeklerinden
boşlukta savrulan, çürümüş bedenlerimizden...

(13 / 03 /2011)

Ayşe Uçar

Hiçbir Şeyin Masalı

mavi masalın yeşil ankası
küllerinin çiçeklendiği yere uçalım
zaman günebakanlar mevsimine el sallarken
üveyik kuşlarının kırmızı ötüşünden
sarı saçlı sevinçler doğuralım

gölgesi karanlıklarla sevişen ağaçların fısıltı şarkısıyla
toprakta uzanıp bir kova martı gözüyle okyanusları dalgalandıralım

sen bir kuğunun gönül bahçesinde otururken
boynuna kelepçelenen ayrılık zincirlerini kır

ben gümüş renkli bir balığın uykusu olayım
rüyalar bizi geçmişten geleceğe uçursun
orman kuşlarının folklorik dansı bulutları dağıtırken
gelen günler gri hüznüleri gözlerimizden silebilir

bütün şehirleri üst üste koyup
yolları tek tek katlayalım -
ki mesafeler aşka bahane olmasın
duble mutluluklar kadehinden -
bir yudum çek! çekelim-
ki hiçbir aşk kendini öldürmesin

sonra
yangın yangınlara
yağmur yağmurlara, seller sele
kavrulup kavrulup küle
küller... ah!

sonrası
içimizdeki korkuları rüzgârın önüne atalım

10-12-2015

Ayşe Uçar

Hüznün Gölgesinde Gözlerim

daha gün ısınmadı
rüzgârın teninde serin gülüşler
hâlâ çıplak ağaçlar, henüz giymediler yeşilleri
serçe kuşları hâlâ yalnız
göçmen kuşların yolu henüz buradan geçmedi

tüm perdelerim çekili, karanlık odama ışık sızıyor
pencere önündeki cam güzeli kederli, yapraklarını düşürmüş
yine sulamayı unutmuşum
küstüm çiçeği ile aram bozuk, artık açmıyor sıklamem renkli güzelim çiçeklerini
ruhumda binbir kasvet, her nefes alıp verişimde yüreğimden kan sızıyor...

eşim dostum rahat, kimse anlamıyor beni
can çekiliyor toprağımdan...
en yakın komşum "insan halleri, takma geçer" diyor

vakit erken
daha gün doğmadı...

saçlarım ıslanmadı, yağmur damlaları henüz okşamadı kirpiklerimin oylarını
uyanamadı bedenim, hâlâ zemheri ayazını damıtıyor iliklerim
kayıp bir çocuğun ürkekliğinde düşüncelerim, dokunsam ağlamaklı duyargalarım
geçmişe uzanan yollarım gölgeli, hadım edilmiş sevinçlerimin ağırlığında hüznüm...

her gün eksilen yanlarımın kıyısında duldalayan yalnızlığım
siyah beyaz resimlerin kuytusunda kaldı, o cilvebaz o ahunisa kadın

hadi götür at beni!
mavi gözlü çocuğun serin kucağına, martıların çığığında kanasın gözyaşlarım...

(günlerden bir gün...
on sekiz nisan iki bin on bir...)

Ayşe Uçar

İstiridye Kanatlar

eski bir rüz-nâmenin yıkıntısı şehir
sokak aralarında acımasız güruhlar
safiyane yoksulluğumuza haraç kesmekte
şimdi alacalamak istesek de zamanı nafile
rüzgârlanan bir tepenin ardından
kanatlanıyor gölgemiz

bu karasal kumul bir çaresizlik
üşüyen iki kar kuşunun cansız titreşimi
çığlık çığlığa kesişen yalnızlık

ve
hep aynı karanlığın rahnesine düşen
salon salamanje açlığımız
aşk-
-sız-
-lığımız

biliyorum
büyük bir keder bu
akşamdan solan kanarya çiçeğini emzirmek
kağıttan gemilere su vermek gibi...

15-11-2014

Ayşe Uçar

Kadın

deli deli ești rüzgâr
sallandı ağaç, kırıldı dal...
yere düşen ökse kuşunu alnından öptü toprak

ağladı kadın
yanaklarından aktı şelaleler
yeşerdi dağlar ovalar, açtı mor menekşeler
zamanla alıştığı acıyı tükürdü dudağından
rahatladı vakitler, uçuşan günler kelebek dinginliğinde
şenlendi gönlünün bozkırları...

gece mavisi gözlerinde
bin bir şerare...
şimşek gibi çaktı, akan zamanın koynuna
bembeyaz köpürdü dalgalar, taşıtı denizler
kıyıya vuran sevinçlerini tek tek topladı
bir martı kanadında uçurdu gökçe bulutlara...

sonra...
arkasından koşuşturan ayak seslerine / aldırmadan
ardına bakmadan yürüdü kadın...
ruhunun incinmişliklerini düşünmeden
kabuk tutmuş yaralarını örselemeden, dayadı sırtını rüzgârlara
bolca nefes alıyordu...

yüzü...
gecenin gözlerine düşen ay kadar parlak
dağların yamacında açan papatyalar gibi duruydu
sabin ardıçlarını kiskandıracak kadar yeşildi umutları
güneş gibi sardı toprağı / ateşli kollarıyla...

artık iyi biliyordu, kadın
hiçbir şey sonsuz değildi / kederler bile...

10/09 /2011

Ayşe Uçar

Kalbimde Renkler

kalbimde renkler
mor kırmızı yeşil
biraz ıslak mavi birazda güneş sarısı
minyatür kuşların kulağıma tıkırttığı hep o şadan
yaşam sezgisi bu beton duvarlara ördüğüm
ince işçilik telkari kıvraklığı
bahtımı çizen yollar

bir göl kuraklığı susuzluk
binlerce ışığın kırıldığı şeffaflık aynası ufuk
ellerimde ağaran yalnızlığı besleyen gölgeler
çözölemeyen bulmaca misali nasıl da titrek diliniz

geceyse yorgun ve güzel
ben gibi, düşler gibi
aşk çiçeklerin sabaha dökölen yüzlerini
ağaçların rüzgârlara sırt verişlerini sever
yormaz onu yılların ağırlığı
martı gülüşü kadar mavi
okyanus suyu kadar sıcak
yosun kadar yeşil

ama bir gün...
güneşin evime vurmadiğı o sabah

kalbimde taşlar
irili ufaklı gri siyah kahverengi
biraz çöl ayazı birazda sızı
akreplerin ayak parmaklarımı soktuğı
evrenin kara deliğinin soğuk sesi
çığığımnda büyüyen keder şarkıları

aşk da ölü
kalbimde renklerde
ama yaşarım...

çiçekler hep siyah beyaz

20-05-2015

Ayşe Uçar

Kanatsız

"aslında boşa kederle yıkanıyor divane kalplerimiz, geçmişte bıraktıklarımız gelecekte bekliyor olacak bizi -ayşe-uçar"

gün doğmadan
alacakaranlık dağlardan geçmeli
mor bir düşe yaslanmalı yıldızlar
kül tadında ağızım, saçlarım ay pembesi

susun! biraz daha...
susun! yoşun tutan mezarlar
susunluğunuz kadar soğuk olmalı yol-um

beklemesin
pencereler sardunyaları, sıska serçeleri
kar masalı yağıyor sokaklara çocuklar oynuyor uzaklarda
henüz yanmadı ipek yüzleri
annem kokuyor dudakları

gün doğmadan
aynalı ladinler uyanmadan
sinmeden yorgun kentlerin tozu kanatlarıma
çocukluğumu sırtlayarak, patika yollardan sekerek
rüyalarım ceplerimde

hayal kırıklıkları acı keder geride
çılgın bir uçurtmanın ipini göğüsleyerek
yıkmalı duvarları yıkıntıları tekmelemeli
sevdiklerimi, anıları, beklentileri
tüketerek

isterse inkar etsin dünya
hücrelerimi, kemiklerimi
isterse toprak çürütsün dilimi sözlerimi
üzülmem geçmişe

kalbimi fırlattım
ruhum yanmalı ışığa

gelecekten

tanıdığım bir ses çınlatmalı gökleri
köpük köpük bulutları dağıtmalı
gülen gelincikler, güller dokunmalı
yağmurlar ağlamalı ...

üzerime...

24-07-2014

Ayşe Uçar

Kapılar

ne zaman bir melek kanat çırpsa
sokaklar yolunu şaşırır
rüzgârın çarptığı kapıların birinin gözü kör olur
duvarlar yabancılaşır baktığı pencereye

kimse sevemez yatıya gelen misafirin ağırlığını
limon kokusunun uçuculuğu kadar havalı olmasa da
gül suyunun yıkadığı eller
biraz mahçup biraz huzursuz
pudralanmış lokum tadında dudaklar
sararmış solmuş

biz hazır değiliz gülo
yonca sessizliğinde döşeklere atılan yorganlara
karanfil ıslaklığında koklaşmalara
hiçbir zaman

12-12-2014
gecegüzel tarih güzel
yazmadan olmaz

Ayşe Uçar

Karanfil-Öksüren Düşler

ayağımın altından çekil karanfil
tanrının dokunmadığı bir rüyanın eliyle vedalaşıyorum

.....

boşuna koşup türlü oyunlarla aklımı çelme
sesi kırık bir hülyanın nefesi ensemde
hayra yorsam hayır değil şerse...
buyurun şah damarımı emin örümcekler
karanlık nehirlerin parıltısı gökyüzündeysen - bana ne
tanrının dokunmadığı şehirlerde
kuşlarda ötmüyor

ah! kırmızı gülüşlü
begonvil kokulu karanfilim
sende gördün kül maşalının yedi rengini
yedisi de gri, tıpkı yağmura gebe bulutlar gibi
karlar gibi
-yağdık seninle
yapraklar gibi
- savrulduk

ektik biçtik
harami vurgunlarında kurşunlandık
düşünen bir kayanın sessizliğini duy
depremlere karşı duy da gör asaletini

tini uzaklara sürükleyen rüzgâr
hiçliğin çengelinde sallanan can- korkma
ecel tatlı bir rehavet
kaygısız sorunsuz

etimi kemiren fareler
doyma sınırını aştı açlığınızın frekansı
yeşile güvelenen kaburgalarımın içi boş
artık yılanlar çıyanlar yuvalana bilir

ah! benim kırmızı gülüşlü

peri bakışlı karanfilim
can çiçeklerini sulayan
içime umut tohumlarını savuran

şimdi toprağın altı da boş üstü de
sanma ki bensiz ağlar akşamlar
gün aynı gün - güneş de doğar
güller de açar selviler de salınır
kuşlar yine öter dağlar yine bulutlanır

sanma ki bu rüya sensiz sadece ruhum bedensiz
boş bir mermerin üç beş kelimesi...
yağmurlar yağsın şimşekler çarpsın
adımı da sen sil yalan dünya

-ver elini bana
iskete kuşlarına, ladin ormanlarına
gelincik tarlalarına ve şehirlere yollara
olsun son veda, uçarken sonsuzluk göletlerine
duydum ki orada tanrının dokunduğu nilüferler
her vakit ölümsüz açar-mış

ah! kırmızı gülüşlü
begonvil kokulu karanfilim

13-03-2016

Ayşe Uçar

Karanfil

ah! karanfil
kim kirletti gül kurusu elbiseni
dudağında tütün sarısı akşamların tozu
kirpiklerinde yaşlı bir bulut
gamzelerinde kuş çığlıkları
üşüyor musun?
yoksa kırgın mısın yıldızlara...

gel şimdi
unut dertlerini
giyin kuşan sevinçlerini, topla dağılan düşlerini
eski günlerden bir masal okuyalım
kimsesiz serçelere...

içinde
peri padişahının ayça kızı
altın bukleli saçlarını, gümüş telli gölde yıkayan
ormanın gizemli derinliklerinde kara gölgeler
hiç tükenmeyen fısıltılar...
ve kıza aşık
tek gözlü demir pençeli kötü dev
birde fakir çiftçinin kahraman oğlu olsun
masal bu ya...
sonu güzel olmalı karanfil

dağlara çıkalım
seninle zirvelerden kar perisinden pırıltılar
ovalara inelim
şöyle kuytulardan papatyalar gelincikler...
aşk perisinden sevda tozları araklayalım
ah! herkesi mutlu edelim

anlatsana karanfil
aşk her şeye kadir mi?
yoksa yalancı bir baharın ayak izleri mi?
ılık ılık eserken üşütür mü ayazı
titretir mi sevda yanığı yüreklerimizi
üstümüz başımız yırtık pırtık...
avuçlarımızda kızılca kan...
yaralı ahu gibi düşürür mü toprağa başımızı
tam da kavuştum derken üzerimizden esip geçer mi?

sus!
susalım! ...
susmak en iyisi
anladım... anladın karanfil
yine de son noktayı biz koyalım
"aşk her şeye değer"

(20 /09 /2011)

Ayşe Uçar

Karanfil Karması

gerçek neydi karanfil
ölülerin yıkandığı suyun ağırlığını düşündün mü hiç
bir canlının bir ömrün kirini pasını toprağa akıtmak
kolay değil hayır-
hiç kolay değil

su- işte buluttan nemden öte
ne çok karmaşığız ne çok yalın
varlar ve yoklar ülkesinin karması zihnimiz
aslında üç aşağı beş yukarı aynı-yız
aynı hırsların, aynı kıskançlıkların
aynı açlığın yolcusu ayaklarımız

ah! karanfil
sen benim yenilmez yanım
lolipop şekeri, kaymaklı baklavam
tatsız zevksiz yanlarımın mum ışığı
bilsen bazen nasıl bedbaht bu gönül
sürüklenip giden tutkularının ardından

uzun yol çekimi düşlerimiz
bir sokağın kaldırımlarında ağlattığımız
bir kadeh şarapta eskittiğimiz dostluklar
zorluklar diyarı dönüp baktığımız aynalar

çocukken gizli bahçelerim vardı
anahtarları bende saklı
arkadaşlarımdan sakladığım kristal kanatlarım
ve ayaklarımı yerden kesen hayallerim
içimde biriktirdiğim onca zenginlik
nasıl yokluğa düştü karanfil

güneş bu
dağların yamacından koşup gelen
kaçıncı uykusundan uyandı bilmem
bu ağaçlar bu yollar kaç can uğurladı
yaşamın gizeminde kaç atom parçacıklara bölündü
böcekler çiçekler kaç evrim geçirdi
yenilgiler ve zaferler kaç savaş tokuşturdu

ah! karanfil
tekerrür mü değişim,değişim mi tekerrür
delilik bu aklın sınırlarını zorlayan
kapılar duvarlar pencereler zindanlar demir parmaklıklar
açamadığımız, dokunamadığımız, kıramadığımız
gölgeler ve oyunlar karanlığın beslediği bu paradoks

ben bir masalım karanfil
sisli ormanların ortasına düşen ışık huzmesi
bir anka kuşunun sağ gözü sol kirpiği
yüksek bir tepede incir ağacı
yol kenarında mezartaşı

varlığım
yokluğum
çoğulum
azım

bir evim
ovada bir şato
dağ yolunda bir kulübe
kulübede bir oda, odada bir sandalye
bir masa bir tabak bir çatal bir kaşık
kilerde şeker torbasına üşüşen karınca

ah! karanfil
sen benim yenilmez yanım
lollipop şekeri, kaymaklı baklavam
bir düş ek gözlerime ek de -boyu cennet-i alâya uzansın...

11-05-2015

Ayşe Uçar

Karanfil Ve Ölüm

ayvan-ı dağınık gönlümün
ab-ı efsun'ü döker gözlerim ağyar elinden...

çek! ...
sırtımdaki hañçeri karanfil
dağlandı bağrımın cılgası kanamaz
feyl-i bozuk günlerin gafletine giriftarım
soldurdum gonca - gülü-mü
aklımın perisini al gayrı...

halden anlamaz saatler
düşüyor takvimlerden yapraklar
hak-ı yeksan pembe umutlar...
güler oldu halime kahpe felek
söndür içimdeki yangınları karanfil

.....

ey mahim!
ey mahbup! ...
uyan da bak, üzerimdeki mahi gözlere
menevşeşi soldu dudağımın, bak dillerim l â l
naçarım...yakar n â r-ı hicran yüreğimi...

sağır mısın?
duymaz mısın?
şekvası kırık sözlerimin incindiğini
ah! sinesi bozuk dertlerimin sebebi
hangi zehri içtin, tora saldın bu aciz bedenimi
talan edilmiş bağlarımda, yoluna revan ömrümün riyası
söyle! vadesi dolmadı mı acılarımın...

....

taharetsiz sancılarla yıkanırken yüzüm
ruz- u şebe uyanmasın hiç gözlerim
uçuşurken mavi kelebekler omuzumda
korkma! beni ölüme hazırla karanfil...

(08/08/2012)

Ayşe Uçar

Kavanozda

enseni traşlıyor düşünceler
açsan ağzını zıplayacak kelimeler
boşluğa açılan kapının tokmağı
yan bahçenin kristalleşmiş yüzü
elbet kendini asacaksın
hem de kendi sözlerinle

dilinde küllenmiş yangın ihbarı
dumanında anaç kedi ve patlak gözlü dağ baykuşu
resimler çizip kendi kuyruğuna
şiiirler yazman

seni unutulmaz
-yapmaz

bir iki üç tıp
kalbine demirden mızrak
kanatlarına gümüşten ok
ruhuna fatiha

rüyanın son basamağı ilk basamağından hafif
iç! görünmezlik iksirini
umudu yontan son damlanın hatırasına
gözlerin bir kavanozda
raf ömrü tükenmiş-
-mişlik sendromu- bu

neyse ne
fark etmez
etmez işte
yanılsamalar ve yanılgılar çeşmesinde eriyen-
özün- kurumuş kayısı-
-çekirdeksiz-

bir iki üç tıp
bir pula bir yokluğa mı sattılar
ruhunda çoğul engebeler
bir rüya çarpı bir rüya daha
yalanı bol bir yılanın içine mi düştün
ne yana tükürsen o yanın rüzgâr ağzı

sanrılar tüneller boyunca
ve boyun kısacık

gözlerin kavanozda
taş sektiriyor kesik uykuların
çiçeksiz bir saksının mahmurluğu mu?
yoksa milyarlarca ruhun umursamazlığı mı?
seni yıpratın
yıldıran

öldün işte
bir iki uç tıp
kalbine demirden mızrak
kanatlarına gümüşten ok
ruhuna fatiha

fazlaca
düşünme ismail
duvar üstüne duvar örmek gölgelerin işi
gözlerin hâlâ kavanozda

15.01.2015

Ayşe Uçar

Kayıp

zamanın yaprakları arasında sürüklenir ruhum
hızla geçen günlere dolanır eteklerim
takılıp düşsem de durmaz saatler / ecel yolum bekler

yorgun sabahlara uyanır kelebek gözlerim
güneşin soğuk elleri, kanı çekilen damarlarımda
titriyor bedenim geleceğin düşlerinden
korkuyorum olacıklardan/ bırak ruhum naçiz bedenimi

ıslak ayak izlerimde deniz suyu / derbederim
ağlayan kayalara, yakamoz ışıltıları vuruyor
yitik düşlerimi gömüyorum batık gemilere
kasırga sonrası yırtılmışlık / kanıyor içim

yosun kokuyor saçlarım, iyot mavisini gözlerimde umut
dalıyorum enginlere
hayal şehirler bırakıyorum ardımda / içinde kederli martılar...

05 /08 /2010

Ayşe Uçar

Kelebek Döngüsü

Köhne duvarlar içinde zaman
Boğazımda yeşilimsi, küf kokan vakitler
Sessizliğimde telaşlı bekleyişin çanları
Kulaklarım sağır ama gözlerim görüyor

Ruhumda içneli sızlayışlar
Pul pul dökülen paslı umutlar
Kanıyorum hem de en kıvamlısından
Çabuk olmalısın pır pır kelebek
Konacağın çok dal...
Öpeceğin çok hayal var

Ben çağladıkça gökyüzü kuru
Toprak kavi...
Dans eden ayaklarımsa aksine sallantıda
İnce bir çizgide hayat
Turnuvanın en zayıf halkası benim
Her an diskalifiye edilebilirim

Oysa
Gecemi gündüz, gündüzümü gece yapmıştım
Ne büyük yanılgı
Ağustos böceklerine imrenir oldum
Çal çal oyna! eğlenenin dibesinde...

Bakışlarım harmandalı oynayan güneşin ufkunda
Eteklerime ağırlık yapan gölgelere rağmen
Bir fiske ışığın nöbetindeyim...

Ağlama karanfil, gülmenin zamanı var
Bekle bekleyebildiğin kadar
Pembeye küsüp, kırmızıya sarılma
Bak! ellerim titriyor
İçimde kırıldı fay hattı
Bir artçıda yıkılabilirim...

Enkazım için gerekli yere haber verirler mi kelebek
Yoksa bedeli ağır diye
Tozuyla dumanıyla bir çöplüğe mi bırakırlar
Peki annemle babamın kemikleri sızlamaz mı?
Üstüme yapışan ne çok emekleri var
Bir ben bilirim bir de Allah...

.....

Gün dönmekte...
Vakit yakın, çabuk olmalısın kelebek...

13 / 07 /2011
kelebekkanatlıbirgünden

Ayşe Uçar

Kelebek Düşüşleri

saçların rüzgâr püskülü
kaşların iki dağa uzanan ırmak
bakışların yorgun patikalara tırmanan çiğdem
dokunmasın hiçbir gulyabani yüreğine
uçur kartal kanatlarını göğün al pençelerine
indir kara bulutların şahını yeryüzüne
varsın y a r ı l s ı n yer gök
boylasın yedi kat yerin dibini
uluyan çakal sürüleri...

oy narinim!
oy! aslan yelemim, keklik duruşlum
kıyamet yakındır ateş susamışken tene
korku kucak açtığında satılık ruhlara...

karanlık yüzlerinde...
durmasın ö l ü m çiçekleri fışkırsın
heyhat! bir avuç tortu bir avuç küldür
kötüden geriye kalan...
toprağın kabul etmediği ağacın tiksindiği...

dili sabırlım
alnı güneşlim...
yüzü güleçlim, toprak kokulum
yürek dayanır mı sanırsın alev kesiği acılara
büyür de büyür yangın...y a n g ı n l a r
tutuşur zaman çürür saatler...
kızgın çöllerde uçuşurken dilsiz kelebekler
kavrulur dilim kurur bedenim

ey! nefesi kokan
ağız akrep, dili engerek..
zulmün sağır bekçileri, ağulu kurşunlara gelesiceler
unutmayın! insancıl yanlarınızı bıraktığınız yerde çekileceksiniz
ebedi karanlığın çelikten direğine...

ah! hırsın aciz köleleri
şeytanın kör bacağına sarılanlar...
mahşerin yırtılan perdesinden düşeceksiniz dikenli tellere
kanayan göz çukurlarınıza kusan kurtçuklara yalvaracaksınız
yıkılırken tek tek utanç duvarlarınız

ah! kunduz gözlü gece
ah! çoban çiçekleri, ateş böcekleri, içime fışkıran kederin tiz sesi
üstüme yükselen sular, üzerime yürüyen dağlar
kulaklarımı yırtan efsunlu çığlık...

mayıs kelebeği kanadından düşen bahar
içimin kıyılarını titreten hüznün
elimden kirini yıkayan serçe, yüzüme gülen gelincik
aklımın ikircikli yanı...dinmeyen sızımı çoğaltan fanus...

yeter!
yeter artık! ...
kırılırken sabrın zincirleri, çekilin ayak altından
yoksa intikamın kılıcı çok keskin olacak...

(20/10 /2011)

Ayşe Uçar

Kıdemsiz Falsolar

sözcükler, tek başlarına insanı kırmaz
oysa yaralayan bunun arkasına saklanan ikiyüzlülüktür.

Susanna Tamaro

.....

ah! r i y â...
dokunduğu yeri yıkan
cennet bahçelerini kurutan sam yeli
seni uçurum sineği, seni çift başlı yılan
seni örümcek ağızlı, kör kuyu, bulaşıcı veba
can yakan ateş, dili bozuk ucube
ne zaman, hangi aralıkta
sindin habis ruhlara...

söyle!
hangi keskin bıçakla sıyırmalı
gehresi bulanık suretsizlerden cismini
hangi makinalı taramayla sermeli yere
önce saklayıp sonra da zehrini kustuğun kaseyi
nasıl sunmalı fosilleşmiş dudağına
nasıl lıkır lıkır içirmeli sana...

.....

sanmayınız ki...

gülüşünüzün arkasına gizlediğiniz sinsilik anlaşılmalı, hadi yüzünüzü, gözünüzü geçtim
de paçalarınızdan akan r i y â karlık buradan m i s i r'a y o l olur...

25/10/12

Ayşe Uçar

Kırmızı Yol

hayalleri gerçeğe mayalayan zaman
hangi düş gezgininin vapurdumanını ıskaladı tırnaklarınız

dağların zirvesinde altın kuş
üstü bulut, altı uçurum
gözleri gümüş, kanadı rüzgâr

yankılanır çığlığı evrenin derinliğinde
özgür-zerre

dalgalar...
ah! yaslı falezleri yutan deli köpükler
gözyaşlarını göbeğine akıtan istiridyeler
sır küpü med- cezirler
çıplak maviliklerin beyaz papatyaları
yalı uşağı martılar...
uzaklarda ne çok özleyeniniz var
bilseniz

zerre - özgür
avazında hür şarkılar

ıslak sahillerde
kum sektirir, deniz yıldızı toplar
bir o yana bir bu yana sallanır kayık
denizin ortasında uyur
kırlangıç kirpiklerinde rüya damlacıkları
bir bir siler hasretin tozlarını

fesleğen kınası
memleket kokusu
avuçlarında bi dünya sevgi
yorgun tepelere tırmanır
güneş tozu serper, üşümüş bozkırlara
çiçek gülüşü kondurur, yamaç dikenlerine

seslenir
önünde arkasında uçuşan kelebeklere
çilli üveyiklere, beyaz nergis zambaklarına

umutlu- özgür- mutlu-zerre

kırar aklın prangalarını
kuşanır beline gökkuşağını yürür
yürür karşı dağlara...

01/10/2012

Ayşe Uçar

Körkütük Acı

kanayan sarmaşıkların uzanımında
ihaneti tütsüleyen zaman
demirden gökyüzü, kurşundan yağmur
sanrılı ürpertilerin haykırışı uzayan yollar

gitmek ya da kalmak
olduğun yerde tutsak
su yeşili rüyaların gamzesinde içime çöken mor ukde
ve duvarların kızıl suskunluğu
zulamda ki ağır yanılgılar...

gözlerimde sektirdiğin buzdan direkler
boşluğa dikilen yıkılası kaleler
ölümle sevişen tenimdeki yangınlar
vurgun-u derin duyguların gün batımında çoğul sessizlik
ah! kül savruluşlara alışkın yüreğim

direnme! ...
gül suyuyla yıkadığın ellerin seni itmesine
buğulanan camların kırılmasına...
öylece bekle ömürsüz kayalar, dipsiz kanyonlar
zamanla fosilleşen canlılar gibi

bekle...
gün dönümünü...
ay dolanırken bedenine, sönecek yıldızlar gözlerinde
kanatlanırken badem kirpiklerinde gökyüzü
sonsuzluk vuracak dişil acını...

uçurum çığlığında...

(30/08/2012)
sessizliğindayanılmazcası

Ayşe Uçar

Kukla Dansı

Terörü lanetliyorum.Şehitlerimize Allah'tan rahmet diliyorum, mekanları cennet olsun.....

yalnızdı zaman tıpkı benim gibi
uzattım ellerimi dokunamadı
buruk bir öfkeyi yüklenmişti omuzlarına
kıvılcım çakan gözleriyle deldi geçti bağrımı...

....

yüzü karanlık / geceyim
içimin boşluğunun tavanında asılı hüznün
hangi maviye baksam, gözlerime kan çalınıyor
ölü serçeler çöplüğünü anımsatıyor düşüncelerim
alışamadığım ağır bir kokusu var, acının

sönen meşalenin isini andırıyor yüzümün karası
kirliyim, bataklık kurbağaları gibi
biriktirdiğim birçok sırrı dilimin altına sakladım
pelikan kuşunun kursağı kadar doluyum
öh! yapsam kusacağım çirkinlikleri...

.....

yıldızlar sönük, göğün çemberinde
sislerin içinden geçen lambaya benziyor ışıkları
hain pusuda vuruluyor can evim
bilmiyorlar ki
hiçbir kalleş kurşun yeniden dirilişime engel değil

dağların derinliğini ruhani bir ağıt yırtıyor
bulut kümelerinde, kör olasıca sessizlik...
ruhum kuruyor
ruhum darda
ruhum öldü...
nefretin zoru bu olsa gerek
sevgisiz dillerin çatalına kin bağlıyorum

melekler bile usançla bakıyor
insan diye baktığı kağıt müsveddelerine

oysa yayıldıkça büyüyen bir dalgaydı sevgim
kar üstüne düşen damla misali
üşümüş kardelenleri öpen güneşin dudakları kadar ateşli
tüm evreni saracaktı kollarım
kesmeselerdi şah damarımı...
şimdi bürgüsüz günlerin gergefine astım köşegen yüzümü
ölüm bana ne kadar yakınsa...
nefeslerini kesecek rüzgârım da öylesine onlara yakın...

_____ dokunamadan baharın eli kurudu nar çiçeklerim..._____

16/07 /2011

Ayşe Uçar

Küf Gelincikleri

geçti nevbahar
sis indi ömrün ovalarına
tenhalaştı gül- deren yollar

paslı çivi
mavi bir ıslık yalnız-lık
zihnin labirentlerinden kalbe bulaşan illet
duvardan duvara geçen hayalet

....

yaralı ökse
garip bir kuş
hüzün bağlarında ağlaşan
geçip giden günler - vefasız
gittikçe ufalan dünya, geniş-ce odan
sebebi aç dertlerin bitimsizliğinde
sinende göveren küf gelincikleri

medet umma gecelerde - yalan
şavkı camlara vuran yıldızlar da yanıp söner
iç hazneni boşaltan korkuların kölesi beyninde devleşen orman

özgür bırak! ...
kuşku çığlıklarını
her masalın sonu ölüm
dinlediğin her hikaye kendine - kaçış
süzülen kartal sanma uçuşan külleri
çürüyen saçların, göğe çekilen gözlerin

rahatla...
matemi salınsın kara duvağın-ın
inleyen sadece sırrı dökülen aynalardır

eyvah-lar olsun! ...tükendi_...

02/01/2013
hoşgeldinyeniyl

Ayşe Uçar

Kül Olsun

ben dilimin yalancısıyım

.....

şimdi uzak bir masalın penceresine
kapısına zincirler vurulmuş
söylemişim fi tarihinde...
gömleği böğürtlen dudağı karpuz tutan gençlere
uyduruk zamanın, uyduruk aşkları olur
ama inanmak yüreğe iyi gelir
her neyse birkaç hayalin ne zararı var
düşüncelere...

ve
aşk daima sıcak tutar bedeni
öyleyse kahırlandı, yıkılmanın manası ne
sancılı karanlığın arabesk şelalesinden hisleri akıtmak
birkaç kadeh kırmak damalı fayanslarda
hafiften saçlarını yolmak işte... öylesine
kelebek dökülmesi gibi
savrulmak hatıralara

iyi gelebilir dostum
hiç yaşamamaktan ya da çok yaşayıp az ölmekten
daha evladır, aşkın çilesi

diyorum ki...
uzak bir yolun köy kıvrımına koysak ayrılığı akşamüstü
şöyle allısından pullusundan hatta tütsülüsünden
yanık yanık koksa dağlar ovalar
içimdeki yarayı kabuk bağlasa
acep ağlar mı kırlangıç tepeleri
gölgeler kadar siyah olsa gözbebeklerim
uzansa tüm yıldızlar ayaklarıma
kan kadar kırmızı olsa yağmur
oluktan oluğa çağlasa
yine de kalbim bakırdan kevgir
tutmaz hiçbir umut

açan bahçeler hep siyah karanfilse

ateşböceğinin sevişmesi toprakla

karıncanın yolunu aydınlatmaz
eski sevgilinin ayak izini yeni sevgilinin ayak izi yıkasa
dermanı yoktur, bülbülün gül dikeninden geçmesinin
öyleyse dibine kadar yaşamalı
kasırganın kasığından düşen fırtınayı
boz bulanık bir havanın boynuna asılsa dilim damağım
haykırmam! ...

.....

ruhum kül olsun
ben dilimin yalancısıyım, aslında gönlüm hep ağlar...

28-05-2015

Ayşe Uçar

Külden Savrulmalar

önce yüreğime incir ağacı ektiler
sonra yorgun bir kaderin ayak ucuna attılar

.....

bilinmez
kim çekti
ruhu acıyan bir şarkının filizi, gözlerimin sürmesi
sanki yağmurdanlık hep ıslak kirpiklerim
feri çekilmiş can ağrısı
ninnisiz kalp sızısı

b
u

yangın artığı-
kül kokusu ten
cehennem ya da cennet ne fark eder
gövdesi yanmış ağaca...

dal-
yapraksız
yuva-
serçesiz...

b
u

çile teknesi, yelken delik
kahır denizi, rotası yitik
kayıp bir limanın ıslığı
rüzgârın ne umuru

yol-
yolcusuz
göğün altında mı, üstünde mi kutup yıldızı
nerede?

bu
ra
sı

üzerime
üzerime yürüyen dev bulutların
karanlığa gömülen yıldızların uykusuzluğu
yalnızlığın dürtüsü, korkunun çığılığı
gölgelerin öyküsü...

tutuk hayaller
zincirkıran düşler kervanı
düştüm- daha kalkamam ayağa
ne yana aksam, orası kördüğüm

gündüzüm zindan, geceler uçurum

kayb-
oldum
beni aratma
şer tuzaklarında

şiiirlerimin sesi kısıldı
yeter! ... beni ağlatma
Allah'ım! ...

15-09-2013

Ayşe Uçar

Layla

uzun yıllar geçti
içimde binlerce fay kırığı
artık hiçbir deprem yıkamaz
hiçbir ölüm beni öldüremez

tanrı
çoğul seslerin ilgisizliğine tanık
aslımı unuttuğum, devrik günlerin çığlığında
gülen aynalar saklar
ağlak gölgeleri öpüşümü

ah! layla
civa gibi akışım
kaya gibi duruşum
yalan! ...

rüzgârın dokunuşunu ağaçlara
başakların narin boynunu
dalğaların köpüren bembeyaz ağzını
badanasız evlerin yamalı suratlarını
sokak çocuklarının kirli terliğini

severdim...

severdim işte taşı toprağı
koşulsuz
şartsız

hani
sevmekle çoğalırdı ya her şey
paylaşmakla güzeldi dünya
gül de duy da
inanma!

karanlıkta göz görmez, yol iz bilmez
kuyruklu ruhların, vampir ağızlarında güneş
sonunda kıyameti getirdiler layla

aşkı içine gömmek
ve yalnızlığa koşmak aslanlar gibi
baş kaldırmak iffetsiz yaşamın hırçınlığına
bir yere kadar

bir yere...

insan yokluğu ile zenginleşir
duygularıyla büyürse
çatlamış ruhumdan sızan bu hiçlik
bu yangın, yüzüme giydiğim bu acı
dağ taş bu dere tepe
neden hazan

kanıma dokunuyor
örümcek ağına takılan kelebek çaresizliği
kaya gibi duruşum
civa gibi akışımsa

yalan! layla
yalan! ...

07-12-2014
geceningüneşinden

Ayşe Uçar

Mahur Besteler

dün...
sevmiştim seni
sen de beni
aşksa / bir adım ötemizdeydi
fark etmedi bizi

ah! ...
geçip gitti turnalar
geçip gitti gemiler
dalğalar aşındırdı kıyılarımızı
seninle biz...
hep çoğul uçurumlara doğduk
kanayan bir güldü / vuslat
yine de hep ufuktan göz kırpardı / umut

bugünse...
ne sen anlat sevdayı
ne ben dinleyim
yazmıyor artık kalemkârimiz
suskun kalelerin nöbetçi erleriyiz...

bazen
özlediğimde...
yabancı şiirlere koşuyor adımlarım
nafile kelimelerde yanıyor gözlerim
yok ki ayak izlerimiz...

bazen de...
bilindik bir rüzgâr dağıtıyor saçlarımı
yağmur kirpiklerimde sağanak
ıslatıyor yanaklarımı
ve o bilindik ses
fısıldıyor kulağıma
söyle sevgili...
sahiden biz öldük mü?

....

___/ bu aşkın divanesiyim...
kırık notalarımın ucu, ben sana mahur besteler çalamam ki___

11 /06 /2011

Ayşe Uçar

Martılar

üzgünüm martılar
issiz bir adaya sürgülendi güneş
mezar çığlıkları sessizliğin perdesini yırttı
çıplak karalarda boğuldu denizin kızı
vurdu kıyıları köpüren dalgalar
ve yürüdü denizler...

kırıldı şehrin kanatlarını taşıyan kol
uçtu karanlığın habercileri
yarasa gözlerinde ketum bir zafer
bilge kuşların ölümünü muştuladılar
dağlara taşlara...

şimdi
bostan korkuluğu bir zamanın gölgesinde
aymaz günleri saymaksa bana kaldı
üç kuruşluk aklımında çalındığı
kayıp tarihleri düşerken takvimler
parmak uçlarımda yüzlerce ölü kardelenler

eçhel insanların kalabalığından geçerken
rüzgârın esrik çığılı kulağımda...
düşkün adımlarımda kangren sancıları
ah! yetim tenimde işkence izleri
yokluğun gölgesine tüneyen bakışlarımda
gazabın bin bir türlü vaveylası...

durmayın!
gelin üstüme gölgeler
bir orman gürültüsünde vurun başımı
duyulmasın çığılım...
kuytu çalılıklara terk edin ruhumu
söyleyin çalgıcı böceklerine
en afilli melodramı oynasınlar
bu akşam yanı başımda...

kaybetmişken yolumu
hayallerimi
umutlarımı
kendimi...

zembereği kırık vakitlerde güneşle yıkayın yüzümü
usulca denizle örtün üstümü
duymasın görmesin
martılar...

14/11/2011

Ayşe Uçar

Masal Prensesi

Leyli vakitlerin masal prensesi
Hangi dala astın bahar gülüşlerini
Salkım söğüt gibi düşerken gözlerin
Ebruli hüznlerin cennetinde mi ağlar meleklerin

Söyle bana kederin dilsiz perisi
Kaç sıkımlık canını yuvarladın uçurum düşlerinden
Anka kuşlu hayallerinin peşinde, kaç şövalye alnından vuruldu

Kaç kez yenik düştün sevdanın alaca karanlıklarına
Kaç kez yıkıldı o masaldaki kristal sarayın
Hangi aynada dona kaldı cilveli gamzelerin
Çerağ gibi yanıp tutuşan kalbin
Soğuk ve ıssız, çöldeki kurak tepeler gibisin
Yılgın dağınık...

Ah! .. yeniden dön, serkeş gülüşünle masal diyarına
Gök mavisi gözlerine dokunsun ayın sırma saçları
Hadi, dök yıldızları kirpik uçlarından, gümüş renkli göllere
Şavkı vursun yaralı aşkların hüznüne
Haydi! güneşi al da gel
Öp papatyaları mahsun g/özlerinden...

(26/03/2010)

Ayşe Uçar

Masalsı Hüzün

her başa sardığında keder...

.....

çelikten tellerini koparır ruh
başlar korkunun acıyla dansı
düşer yıldırımlar, çığlıklar yırtar acıyı

sustuğunda renkler
güneş ağlar, dahi ay
keman dillenir sürünür dağlar
konuştuğunda duvarlar
çıldırır salvador dali, kopar zembereği saatin
kuşlar şakır, dahi sular

öylece masalsı
katıksız bir ızdırabın penceresinden bakar hüzün perisi

yalansız...
giyer matemini gece
uzanır gök, dökülür yıldızlar
dudağım süt kokar
saçlarım annem

büyülü bir sancı, kıvrır kalbim
kavrulur toprak, solar çiçekler
uçar mezarlık yarasaları
ellerim kan kokar
tenim babam

yalnız-ca ağlar
ağlar...

akar! ...
akar giderim
defalarca...süzülüp giden hayalin peşinden

28-şubat-2013

Ayşe Uçar

Mektup Bulutu

saklanıyorum
ahraz sesinde bir kuyunun
geçmişin sızısını yutkunurken
yitik hayallerin yerinde yıkıntılar
darağacındaki ipin sarsıntısı dalgakıranlar
tamtakır usumda binlerce maytap

yanarak
ince çentiklerle yelken açarak
hayatın gizli labirentlerine
zamanın nemli yapraklarına
şerha şerha vurulup düştüğüm
bir gölge oyunu bu

uzun zaman oldu
elim kalem tutmayalı

aslında hep dağların yamaçlarından
çığlık çığığa uçmak...
beyaz kardelenlerin boynundan
gümüş nehirler akıtmak isterdim
yollarına

bazen de
yorgun bedenimi gömmek toprağa
uzun kolları olan bir kök gibi
gittiğin yerlerden çekip almak isterken seni
öylece yatmak
pencerelerden
güneşten
uzak

ölü kurbağaların taklidiyle

nasılsa günler
sallamaz varlığımı yokluğumu
tavana asılı bakışlarımı emer simsiyah örümcekler
düşler donar, üzerime karlar yağar
sanki erciyes'in zirvesinden dökülür gibi

içimde binlerce kemirgen
artık paslanmış bir trenin gözlerinden düşen gece gibi karanlığım

hani diyorum bir mucize
bir mucize doğsa sabahın bulanık şafağından
iki dünya arasında kalmış ruh
ya da kitap aralarında kurutulmuş çiçekler gibi
solmadan

yâr olsa
eş olsa bana beyaz paçalı bulutlar
alıp savursa rüzgârlar
mor dağların, tarçın kokulu diyarların ötesine

lâmekân hallerime bakıp bakıp
beyazlayan saçlarımı görünce
ağlar mıydın anne

ağlar mıydın? ...

23-12-2014

Ayşe Uçar

Nevrotik

"İçinizde olmayan şiiri, başka hiçbir yerde bulamazsınız". /Shelley

kısa heceli
uzun soluklu gece
rüyanın gözlerinden seviyorum seni
üstünde uzun siyahi palto
bir gölgeyi kesiyor tırnakların
bulutlara uzanmış ayakların uçarı
yollar, nehirler kadar t-aşkın

öylece sarıyor evreni varlığın
bakıyorum güneşte bir nokta
yağmurun eteğinde mavi hüzün
biliyorum kedere dokunmak, sana dokunmak
bu pencereler su kuşları kadar ıslak
bu duvarlar bu oda antik çağ mahzeni gibi
rutubet çekiyor kirpiklerime

everest kadar zorlu
sahra yıldızı kadar gizemlisin sevdiğim
buzdan keskinliğin, uçurumlardan suskunluğun
oysa bilmiyorsun bıkkınlık çiçeklerini emen zamanı
ve sırları gizleyen geceyi

söylesene hangi gök taşır
hangi toprak saklar bizi
ikimizde ruhlarına ağlayan bulut
gideceğimiz yer, varacağımız durak hangisi?
mum ışığında ses bileyen akşamları dinle
ürkütücü bir yalnızlık
ve fısıldayan aynalar

ölü günlerin açlığında
yokluğun terkisinde aşk
düşünmekse vahim, yine de umut
su gibi hava gibi
ekmek gibi

sen ağaç ol ben sarmaşık
estikçe rüzgâr koştukça fırtına sarılalım
şiirlere bırakalım kendimizi
ister öldürsün ister yaşatsın dizeler

belki bir şairin kelimesinde
bir rüya kapısında

kim bilir
belki de bir masal diyarında vuslat
nevrotik hezeyanların gölgesinde, kaf dağının ardında
anka'nın çılgılığında...

18-10-2014

Ayşe Uçar

Ondan Bundan Şundan

es deli rüzgâr
bir ıslık tuttur h ü s e y n î makamından
eğilsin gönlümün başakları
dökülsün inci taneleri...

.....

hey gidi yalan dünya! ... hey! ...
nice gemileri yaktın nice canları telef ettin
bildim bileli hep aynı teranesin
eksilmedi hiçbir tahtan

hayat
çerden çöpten derme bir masal
ne bir tutanağı ne bir güvencesi
yeğni günlerin ağır akçesi biten ömür

işte bizim kısa hikayemiz
önce masum bir çocukluk sonra delişmen gençlik
sonrası yorgun bacakların getirdiği
yelyutan yaşlılık...

ve
hâlâ unutamadığımız çocukluk şarkısının
kısa nakaratı...

“yağmur yağıyor seller akıyor arap kızı camdan bakıyor”

hey gidi hey! ...
giden günler, biten yıllar
usumda çiviyle yazılan çekiçle çakılan hatıralar
insan geçmişi ama hep güzel günleri anımsar
düne takılmaktan, geleceği düşünmekten
bugünü terk eder...

bizi hâlâ
sevindiren üzen yoran mevsimler
ah! yarpuz kokulu “bahar”
kim tutup öpmek istemez kiraz dudağından

ya mevsimlerin ayçası "yaz"
denizlerin dalgası, kumların nazlı istiridyesi
kim istemez kucagında sere serpe uzanıp uyumayı...

"sonbahar " hüzünlerin yorgun kraliçesi
hangi şair başını omzuna yaslayıp ağlamaz
hangi düşen yaprak savrulup gitmez rüzgârda
"kış" zorlu günlerin masumiyeti
ah! düşler ülkesinin beyazlar perisi...

aşk
bir varmış bir yokmuş
yüreğe konan ateşli kelebek
"a y r ı l ı k s a" en m u h k e m acı
kor yangınlarında yana yana küle dönmek

yaşam ölümle doğum arası uzanan kısa yol
ö l ü m s e bizleri bekleyen tek kapılı han
girişi var çıkışı yok...

.....

içimizdeki s a k l ı çocuğun
hâlâ çok sevdiği şarkının kısa nakaratı
var mısınız? d u y a m a d ı m...
eh! o halde birlikte söyleyelim mi?

"yağmur yağıyor seller akıyor arap kızı camdan bakıyor"

17 /11/2011

Ayşe Uçar

Ölü Kelebekler Şehri

toz bulutlu şehrin sokaklarında
kırağı tutmuş dallar üşürken
yalancı baharı muştuluyor güneş
kozasında bir tirtıl usulca kıpırdanıyor
gülümseyerek güneşin altın saçlarına

ruhumda kıştan kalma günler
üzerimde zemherinin ayak izleri
buz keşiği gözlerimde gece karası
gün ışığı ısıtmıyor üşüyen kalbimi
sararan yapraklar misali uçuşuyorum

inanmak zor, güzel günlerin geleceğine
içimde ölen mavi anemonların kokusu
kanatlanıp uçmak istedikçe ruhum
her nefesimde ölü serçeler doğuyor
siyah fistanlı günlere

penceresi kırık akşamların koynunda
deli saçması düşlere uyanıyorum
ak köpüklü bulutlarda yıkıyorum
lekeli güncelerimi
yağmurlar yağıdırıyorum, şehrin sokaklarına
her yer misk-i amber kokusunda
toprak kokulu çiçekleri öpüyor arap kızı
güller açtırıyorum, babil'in asma bahçelerini kışkandıran
sevgi tohumlarını serpiyorum çorak gönüllere
nehirler akıtıyorum, çatlayan hücrelerimden
kiraz gülüşlü çocuklara

oysa gerçekler
gözüme saplanan kanlı mızrak
sanrılı rüyalarım düşen boş hayallerin
duldasında afilli yalnızlığım
kış güneşinin ellerinde tarumar saçlarım
ecelin soğuk nefesi ensemde
ölü kelebeklerin kucağına düşüyorum...

12 /10 /2010

Ayşe Uçar

Ölü Şehirlere Unutulmuş Şiirler

Trenler gelir geçer kıvrılan raylardan
Uzak metropollerin ıssız garlarına
Kimliksiz isimsiz yolcular taşır
Suretleri düşmüş peronlara

Tek başına bir banktayım
Şehrin en cafcıflı caddesinde
İslık çalıyır avare rûzgar
Yumuşak elleri saçlarımda
Zihnimde salaş düşünceler
Toparlayamıyorum
Anılar med cezir çığlık çığlığa
Ezilmiş izmaritlerin arasındaki karınca telaşlı
Sana ait bir anı yakalıyorum usumda
Gözlerin gelip gözlerime oturuyor
Buz gibi bakıyorlar
Yırtık retina savaşlarına mağlup sessiz pınarlarım
Kapatıyorum gözlerimi, karanlık çığılıyor

Şimdi bir şiir yaz şair
Kelimeleri acıyla yoğur, hüzün koksun
Kan damlasın kalemin ucundan
Duygulara bir tutam katre-i matem

.....

Yalnızlık kokuyor şehir en ağırından
Girtlağına kadar kirlenmiş sokaklar
Dondurma attıkları sağda solda
Belli ki bir çocuk düşmüş yere
Hayallerini unutmuş birisi
Takılı kalmış çöpün kapağında loto kağıdı
Gizlenmiş aşk sözcükleri bankta
"Nazlı Mehmet'i seviyor"/"sen benim bir tanemsin"
"Biricik aşkıma" / "yaktın beni Hülya "
Önüne gelen bir şeyler kazımış
Çılgınlık bu ya ben de yazmak istiyorum
"Gökyüzü ağlıyor, elveda sevgili"

Kepenleri inmiş dükkanların
Otobüs durakları bomboş
Sokak lambaları kırık, kaldırımlar sökük
Buz tutmuş dallarda üşümüş serçe kuşları
Ağlıyor şehir, inliyor sessizce metruk haline

Hadi yaz şair
Ölü şehirlerin kutsal anısına
Unutulmuşluğun kahteliğine bir tokat
Yaz şair
İndir gece yıldızları yeryüzüne
Gündüz açtır nar çiçeklerini en kırmızısından...

Ankara

(21 / 02 / 2010)

Ayşe Uçar

Öylesine Bir

bir
bulut düşse toprağa
asuman ağlasa
su yansa
....

bir gemi geçse uzaklardan
maviye çalsa rüzgârın rengi
bir martı çıldırsa...çığlık çığığa

giden geminin ardından
köpürse dev dalgalar
bembeyaz kabarcıklar şahlansa göğe

ve
öylesine ağlasa denizin kızı
deli poyrazlara bıraksa saçlarını
ışıl ışıl tenine ateş düşürse yıldızlar
yansa yakamozun gözleri
ve aşkı anlatsa / gece
sızlayan kayalara

bir deniz feneri gülümsese
karanlığa...
bir ışık çarpsa ruhuma
kavrulsam...

bir gemi geçse uzaklardan
içinde yalnız ben olsam
yüreğim kalsa azgın dalgalarda
için için hıçkırса

bir yunus duyup/ gelse
aniden kapsa nazlı istiridye
içinde uyutsa...

yıllar sonra bir balıkçı
sevinçle dönse fakirhanesine
gözlerinde pürneşe...
sunsa elindeki nadide inciye
sevgili eşine...

bir gemi geçse uzaklardan
engin mavileri bölse ikiye
paslı gövdesinde sürüklese yılgın dalgaları
deniz küsse, ağlaşsa martılar
öylesine...

24 /07 /2011

Ayşe Uçar

Palyaço

siz bayım
evet siz...
hiç yüzünüzü yokladınız mı
şöyle ellerinizle
evet sadece ellerinizle

kapatın gözlerinizi
şöyle relax olun
yani rahat olun canım
farzedin ki.. masmavi sularda sırtüstü uzanıyorsunuz
ve ılık bir meltem dağlara şarkı söylüyor
ellerinizi... rahat bırakın yüzünüzde

noldu bayım
uçuş pisti kadar büyük de olsa
yorulmak yok öyle
dikkat ettiniz mi kirli sakallarınız ve hangarı andıran koca ağzınız bile
yanaklarınızın taşkınlığını kapatamıyor

herkesin bildiği aşına yüzlerden değilsiniz
kare desem kare değil oval desem oval değil kemikli değil...
kaşığı gibi sert bir cilası var teninizin ve göz oyuklarınızda fırıl fırıl dönen mercimek
gözleriniz
doğrusu gözlükler çok işe yaramış...ayrı bir hava vermiş
bu kadar sermayesi zengin bir yüze daralan bir alın, basık bir kafa olağanüstü...

elleriniz bayım...
hani o ayı pençesi gibi olan elleriniz

aynaların mı
yoksa psikoza atmış beyninizin bir oyunu mu?
kendinizi peri padişahının oğlu hissettiren bilemem

ya yürürken yukardan ayırık bir kavisle başlayan bacaklarınız
yarım dünya mı desem yoksa davul mu...her neyse o koca göbeği taşırken içeri içeri
kivrılan ayaklarınız
doğrusu size bulunmaz bir cazibe lütfediyor...

ya konuşma stiliniz
hoparlöre gerek yok siz buradan konuşun, yedi köyün imamı dinler uzaktan
aslında sizin suçunuz yok bayım
bütün suç insanların dna'sında...o kadar yüksek frekansa alışık olmadıklarından
ne dediğiniz anlaşılmasın diye mi yutuyorsunuz kelimeleri yoksa heyecanlı tavırlarınız
mı...
tükümükle karışık kahkaha tufanlarını saymıyorum
büyüleyicisiniz bayım

her şey dış görünüş değil elbet

ruh halinizi çözemedim bayım
kendinizi beğenmenin dışında...iki ucu boklu değnek gibisiniz

yemeyip içmeyip tapındığınız kaç banknotunuz kaç yüzünüz var insanlara sunduğunuz bilemem
doğrusu zekanıza hayranım eski bir atasözü var ya "işten değil dışten artar "sözü tam size biçilmiş kaftan

ah! bayım arada sivri çıkışlarınız olmasa
sizi kanaatkâr kişilik sahibi olgun biri sanacaklar ki...

oysa
sizde ki hırs açgözlülük kıskançlık
herkesten üstün olma çabası
çıkarınız olmadığı bir kimseye yaklaşılmaz, çıkarınız olduğunda da her hinliği yapacak kadar adisiniz

tek memur maaşıyla daireler...banka da yatırımlar...araba...
ne kadar kasılsanız yeridir, bunlar kolayına olmadı,ömrünüz yarım asrı geçti...geçti de hani gururla söylediğiniz gibi bir çay bahçesinde oturup bir fincan çay bir simit yemediniz
allahtan kurban bayramı derin dondurucular var..yoksa kestiğiniz kurbanla nasıl hava atar nasıl bir yıl idare ederdiniz

hayatınızda bir kere tatil yapmasanız,kitap okumasanız,çocuklarınızla dışarıda bir döner ekmek yemeseniz,hiç sinemaya gitmeseniz
ne önemi...hayatın yaşamamanın dört duvar içinde geçmesinin ne sakıncası var
banka da biriken paranız var ya...yeterli -para

para
para
sihirli sözcük bu...
işte bu sizin özgüven anahtarınız bayım

bu durum
nasıl da sizi güçlü hissettiriyor, nasıl da ruhunuzu doyuruyor değil mi...
her şeyin somut olduğu bu dünya da soyut şeylerin ne kıymeti olabilir, siz o işlerden anlamazsınız zaten bir hayat felsefeniz de yok
bahçede ki ot bile sizden daha geniş ufka sahip...en azından güneşe ve gökyüzüne bakıyor

ya siz bayım
küçük dünyanızda küçücüksünüz, ne savaşlar sizi ilgilendirir,ne vatan millet meselesi,ne toplumsal olaylar ne hayvan sevgisi ne insan sevgisi...

işiniz
gücünüz
para para
zavallısınız tam bir zavallı

ve
bana göre kocaman bir sıfırsınız bayım
aynalarda bir de benim gözümle bakın kendinize
yüzünüzün çirkinliği kalbinize, kalbinizin çirkinliği yüzünüze vurmuş...

15/01/2013

Ayşe Uçar

Papatya Düşler Veda

gök kuşağının
gamzelerinden düştü gün
rengârenk düşlerin bekçisi tumbul bulutlar
masmavi sonsuzluğa uzanır ellerim
ıslak tenimde deniz dalgası saçlarım

dudağında
deniz köpüğü
bir martı geçer alçaklardan
okyanus ıslığında yıkanır bebek yüzlü yunuslar

haydi
gülümse yarınlarım, sihirli bir aynadan
sek sek oynayan adımlarımda serçe coşkusu
yeni bir aşkla doğ güneş
sarı çayırlara yemyeşil tepelere...

altın tozuna banmış, başakların ortasında
bembeyaz bir papatyaya dönüştür beni rüzgâr
yapraklarımda uçuşan polenler, arılar, kelebekler
haydi! ... ama dokunun kalbime

-karanlığa yer yok ruhumda kötülüğü de-

ne zaman yağmura tutulsa gözlerim
ne zaman sapıtsa yolumu eşkıya ruhlar
ne zaman umut tacirleri çıksa karşıma
bilirim melekler yanımda...

hatırlasın insanlar
hatırlatsın takvimler biz kirlenmeden
biz tüketmeden bir cennetti dünya

ne zaman
bir avuç suda boğduk kendimizi
bilen var mı?

07/03/12

Ayşe Uçar

Papatyalar

ne glle ne mızrak
yine o mihman, yine o nâr- ı çember
kirpik oklarının hedefi gam yükü trenler
şerha şerha düşse sineye yağmur göçeri bulutlar
adı konmamış bir serzenişle kıvrılsa
gönle uzanan kısa patikalar
mevsimler algın
aylarsa yılgın

papatyalar...

tutuşur bin bir arzuyla mazinin ateşİ
kllenmez yâd-ı hayâl...
o nefis ki- yenilmez canavar
cihan yürse üstüne yılmaz
gel gör ki- kararır
kötürüm bir sözle
devri-âlem

ah! o bilindik
çİlgın asuman
estirir sağdan soldan gz yangınlarını
münzevi kalbe, kanlı hicran
soldurur glleri, mahv- perişan can
elinde bayrak çıkagelir taştan sunaklara
dilinde zafer çİğliğİ mahşer midillisi

ah! çİngene parası etmeyen pespaye yürek
srldn m çerden çöpten saraylara
kovuldun mu çİpİldak...

şimdi çehre züğürdü o kızıl sabahlar
giden günlerin çetelesini tutan gelen gün
dudağında hep aynı kf, hep aynı terane

sonunda papatyalar, yağmursuz, güneşsiz
yine umarsız mı kaldın çİlekeş akıl

Öyleyse yan!
çifte kavrulmuş acınla
yokluğun aynasına bak gönül gznle
çatlasın sızı... ah! tohumları fışkırsın
gölgeler ki sessiz
gölgeler ki kalabalık...

ah! bu kavruk keder, yanık ten
Çöl yatağına sığmayan engerek
sen hep ateşlerde açan gonca
mevsimler algın
aylarsa yılgın

papatyalar....

02-05-2014

Ayşe Uçar

Peri Aşkına

ey peri!
aşk-ın okunu öyle bir vur ki sineme cihân sallansın ahuzârımla...

aynalar kör yüzüme
b-akamam derinlere...
eşkâl-i kalabalık hüsnükuruntunun
vurulur her dem sırtıma gam yükü...

gidelim buralardan//

gel yâr
gözlerimin ışığına rüzgâr
dudağımdan göğsüme inen ateş
yanağımda açan sümbülî, leylâkî nergis...

mavi bir nur ol
ak gönlüme...
güneş ol... aç pencereme
enginlerine kanat çırpın pembe düşler
kışkansın okyanuslar rengini, koynuna soyunurken ten

uyandır acem bülbüllerini
dönsün alem, değışsin devran
firdevs bahçelerinde güller- cuş
aşkın cılgasında, cevli cevran eylesin nazlı ceyranlar

gözlerimde uyu
sarsın geceyi ateş böcekleri
omzuma konan yıldız ol
pür-nur olsun dört bir yan...

kirpiklerim salıncağın, saçlarım yüzüne perde
nefesini korusun tül den kanatlı melekler
hüsn- ü cemâlini saklarım ben
görmesin yad- eller...

al beni!
özüm, özüne kurban
yerle yeksan olsun uzaklar...

bir yanağı bozkır, bir yanağı başak kokulum
gel! mahşere açmasın vuslatın çiçekleri//

beni öyle sev...ki!
nâr-a düşen yüreğim sevdanla köz olsun
leyl- ü nehar vaktini şaşırırsın
misk-ü-amber koksun yeryüzü

gel sevgili
nihan-ı çözülsün sevdanın, nuş eyleyelim
aşka...selam dursun kelebekler//

31/05/2012

Ayşe Uçar

Rapunzel Örgüsü

kasırga çılgılığı
keder yontan gece
kırk kartal uğrağı zihin
pençelerinde allı pullu düşünceler

....

esmer tenli ay
zencefil kokulu ayrılıkların izini sürer
odam yusuf'un kuyusu, leyla'nın çölü
ateşten nehirleri kundaklar zaman
aşktan geçtim, serden de
yüzümü yalıyor matem

ne kadar acıya meyilliyse gönül
o kadar dağlar un ufak

tanrı-m
neden sessiz
neden âmâ dünya, soluyor renkler
alazı vuruyor çaresizliğin, doluya tutuldu okyanuslar
ölüm limanları yolcusunu, burgulu dalgalar tuzağına
mavi martıları bekler

ah! atmaca şenliği günler
sayenizde kan oturur takvimlere

yürek var
palazlanır dertle
aşk var, demirden kısrak
paslanır yağmur çöllerinde
mevsimler var, küf tenekesi
çürür antoryumlar

gel-
se- neler olur
öpülür gözlerinden dökülen şule
yoluna ipekten minderler, atlastan halılar
açılır kilitli kapılar, sırlı aynalardan geçilir
yer gök başka - aşına aşka
periler kanatlanır, kelebekler alev alev
masal artığı düşlerde haz şerbeti
kavrulur ten, ruh hep cennette

.....

gel-
dediğin de
gelmez - yâr dediğin yara
ağla! aşk yeniği gözlerim
çalı çırpı yüreğim ağla...

oy! beni! beni...
toprak sarsın, kurtlar yesin
gödem fasulye sarmaşığı, saçlarım rapunzel örgüsü...

07-11-2013

Ayşe Uçar

Rapunzel Saçlarını Öerse

siz bayım;

hep beni gül dalında diken sandınız
o yüzden
ellerinizin ırağında sevdiniz
gölgeli güneşlerde kuruttunuz ıslak tenimi
kanayan gözlerimi ise fecrin uzağına...
karanlığınız mı aydınlık, aydınlığınız mı karanlık
hiç bilemedim

kelime kıvrımlarınızın ustalığında vururdunuz hecelerimi
dilimi ısırırken düşüncelerim, dudağımda paslı kelepçeler
ketum geceler gibiydi durgunluğunuz
mehtapsız gecelerde küskün göller gibi
ahraz ve ıssız...

ah bayım! ...
hiç inancınız yoktu aşka
kurak mecralarımı ıslatan bir damla yaşınızda
Asya çöllerinin tuzunu basardınız yaralarımın
dökülen kabuklarımı Kızıldeniz'e...
bense her erguvan kokulu sabahı siz sanırdım
güneşin gözlerinin alazını da...

her gece Rapunzel'in saçları gibi uzatırdım
hayallerimi kucağına...
siz bayım, hiç gelmezsiniz!
bense her dolunay boğulurdum
susunluğunuzda....

....

yine de ben
uzağına sizi ölürcesine ...

(25 / 04 / 2011)

Ayşe Uçar

Ruh Şarkısı

rüzgârın ıslığında mâhur sancı
koca bir kenti ufalıyor zaman
topuğumda çürümüş kök kokusu
nedense dağılmak iyi geliyor düşüncelerime
gökyüzünde nefesi boğulan bulutlar çarpışıyor

yağmur...
yağmur çiseliyor

gün-ışık
karanlığı zorla ıskalıyor güneş
gölgeler hep kirpiğimin kıyısında
gidip geliyor günlerin kuytusunda
toprak bürölce tazeliğinde
mevsim kiraz kırmızısı

ağır ağır uzaklaşırken metropoller
izmarit kokulu sokaklar savruluyor
dağların ötesinden...
gök bulanık bir göl
ağlamak güzel geliyor çimlere
ıslansa da gözlerim

yalnızlık
hiç bu kadar güzel olmamıştı
sardunya renkli akşamlarda
ruh çekiliyor dipsiz bir derinliğe
artık kısa kısa yollar bağlayamaz
tutsaklığımı...

özgürse...
uçar özgürse hayaller
çığlıklar tırmalayamaz kalbimi
yıkılırsa duvarlar, kırılırsa zincirler
aşk terk eder mi karanlıklar perisini

yeniden aşk
yeniden doğmak için ölmek mi lazım
bilelim istiyorum

sonsuzluk akşamlarında...

01-07-2014

Ayşe Uçar

Rüzgar Üfürüğü

vakit ikindi
hava morcivert
dağların doruğunda sis
birazdan soğuk iner
yeşil vadilerin sıcak avurtlarına

sona çekilir günün doğurganlığı
karamsarlığı besler, siyah fistanlı geceler
uzun - uzun gölgeler kısa-cık boyları arşınlar
sanrılı beyinleri, tetikler dolaylı güç

birakın çığ gibi düşünler
gürlesinler sel olup, aslan kesilip kükresinler

heyhat!
güneşe tentene
gözlerindeki kızıl yelpaze
şişkin dudaklarından sızan kan
vah! vah! yedi dağın kınalı gelinciği sanır
kendini bilmez yarasalar

.....

haydi masalları değiştirelim
tüm çocuklar gökkuşağının altından geçsin
yeryüzünün nehirleri göğe aksın
ay ve güneş...
dahi yıldızlar yere insin

siz...
hiç inanır mısınız?
örümcekle, kelebek aşkına

sırtınızı rüzgâra
ayaklarınızı dalgalara yaslayın
martılar bulut, avuçlarınız ateş, nefesiniz tufan
durmasın beşik gibi sallansın dünya
dahi... taş üstünde taş kalmasın!

siz...
hiç gördünüz mü?
bok böceğinin, ateş böceğine dönüştüğünü...

14/11/12

Ayşe Uçar

Sardunya Düşler Veda

gökte kardinal kuşları
denizde vurgun güzeli palamut
mayhoş dalgaların övüngen dansı
iyot kokan havanın sisli ağzı
ıslak kayalarda gümbürtülü hüzün

şehrin görünen yüzünü dişleyen eski yeni evler
koşuşturan sokaklarda tozlu zamanların esrik ayak izleri
pamuk tüylerinde kömür isı, kapı dibinde yavru kedi
pencere önünde kırmızı sardunya

ve...

gün durağan
vakit yasta...

15-01-2013

Ayşe Uçar

Saya Güvercinleri

Yitik kentlerin sokağında kayboldu özgürlük
Yarasa gözlerinden ölümü kustu ruhlar
Son ışık huzmesi de silindi yüzlerden
Tiz seslerde döküldü aynaların sırrı
Gizlendi yıldızlar yokluğun ötesine
Sallandı arzın merkezi

Ay çıldırmış, göğün kirpiklerinde sağanak
Dengeler pimi çekilmiş bomba
Yaşananlar giyotin artığı, suretlere sığırayan kırmızı

Oysa, Adem de Havva da masumdu
Kuşlar mutluluğa, kelebekler sessizliğe uçardı
Pınarların suyu gibi berraktı, bakir dünya
Bilmezdi matem rengini bulutlar

Paslanmamıştı henüz yürekler
Nurların şavkı vururdu masum yüzlere
Ekmeğin peşindeydi nasırlı eller
Hiç barut kokmaz, kan tutmazdı

Sokağa henüz düşmemişti aşk
Sahte sevişmelerde ter atmazlardı
Tutkulu ve mağrurdu aşıklar
Ferhat ile Şirin'i aratmazdı sevdalar

Alın terlerinde emek, azıklarında umut
Heybelerinde sevgi taşılardı
Maskeler yoktu yüzlerinde
Mertliği kimse vuramamıştı sırtından
Kimse alkış tutmamıştı hainliğe

Bir buse dokunuşu sessizliğinde
Kimsenin ciğeri sökülüp alınmamıştı
Tanrı ilan edilmemiş bazıları
Henüz merhamet can vermemişti vicdanlarda

Artık, son bulmalı kerahet vakitlerinde ki çılgınlıklar
Sessizce can vermeli günahkar ruhlar
Dökülmeli eteklerdeki taşlar
Korkunun boşluğuna vurulmalı sandalye
Yağlı urganda sallanmalı iblis

Kanatmalı kabuk bağlamış tüm yaraları
Neşter vurulmalı iltihaplanmış irinlere
Yıkık şehirlerin altında kalmalı
İhtirasın ölüm kokan çiçekleri

insanlık özüne dönmeli
Sırrına ermeli yaradılışının
Silmeli alnından kara yazgısını
Dağ rüzgarlarından savurmalı

Sevdayı çorak gönüllere
Korkmadan yaşamalı hayatı çocuklar

Şimdi, saya güvercinleri muştulamalı barışı
Şükut içinde beklemeli güneşin doğuşunu

(15 / 02 / 2010)

Ayşe Uçar

Sebastian

yorgunum sebastian
gönlümün perdelerini ört
sar acıları loş odaların ışığına
su dalgası düşüncenin kolları
seyrine çekiyor suskunluğu
mümkünse sesini kıs aklımın

güz sızısında eylül
ya bendeki neyin sızısı
puslu camlar, küflü koridorlar
bu kasvet yağmurları neyin habercisi

dallara üşüşen serçeleri topla sebastian
bu gece misafirim olsunlar
bize kuş cıvıltısı, kuşlara ekmek
biraz yaz kırıntısı
hiç fena olmaz

gözümde
uçuşan kelebekler
başımda yıkılası ağrı
depresif bir yılanın tıslaması gibi
duvarlarda ne çok gölge mırıltısı
ah! kalbimi küçük bir kutuya sakla
içinde çürüyen kurtçuğu kuşlar yemesin
sıradan insanların bakışı gibi bakma yüzüme
gobi çölü gibi yanıyor gözlerim
sil kirpik tuzlarını

ah! sebastian
sessizliği yalnızlığa sarıp bırakmışlar
fısıltısını derman saymışlar yaralı kalplere

her gün bakışlarıma çizdiğim
mutluluk resimlerini de kaldır
sonbahara inandırıcı gelmiyor
tüm şehir üstüme düşmüş gibi
söyle çöpçülere yataktaki enkazı
ruhumdaki yığıntıyı alsınlar

kanı çekilen mezar taşından umut ışığı olur mu?
sor bakalım elektrik direğinde ötüşen yusufçuklara...

27-09-2015

Ayşe Uçar

Seraphine

s raphine louis
1864-1942

1864 doğumlu, Fransız naif ressam Seraphine Louis ya da Senlis'li Seraphine (Seraphine de Senlis) .

.....

ah! s raphine
"ellerin" diyorum, ellerin koca bir dünya
hep gökyüzüne bakan gözlerin de...

serçelerin hatta tekmiil kuşların su içtiği
erguvan renkli bir çeşme mi yüzün
yeşil kırların çiçek ağaçlarını sulayan masum kelebek
söyle dudakların neden mahzun
neden suskun ağla gözlerin

tanrı senin için yaratmıştı g kkuşanın renklerini
ah! o tilsimli parmakların... yoktan var eden
nasıl da büyülü bir d nyan var s raphine
hem bu kadar yoksul, hem bu kadar nasıl zengin olabiliyorsun

keşke ağaçların dili olsaydı, neler konuştuğunu anlatabilselerdi dağlara bulutlara...
sence bulutlar utanıp... pare pare dökülmez miydi o yıkılası dağlar

en çok eve dönüş yolunu severdin s raphine
ve o tepedeki yalnız ağaç da senin onu kucaklayışını...
belki de bilmediğimiz türden bir aşk yaşanırdı aranızda

dik patikaları tırmanmak seni hiç yormazdı
sözde asillerin, zenginlerin yorduğu kadar...
ah! kimi gün ırmak kokar, kimi gün toprak kokardın
ruhu k rleşmiş, kalbi kibirli çamurdan insanlar mı
yoksa büyük malik nelerin merdivenleri mi tırmalardı beynini

Allah'tan kederi ve tembelliği sevmezdin
yoksul odaların ve çılgın boyaların  ks zliğ n  çizerken duvarlara gölgeler
ah! Çamaşır yıkamak, yer silmek, yemek yapmak,  t  yapmak...
günde kaç işe koşardın be s raphine

ne muhteşem kadındın
her gece mum yakan parmaklarını  perdi dizi dizi melekler
evet! ... evet! efsunlu bir masalın kadersiz prensesiydin sen

en çok da kırmızıyı severdin kaņ koksa da tenin
kimse senin kadar bilemezdi doğanın cömertliğini
gece gündüz çok alışırdın
yine de  c kuruşluk kira en büyük bel lındı

ah! paris'in vakitsiz solan zambağı...
bırak insanlar seni deli s-ansın

ne çıkar! séraphine....
ne çıkar!

hep hayalindi beyaz taftadan saten kuyruklu gelinlik
aşka inanmıştı bir kere körpe kalbin, sevdiğin adam terk etse de seni

ah! çiçek derleyen avuçlarını, gül kokulu bileklerini kelepçelemeseler-di
gelinlik yerine beyaz gömleği giydirmeseler-di belki gülerdi yüzüne kem talihin
ve ağlamazdın öylece yutkunarak... sessizce bir başına
belki de arkandan tüm dünya'ya küsmezdi ilham perileri

ah! séraphine
"ellerin" diyorum,, ellerin koca bir dünya
hep gökyüzüne bakan gözlerin de....

(29-07-2013)

Ayşe Uçar

Serçe Düşü Gül Ninnisi

doğduğum şehirler yutar beni
ve denizler boğar
ruh doysun hüzne, yürek gama
ah! gümüş renkli melânuryalar
çekin saçlarımı uçsuz dalgalara

zaman kör dipsizliğe mayalar günleri
umut etmek yorar meçhulu
beklemek dişil döngü, sarı veba
ey! efkârı dillendiren vuslat
beyhude açan bir gülün dikenini misin?
sana uzanan yollar yosun tutar

rüzgâr dövdüğünde yaşlı tepeleri
savrulduğunda kül, unutulduğunda ad
kokusu korkusu sarar yalnızlığın
kırılır ışık, hayali donar aynalarda
delilikse delilik! ... siner gözlerime
yakılır gemiler, yıkılır köprüler
tanrım serçeleri sev!
beni sev

acı taşıdığında...
c-an yandığında zihin kerbelâ
toz duman kalp, taş mabetler soğuk
aşk uzak ten-im kurak
ölüm batakhanelerinde azap çanları

çılgınlıksa çılgınlık! ...
durdursun birileri azılı kaderi

süzülen bir kuğu sevda-n
omuzlarımda uçarılığı, dudağımda kayganlığı
yaslı bir gelinin avuçlarında yanan tütsü
büklüm büklüm yol
boğum boğum çile

yanılığlardan terk-i diyâr edip
yelkenleri açıp gel-sen
ah! bi...

.....

temmuz kelebekleri
aynalı ladinler, kırlangıçlar biliyor
gel! ..gel-meyeceksin sevdiğim
o zaman hasreti çiz yâdımdan
yüreğim ateş
yüreğim algın
at ellerinden

tanrım kerem eyle...
yürüsün bulutlar kanlı şafaklara

nasılsa kalan yıllarım heder
çürüsün kalbim

eflatun zindanlarda...

(29-06-2013)

Ayşe Uçar

Serçeler

derdiniz ne

kasım yüzlü serçeler
ser oldunuz sır oldunuz
mahzun bakar demir yelekli pencereler

saçları kumrala yandı sabahların
bir sızı ki ufunetli, sardı huzur dallarını

duvarlarda gümüş taraklı atlar
keşke uçup gidebilseydi gölgeler
ferman buyurdu felek, doğarken öldüm
asma bıyığından hüznün, sardı dört yanı elem
keşke çığığı keskin bir borazan olsaydı dil
dağları aşip gidebilseydi söz

sırları gizli aynalar
gözyaşını kalp saklar

derdiniz ne
yazdan kalma hevesler
çocuksu hallerimi eleyip una astılar
ömrün hangi kıyısında yaşım
ben bilmezken nerden bilecek takvimler

zamanın dış gıcirtısını körüklüyor insan
ne çilek gülüşlü kadınlar, ne kaytan bıyıklı delikanlılar
kurtulamadı orman kaçkını hayatın dikenlerinden

kırık bir tebessüm
yaralı bir tomurcuk
öksüz bir ağaç...
devrilir omuzlarıma sığındığım dağlar
her yer gurbet her yer karanlık tünel

derdiniz ne
kasım yüzlü serçeler
nerde mum kokulu ötüşleriniz
iki gün sonra annem de kırk derece loğusa ateşi
vakit iki koltuk değneği arası...

bekleyin yeniden doğacağım...

22-11-2013

Ayşe Uçar

Sevdim

ben
hiç küsmedim hüsn-ü yusufumla
tarla kuşları yalan söylüyor
yaban erikleri, kızıl kırlangıçlar da...

hep rüzgârın eşliğinde şarkılar söyledim
bahçemdeki dut ağacına, sarı asmaya
ve kapımdaki sarmaşık güllerine

hiç hafife almadım sevdayı
üç beş oyalı söze satmadım hislerimi
incitmedim yaban arılarla kovanımı

sevdim...
derinden sessizden
sonbaharda ağlayan çınarlar
hani yeraltından akan çağlayanlar gibi
gürül gürül...

bunaltmadım asla sevdiğimi
kelepçeler takıp boğazlamadım
isimler takıp kirletmedim çirkin sözcüklerle
melekler kadar saf sevdim / huşu ile
zorla sev demedim yüreğine

aşkın kanatları...
yıldızlar kadar büyülü, kuşlar kadar hürdü

hep uzaklardan baktım can'ıma
çılgınlar mişali / gözüm kara
bulutun yağmura, gecenin gündüze
toprağın yeşile baktığı gibi

sevdim
sadece çok...
güneşin sabaha soyunduğu kadar
yalın ve çırılçıplak duygularıyla

ben onu...
yalnızca bedenime giydirdiğim
ruhum kadar çok sevdim...

29 /07 /2011

Ayşe Uçar

Sıçrayış

herkes uykuyu sever, uyku sessizliği
çapraşık zamanların öfkesi rüyalar
rüya da ufalanan bir çiçeğin kırılğanlığını ezdin
uykusu ağır yılanlara duyurulur
kumru kokulu bir rüzgârın esneyişi gece
ne yana baksam o yana devrilir gölgeler
bacağımda künt bir ağrının uzunluğu

ikiye bölündü zaman
aydınlıktan önce
aydınlıktan sonra

mezarını örten bir kartalın bakışı mı karanlık
yoksa boşlukta ışık sektiren ay'ın haylazlığı mı?
biliyorum, biliyorum korkutamaz beni
korkutmaz ölüm
annem dikdörtgen bir odanın köşe başı
her yol ona çıkar
bu oda neden aydınlık dersen
tüm aynalar ona bakar

sen sesimi tanımazsın
sesimin kimliği yok
insanların anavatanı özgürse kuşlar hürdür
öksüzlüğümün rengi yok dili yok
yoklar ülkesinin esareti tırnaklarımı çürüten kan
ben senin suskunluğunu duydum
duydum da... nutku tutuldu güneşin

tılsımlı bir hayatın midesindeki urda büyüyen
umudumu yutan ejderin ağız kokusu yalnızlık
yalnızlığımı ben bilirim bir de tanrı bilir
yan yatan çamura batan gemileri çoğaltan kahramanlara
alkış tutan elleri gördüm - gördünüz- gördük

o yüzden biraz ölüme ihanete bulaştık
olsun yine de
başım havalı
başım yaralı
gökyüzüne caka satan bulutlar gibi
biliriz ki sonbaharın kaçıışı kışın açan kardelenleri
küstürmez

herkes uykuyu sever, uyku sessizliği
biliyorum vakit kısa kısa dilimleniyor üzerimize

bacağı kırık bir sandalyenin mahmurluğu sinmiş kapıya
gece uyuya dursun güneş erkenden kapıda
annem dikdörtgen bir odanın köşe başı
her yol ona çıkar
bu oda neden aydınlık dersen
tüm aynalar ona bakar

biliyorum
biliyorum hiçbir korkunun hükmü uzun sürmez gözlerimizde...

.....

13-01-2016

Ayşe Uçar

Sızı

bugün
yazdığım her şiir yabancıydı
kullandığım her kelimeyse yalan
bir türlü meramımı anlatamıyordu cümleler

bir avuç kül yutmuş gibi gözlerim / yangın
sızım sızım sızılıyordu yüreğim
aldırmıyordu gökyüzü yalvaran ellerime
damla yaş bırakmıyordu hain bulutlar

henüz dumanı üstünde acılarımın koruna inat
korkularıyla baş başa bırakıp gitmişti / anılar
dağ gibi devrilen kederleri üleştirdim yorgun omuzlarıma
ölüm gelirse / billahi kalkamam altından

ilaç değil ki kanayan yaralarım
bağ bozumu vakitlerde sunulan yakuti şaraplar
ya da geceleri karanlığımı aydınlatan yıldızlar
mis kokularıyla başımı döndüren akasyalar

çaresi yok
aklımın nöronları dolaşık / ateşe vereceğim düşlerimi
ve kapalı gözlerimle...
boş bir sandal gibi salacağım kendimi maviliklere...

14/ 06 /2010

Ayşe Uçar

Sızıntı Kuşları

uçun! ...
karakuşlar uçun!
timar ettim tüm dertleri
tezyifkâr düşünceleri alsın gitsin bulutlar
ben yârimi özledim

penceremde üç renk karanfil
açsın gönül hazineleri
uyansın ağ-gızıl dağlar
ahval-i bozuk haller başımda
gün doğmuyor
gece olmuyor

yâr gelince aklıma
susar dil ağlar ala göz
koşarım hacet kapısına
avuçlar açık gözler kapalı
derdim yaradan'dan kâm almak

yollara yol
günlere gün ekledim
belki gelir diye, gelmedi
ah! vefasız yâr

uçun! ...
karakuşlar uçun!
kırağı vurdu dona durdu kirpikler
ataşlar bastı yüreği, kefen kastı
ben yârimi özledim

gökte ay
yürekte gam
penceremde üç yıldız
boşa kamaşmayın gözlerim
ah! gelmedi...
gelmedi yâr

20-04-2015

Ayşe Uçar

Silinmiş Mevsimlerden

susarken an
çalıntı bir tebessüm dudağında
yıllanmış resmin çerçevesinden
bakıyor dalgın gözlerin...

umursamıyorum
belki yastığımdan burnuma sinen lavantanın sarhoşluğu
belki de içimde büyüttüğüm denizlerde
çoktan silinen izlerinden...

yaban
şehirlerin uzak kasabalarının
şark köşelerinde ağlayan küçücük bir kızdım
hiç görmedin duymadın hıçkırıklarımı
hiç fark etmedin ruhumda devleşen kara deliği
ve dibe vuran öfkeyi...

sen
yumarken gözlerini
yaşanmamış ne varsa, karga tulumba götürdü asi yıllar
yine de inatla, azimle...
bazen siyah, bazen beyaz çizgiler çektim aramıza
bazen de gök kuşağının renklerinden kalbine
c i v i l c i v i l martılar kondurdum
uyanmazdı ruhun/daki şımarık çocuk

__uyandıramadım__

kırlangıç gülüşlü yalnızlıklarda
sonradan silinmiş şiirler yazardım duvarlara
gece yıldızlardan perde yaparken sonsuz karanlığıma
ay'sa ufaktan şarkılar söylerdi, yüzümün düştüğünde
kan damlayan gelincik gamzelerime...

sırtımda d a ğ l a r
sıska bedenimde m e c a l s i z u m u t l a r
usanmadan yaylaları, ovaları aşardım

_anlamadın
__anlayamazdın__

sen hâlâ...
yılların eskitemediği...
kör kuyularda saklambaç oynayan yaramaz çocuk
bense bir hiç u ğ r u n a yaşanmamış ö m r ü eskitmiş...

__z a v a l l ı d/a d ı__

30/04/2012

Ayşe Uçar

Sitemkâr

gece ölür
alacası sökülür şafağın
uyanır bozkırın sarışın papatyaları
rüzgârın cepkeninde inleyen senfoni

.....

kaçıyorum kendimden
senden, ondan, bundan, şundan, başkasından
bir daha dönmemecisine....

yıkılsın gökler
vurulsun dağların beli
pare pare dökülsün bulutlar
bükülsün boynu leylâkların

kimin umuru...

bakir ömrümü kirleten yıllar
yoluna revan gençliğimi hiç-e sayan hayat
düş bahçelerimi ezip- geçen, bohçası katlı hayaller
papucumu dama, umutlarımı çöpe atan

kör talih...

yüzüne ay kondurduğum
yüreğinden öptüğüm
nârına yandığım, sevdasına baş koyduğum
istersen al aşkı-nı istersen sil-geç adımı

yanmış(ım) ezelden...

dost bildiklerim
yalan-cı gülen yüzler
ekmeğimi bölüştüğüm c (yıl) an parelerim
çekin omuzlarımdan artan ağırlığınızı
ahde-vefa nedir bilmeyen çürük nefeslerinizi

y-ele verin...

yeryüzüne mutluluk saçan güneş de her gün yalnız doğar-
unutmayın

17-05-2012

Ayşe Uçar

Sobe

rüzgâr
taktı kanatlarını, uzattı bakışlarını
savurdu keder kervanlarını
ay düştü...
şehrin karanlık yüzüne

ışıl ışıl sokaklar
vakit gece yarısı
uyurken yaylaların buzdan etekleri
hâlâ uyanık sedir ağaçları

penceremde loş ışıklar
odamda ayyaş gölgeler
ve dua çiçekleri...

fildişi parmaklarım aynalı yastıklarda
arpa boyu düşünceleirim
hayalinin peşinde...
mecnunum belki de leyla

aşk/a
yelken açıysa yüreklereimiz
bekle bir akşamüstü gelir
vuslatın uçarı adımları
düşünme artık nefes alalım
dağların koyaklarından

karanfil kıvrımı dudakların
gözlerin ateş böceği
haydi yedi kentin kandilini yak
göğsümün burçlarında
bırak başım... varsın dönsün
sarhoş olsun tenim

haydi gün doğmadan
kapatalım gözlerimizi
aşk/a sobe...

(23 /12 /2011)

Ayşe Uçar

Son ıglık

gün duser
gözlerimin şafağına
bir turna havalanır dağların yamacından
su uyur bulut küser gök çatlar
bugün ölebilirim...

akordu bozuk
telleri kırık ruhumun
ince bir sızıda yüreğimin eşkin adımları
karanlık odada mum ışığı, kendine yabancı gözlerim
titrek gölgelerden ürken

gönlüme hüznün gergefini işleyen serçe kuşları
en çok sizleri özleyeceğim / elbet
kuruyan dallardaki titrek hayalleriniz kalacak
çürümüş göz çukurlarımda...

ufalana ufalana parçalanırken varlığım
içimdeki kızıl akşamları söndürmekte yorgun bir karınca
üzgünüm / hüsn-ü kederim
geçtiğim bataklıklarda bu son pusuya yatışın
artık zülf- ü yâre dokunmaz perçemlerin

ey! sevdasına yandığım
oy cilvesine kandığım hayat!
buraya kadarmış sol yanımın sızısı
bir zamanlar lotus çiçeği gibi saf, kutup yıldızı kadar parlaktı aşk
artık sönmüş küllerimden kıvılcım sıçratmak
hayal olur...

ensemde uçarı rüzgârın nefesi
deniz dalgası saçlarımla son vuruşu tenimin kıyılarına
heyhat! bu son basamak
boşuna direnişini nasır dikenini adımlarımla
son kanayışı son akışı ateş çağlayanlarının
yanağıma süzölen...

şimdi

yasemen kokulu bir öpücük kondurmalı
sırtındaki onca yüke rağmen dimdik duran şarab-i dünyaya
tüm çiçek böcek kelebeklere...
hatta gökyüzündeki bulutlara gülümsemeli

son çiğlık yükselmeli arşa
vurulurken beyaz boyunlu bir martı
kabarmalı öfkesinden mavilikler
su yürümeli toprak üzerimi örtmeli

ve
en sevdiğim ağaç
salkım söğüt "sen uğurlamalısın beni"...
son sefere...

23 /05 / 2011

Ayşe Uçar

Son Diriliş

gün yayını çekti menzilden
süzüldü karanlığın iç yankısı dağlara
çoktan kanatları koptu kuşların
uçuşan telekleri savurdu solgun yelpazeli rüzgâr
ora (cık) da çırpınan özgürlüğü parçaladı
salyalı kuduz köpekler

oy! derdimin dış kovuğu
oyula oyula bıçak kemiğe, cansa mahpus duvarlarına...
kirpiği dumanlı açılar, mayın döşeli alнімda kör mühür
hangi ananın böğrüne dokunsa, ağıt çiseleyen parmaklarım
dudağım-da ateş mazgalı, dilim yangın
hangi toprağın karnını deşsem ırmaklar dolusu ceset

ben- doğdum doğalı
sağ yanım ölü, sol yanım-sa ağız kırık testi
ben- bildim bileli
her seher iki kaşının ortasından vurulur gök
kurşuni şafağın dudağında karanlık çadır, g ü n e ş doğmadan ölür
ve ıslığı körüklü bulutlar keder döker, oluk oluk kanar vadiler...

oy! alнімın kara yazgısı
avuçlarım kaşınıyor, dilimde şahmeran çılgınlığı
zihnimde deli taylor, gümüş yelelerinde çelikten yıldızlar
evreni ters düz edip, embesil dünya'ya kazan kaldırasım
rahmimde ö l m e d e n tek canlı t o h u m
gözlerimin ahraz köşegeninde saklanan s o n ı ş ı k

s ö n m e d e n
miyarlarca beyaz iskarpinli çocuklar doğurasım v-a- r

ç e k i l i n y o l d a n...

25/09/2012

Ayşe Uçar

Son Kuşlar

bu gece göğü kucaklayıp
saklı cennetin duvarlarına çarptım
tuz buz oldu yıldızlar...
bıçak kesikleri attım şehrin arterlerine
kutsal ne varsa kanadı kirli kaldırımlara

bir ihtilale aralandı sorgulayan gözlerim
çoğul sessizliklere parmak basan yüreğimi
mengeneye vurdu şeytanın elçileri
utanır mıydı bilmem ben ağlarken
çocuk gülüşlerimi çalan suretsizler

tanrım! bana geri ver sabrımı
ve konuşan dudaklarımı
yeniden aç! gönül gözümün çakralarını
yağmurdan ıslanan toprak kadar yumuşak tut
katı yanlarımı...

son göçmen kuşlar da firar etmeden
uyandır çocukların masum kalplerini
son güneş düşmeden, ısıtsınlar buzdan kalelerini
tam mahşere beş kala dursun saatler...

tüm savaş suçluları bir adım öne çıksın
dar ağaçlarına çekilsin çekirge kafaları
doğunun ve batının tüm rüzgârları tükürsün
meymenetsiz suratlarına...

kaybettiğimiz insanlığı yeniden bağışla
elma ağacının hatırına
yeniden as dallarına
çürümüş kalplerimizi
utancından arınsın
kirli ruhlarımız

tanrım! ...
tüm insancıl yanlarımla yalvarırım
cennetin duvarlarından son kez
bir kapı daha arala...
son kuşların kanatlarında
çırpınan asi ruhlarımızın
sende son bulması hatırına...

27 /07 /2011

Ayşe Uçar

Son Rica

gözlerinin
ferinde sönerken bin nazlı şerare
sökülür dağların perçeminden kızgın lavlar
dörtnala koştururken yağmur dişli rüzgârlar
düşer alnımın ortasına taştan bebekler

ölüm her yerde...

ateşten gülleri yıkarken su
gün yavaşlar çırpınan kanatlarında
solarken tenin badem ağacının gölgesinde
kirpik ucunun şebneminde uzayan yoldur gökyüzü

ecel tırmanırken göğsündeki patikaya
vurulur kalbimin nişangâhı
ürperen tenimdeyse gölge fısıltıları
ve gece karanlık...
ay delirmiş
toprak soğuk
serçeler ölü...

mavi bir çiçeğin dudağında uyurken şehir
sarı hüznüleri döküp eteğime...
gitmesen olmaz mı?

ölüm her yerde...

(14 /02 /2012)

Ayşe Uçar

Son Tango

Son basamaktı dayandıkları kapı
Sonun başlangıcında yığılıp kaldılar sessizce

Patlayan bir volkan gibi dağıldı
Bölündü parçaçıklara
Merdiven altı düşlerinde kayboldu insanlık
Alın yazgılarında leke, ellerinde kandan mürekkep
Yazıp çiziyorlardı boşluğa

Oysa, son tango bitmemişti
En hararetli yeriydi dansın
Siyah smokinli elbiselerle çok da şıktılar
Ya dantelalı elbiselerde kadınlar
Tam bir kuğu misali süzülüyorlardı
Aşkın şarlatan yüzünden riya akarken
Salyalı ağızlarından süslü sözcükler dökülüyordu

Bir meczup
Sıradan insanlara tütsüler eşliğinde ninniler söylerken
Nasıl da tatlıydı kan uykuları
Uyanmak istedikçe yeniden
Esir düşüyordu durağan beyinleri

Kızıl bulutlar yerlere yayılmış
Mahşer yeriymi meydanlar
Güneşin ağlamaklı yüzü mahçup
Puslu bir havada
Kuzuları parçalarken çakallar
Sırıtiyordu sırtlanlar

Çılgınca sevişirken suretsiz bedenler
Toprağa genetiği oynanmış döllerini fıskırtıyor

Çocuklar
Ellerinde eçüş büçüş yiyecekler
Kuru kafalarla misket oynuyor

Bebekler çengellerde lime lime sallanırken
Saçılıyor umutlar nar taneleri gibi
Acımadan ezip geçiyor dev bir ayak
Gelecek hepten yok oluyor

Gecenin koynunda
Azrail
Tek tek toplarken canları
Yanık tınısıyla bir keman ağlıyor
Bir de huşuyla melekler...

(17-12-2009)

Ayşe Uçar

Susku İzi

ağlayan sevgilidir rüzgâr
peri çemberlerini aşar da
bir kanadında okyanus esintisi, bir kanadında kuzey ışıkları
saçlarında büklüm büklüm hasret
süzülür uzaklardan

gelin duvağından süzülen yaş gibi
eğer başını enginlere...

zaman akıttıkça terini ummana
silinir tebessümü dudağın
sızlar gamzelerde melankolik düşlerin dansı
küf tadında...
asalak bir yalnızlık yapışır dört duvara

kimse duyamaz
sessizce ağlayan sardunyanın hıçkırığını
neden kırlangıcın pencere pervazına çarptığını
karanlığın ölüm kadar suçlu olduğunu
kimse bilemez

güneşi tutan perdenin sakladığı sırrı
toprağa yakın olan tenin soğukluğunu aynalar da yansıtmaz

acıya banan yüreği kuşlar hiçbir dala konduramaz
hiçbir çiçek beyaz orkideler kadar yakışamaz
kanadı kırılmış bir meleğin
sırma saçlarına...

uzun uzun bekleyişe gerek yok
zamanla tükenir saatin pili
ve şahit olur dakikalar saniyeler...
susar dünya...
susar gölgeler...

susku en güzel hediyedir/ bilene...

25.01.2012
her yerdekarvar

Ayşe Uçar

Susma

gözlerinden açılan kapıya bak
sonsuzluğa uzanan kayalar ıslak
kayıp cenneti ağlatır gök
sesinde öksüz bir ıslık
seni sana anlatır kuşlar
dinle...

yıldızların ötesine düşen gölgeni oynatır
zaman kör sarkacında...
belki de kanatları olmayan bir düştür
ayaklarını yerden kesen...
kalbinden kanayan ırmak gözlerine çarptığında
dalından bir yaprak kopar
düşer...

biliyorum
hayallerini kaybettin
göl ortasında dikenli kaktüstün
ve bir akrebin kuyruğundan sokuldun
en sevdiğin mevsimde soldu yaseminler

bir düştün, bir kalktın
dikenli tellerden yaralı ceylan gibi sektin
sonsuz boşlukta başın döndü
eteklerinde dilsiz serçeler
daldan dala savruldu
kırıldı kanadın kolun...

yine de korkma!
ağlama!
üzülme!

şışşt! ...sus!
sus-
ma! ...
hiç

sesin yankılansın evrende...

06/09/2012
gelincikkokangeden

Ayşe Uçar

Sürgün Gölgeleler

kekre vakitlerin tuzağında kayıp bir gölgeydi ruhu
gitmek istedi kendinden uzaklara
başka zamanlara
başka diyarlara...

.....

nasıl kanatıyorsa adımlarını
o kadar vurdumduymazdı kaldırımın zifiri gözleri
acımasızdı günler, düşerken duvardan takvim yaprakları
yorgun kısırak gibiydi bedeni, teklerken hayalleri
çiseleyen bir buluttu lacivert gözleri...

ganj nehrinden gelen tatlı bir esintiydi umut
ruhunu arındıran, tararken saçlarını boşluğa...
asılırdı hep gözleri bataklık garabetinde çirpınan yıldızlara
kanayan güldü kıvrık dudağı
kurşun dehlizlerin, yarasa kanatlı düşlerini içen...

dargındı
iklimsiz yüzünün kurak coğrafyasını yırtan fırtınalara
kırgındı güneşe parmak uçları
kehribar renkli şehrin duvarlarına isyankâr şiirler karalarken

ve
bunca yol almışken adımları...

son kez
uykusunu yitiren denizlere şarkılar söyleyecekti
ah! kanatmasaydı dilinin kesiklerini
tutsak anılar...

10 /02/2012

Ayşe Uçar

Sürgünlerden Sürgüne

karanlığa sürgün
kızgın demire su çekmek
gücenmiş bir gecenin alev buğusu benimkisi
kabuksuz yara ah! kanıyor
azgın bir boğa yalnızlık
deldi geçti ruhumu

çöktü üzerime sefil keder
kaygısız hasret yığıldı kalbime -gitmiyor
her gece ölüp ölüp yokluğuna çoğalmak benimkisi
hallice yorgun, asi yaban sözlerim
ayrılık bu, fermanı senden
uçtu gitti güvercinler
rüyalar

razıyım gelme
hayalini çekme gözlerimden
dokunma sonsuzluğa gezinsin düşlerimde
içimde sevdan, kızıl kor
yıldızdan yıldızlara savur tozlarımı
bulutlar çöksün omzuma- ne gam
istersen karlar insin, dunsun iliklerim
ah! dinmesin çileler
bu özlem
ızdırıp

her gece uğrarsan- söz kızmam
istersen hançerle ömrümün en güzel mevsimini
söz kızmam-taşım toprağım olsun
karabatak

karanlığa sürgün
kızgın demire su çekmek
gücenmiş bir gecenin alev buğusu benimkisi
gönüllü yangın bu, ölüme davet

çılgınlık, delilik de...
aşk bu yalanı yok -vur- kır
aman dilemem geçen yıllardan
yeter ki kefareti aşk olsun

a ş k ı n l a...
avut hayallerimi
k a b u l l e n i r i m sensizliği de

kabullenirim her şeyi
atsan da sürgünlerden sürgüne...

18-04-2016
15:29 - pazartesi

Ayşe Uçar

Şehir Fenomenleri

karanlık soyunurken güne
şehrin yıkık kalıntılarında kaçışır gölgeler
dengesini kaybeden bedenimden
her yol bir bilinmeze uzanır
titreyen dizlerimde beton ağırlığı
gece yanığı gözlerimde çarpışan yıldızlar

bu şehir-i diyarın yüreği katı
bağrı taş anne!
kırış kırış yüzünde, ihanetin çizgileri
her kaldırım taşının altında akrep çıyan
her sokağın başında ürkütücü telaş
bu şehir buzdan bir kale!
ve üşüyen ruhumda binlerce kırlangıç çığlığı

ne yana baksam yaşayan ölüler
nereye kaçsam yalnızlık
bir elimde ışık
bir elimde umut
derinlere dalmış semazenler gibi
dönüyorum boşluklarda...

yağmur damlacıklarını hapsetmiş
puslu bir cama benziyor gökyüzü
sahi toprak nasıl kokardı?
nasıldı badem çiçekleri
çoktan unuttum anne
menekşeler ne renkti?

güneşin gözleri kurşunlanmış
kolları budanmış
körebe oyununa alışmış çocuklar
yürek kanlarını içen yarasaları
güvercin nefesi sanıyorlar
onlar yetim günlerin
kayıp toprakların öksüzü anne

ruhumda yenilgiyi kabul etmeyen
özgür bir tohum var
dallanıp budaklandıkça sığmaz benliğime
az kaldı koptu kopacak kıyamet!
ya şehir ölmeli ya ben!
ya da güneş yeniden doğmalı!

savrulan yaprak değil
ulu bir çınarın köküyüm
yine bildiğim masalları anlat
uçuşan saçlarıma kelebek
gözlerimin rengine şimşek mavisi çak!
ben yine bildiğin rüzgârın kızımı anne...

(21 /01 /2011)

Ayşe Uçar

Şizofren Sızıntılar

içimde dul kalabalıklar
her birinin gölgesi kendinden ağır
kurumuş karanfil kokularını andırıyor
suretsiz kimlikleri

usumun çeperlerine tutunmuş
tepinen garip bir güruh
nereye kaçsam?
benden önce gelip oturuyorlar
dokunsam unufak olacak ruhları
kanayan parmak uçlarımda kader çizgileri

kimseler açamıyor
zihnimdeki saklı kitabın sayfalarını
kilit kelimeleri kayıp
gizli gömü, kör bulmaca sanki

kimi zaman
gökyüzünün karanlık yüzü
çorak toprakların ağulu çiçeği
mor dağların dumanlı başı
bazen renkli panayırların
çılgın hokkabazı
bazen de sonsuzluğa düşen yıldızların
ağırlığı
bir zincirin kopan halkaları kadar dağınık
usumun karmaşık telleri...

çılgın bir meczup, sanrısız algılarım
"aşk"mış ne umurum!
"dünya yuvarlakmış"
"hiç durmadan dönermiş"
bunlardan bana ne!

tek kavgam kendimle
kimse bilmiyor...

yaşam
düş veya gerçek
gözümde süzülen damla
dilimden düşmeyen kederli nağme
kendi içimde nefes alan
boğulan küçük bir çocuk

bakmayın!
belimin iki büklüm oluşuna
gülmeyin!
sırtımdaki kambura
ben bir zamanlar, nice zaferlerin
adsız kahramanıydım...

(27 /01 /2011)

Ayşe Uçar

Turnalar

rüzgârdan nefes
buluttan gam, yağmurdan fistan
kalpten kalbe nehir, dudaktan dudağa zehir
beyaz bir mendil, çiçeği gelincik
hoyrat bir çığlık, muştusu ölüm
soluk soluğa gün...

üç maymun -altı el
bir tutam mavi, bir avuç kırlangıç ağıdı
ulvî dağları susturan
dev dalgaları küstüren...

yanıyor gök
tutuştı güneş
eteği sökük evrenin, yıldız bahçeleri toz toprak
şahlanır gölgeler, topuğunda kan, kanadında şimşek
sürgün vermez, çürüdü dallar...

daracağında yağlı urgan
meydanlarda ateş, sokaklarda kül
üfleseler savrulacak âlem

.....

gözlerimiz sevda, dudağımız yangın
alnımız poyraz, saçlarımızda düş kıran kelebekler
sızılı parmaklarımızdan damlayan zezem
haydi! için turnalar

uyanmasın şafaklar!
çığlık çığığa zaman...

(10/06/2012)

Ayşe Uçar

Tutku

ey sevgili...
ruhunu aç!

seninle aynı şehr-i kalbin bir çift gözyaşıyız
aynı toprağa akar kollarımız aynı köke sarılır bedenlerimiz
bozkırlara yansıyan gümüşten şavkımıza bak

ay bize gülümser, biz yıldızlara

saten zambak
kırmızı gül ...işte aşkın rengi
cennet-i alânın nuru mu güneşin
ayak izlerinde kıvrılır taştan sokaklar
bir muammanın dudağında canlanır sensizlik
sen sustukça ben sustukça...
demlenir sevdanın tozlu patikaları
ruhumun mabedinde göveren acıları kutsa
yeniden doğalım mı sevgili...

tüm anlamsızlıkları ayrılıkları silelim
istiridye pembesine boyayalım gözyaşlarını
sana susayan tenimin ırmaklarını gök-yüzünle iç
ağzın deniz, saçların orman, omuzların dağ
dilin nil olsun mu?

yeşil yeşil ak içime sevgili

sivri pençesiyle yırtarken yüzümüzü dünler
biz aynı yarınlara koşalım
ağaç kabuklarında tuzlanmasın rüzgârın esintisi
serçeler titremesin kuruyan dallarımızda
baharı bol olsun sevgimizin
ömrü uzun...

gerdanımız da lâl tutkular
üstelik kirpiklerimiz de sülün dinginliği
zaman akıp gitsin saçlarımızdan

okyanuslar kadar çılgın sevişelim mi sevgili...

29-03-2013

Ayşe Uçar

Uçurtma

kırmızı pabuçlu kuşlara sorun
her dağın bir kalbinin olup olmadığını
her gülümsemenin nasıl yağmura dönüştüğünü

en güzelini onlar bilir
nar ağaçlarının şarkısı bu
son-baharın ihtiyar yapraklarına inat
mutluluğun sırrını

rüzgârın nefesindeki uçurtmanın
kırılganlığı gibidir hayat
öylece asılıp kalırsınız yeryüzü boşluğunda
vahşi ormanların çığlıklarına aldırmadan

pencereleri kapalı bir ev düşünün
hatıraları tozlanmış, karanlık mezar gibi
hüzünlü, görkemli bir yalnızlık çöreklenmiş
odalar dolusu kuraklık ve ağız çevik örümceklerin
çelikten yol ağları...

masalsı
bir siren eşliğinde
gelip geçen, konup geçen
ruhların gizemli yürüyüşüne bakın
nasıl da başlarını eğmişler bulutların ötesine
dingin ve ahenkli...

kırmızı pabuçlu kuşlara sorun
her dağın bir kalbinin olup olmadığını
her gülümsemenin nasıl yağmura dönüştüğünü

son-baharın şarkısı bu
nar ağaçlarının söylediği
gözlerimizle duyduğumuz, kulaklarımızla dokunduğumuz
hicran ışığının doğmasıdır- ölüm

06-09-2014

Ayşe Uçar

Uyanış

uzanıp güneşe
sonra gülümsemek vişne renkli sabaha
üzgün sokakları taşımak şehrin kalbinden
boşaltmak hüznüleri guruldayan karnından

sen yarı uyanık düşerken güne
ipek mendil sallamak begonvillerin sarktığı balkondan

belki de bilmiyorsun
arkandan bir top sardunyanın açtığını
duvardaki ağlayan tablonun kıpırdanışını
yürüyen rüzgârı öpen perdenin, nazlı salınışını
ve günler aylar sonra...
ilk kez tebessümle bakan yüzü şipşaklayan aynanın haykırışını

şimdi git
akşam yine gel
nil yeşili bir gözlükle, çilek tadında şarkıyla
uzat yorgun ayaklarını, esmer tenli sehpaye
cezayir menekşesi kirpiklerini perdele yüzüne

uyu...
yere saçılan cam kırıklarını
havada uçuşan boşta kalan sözcükleri
halıda kuruyan gözyaşı tozlarını süpürüp sileyim
yarasa kılıklı birkaç ayırık otunu çekip aramızdan alayım

bak yüzüme
yorgun karanfilim, taşlı kaldırımlardan yuvarlanan
kasıklarımında amansız çile...
ensemde aklımı titreten siyah pelerinli gölgeler
dudağımı yırtan orman çalısı...

ya ölmeli
ya yılanı sarılan kollarımı çözebilmeli sihirli bir değnek

lacivert atlasta mor iğne ve Tanrı'nın gür sesi
sus! sus da...dinle
göğün merdivenlerine tırmanan duayı...

verde üç saksağan, parçalanan köknar
kanayan iğde ağacı, yaprak savruntusu
sonsuzluğa uzanan çığlık...

.....
yine de üzülme
cepte kutup yıldızı, ufukta dolunay
ayaklarımızın altında çırpınan deniz

hatırla
bu ilk değil
sancılı şafağın bağrından doğuşun
saçlarını okşayışım, alnını perdeleyen zılâl-i sütümle silişim

dilinde böğürtlen tortusu, dudağında elma acısı
toprakta çim kokusu, dalda kuş civıltısı
gamzelerinde hasırdan sepet
haydi bırak kendini...
bırak da annen yere saçılan hıçkırıklarını toplasın...

09/07/2012

Ayşe Uçar

Uzak Masallar

güneş tektir, her yere eşit mesafeden gülümsemez
oysa dünya tek değil çeşit çeşittir, her bedende farklı can bulduğu gibi...

tanrı hep vardı
oradan bizi izlerdi

.....

gizemli hayatların masalı bu
fogo adalarının dudak uçuğunda
terk edilmiş rengi uçmuş evlerin
kırık camlarından haykıran açlık

soğuk -ölüm -yalnızlık
üçlüsü...

uzak diyarların
şımartılmış kentlerinde güneş
selam vermez hiç buralara
karanlık soğuğu, soğuk sefaleti besler
diğer insanlar gibi kaçmalıydı belki
hırçın dalgaların keskin ucundan

kimileri gider
kimileri kalır-dı

kör bir bağlılık geçmişe
çelişkiler yumağını sarar benliğe
kıvrandııkça acıdan, su çeker vefaya
soğuk ve yoksulluk işlemez kemikten bedene
kaçmak istedikçe çivilenir ayak
buzdan kulelere

ölüm bile kıymet vermez
sürünen bedenlere, sürüklenen hayallere
tahta masanın başucunda bekleyen
sıcak bir şarabın rengidir özlem
her gün azar azar silinse de
gözyuvalarından

yalnızlık
her şeyle beraberdir
yumru tepecik de gövdesi buz tutmuş çam
silinmiş ayak izlerine ev sahipliği yapan buzdan çadır
yıllardır aynı çöp kutusunda atılmayı bekleyen
boş konserve kutusu gibi

değerlidir
küçük lambanın isi
sevilen bir şarkının dilden çağlayan nakaratı kadar

güzel hatıraları çağrıştırır
mesela bolluğu... neşeyi
eş ve ahbapların kurulduğu küçük ziyafet masalarını
ah! o yıllar...

şimdi
sadece yollar var
baktıkça önce genişleyen, sonra uzadıkça küçülen
unutulmuş limana gelmeyen yolcular
ya da hayalet gemiler

insan
konuşmadıkça düşüncelerini büyütür
tek bir çekirdeğin kök salması toprağa
ve kuşların çığıltısı gibi
devleşen dallar da

.....

onlar
biliyor
melekler çürüyen patatesleri kutsadıkça...

tanrı orada
ölümse bir gün gelir...

28-09-2013

Ayşe Uçar

Yağmur Ağlıyor

yağmurlu bir gün
öğle arası vakit
tamda tavında toprak
yalnızlığımı paylaşıyorum, tahta bankla
zaman dingin
sanki derin uykuda...

içim dışım...
tatlı bir kalabalık
baharın nefesi yeni vurmuş dallara
ağaçlarda al beyaza boyanmış çiçekler
ekmek kırıntıları elimde
etrafıma / dört bir yandan güvercinler serçeler yağıyor
mutlu ve yorgun gözlerim
kanat çırpınışlarının tatlı telaşını izliyor

efsunkâr bakışlı rüzgâr
hep bilindik şarkıyı söylüyor
"Birden giderler fark etmezsin
Kalbinde siren sesleri
Ağlarsın belli olmaz bu yağmurlar yüzünden"

sükunet içinde tüm canlılar
gözlerimin deminde hüznün
dalıp gidiyorum düşlere, ruhumda sızı
birden / hayalin karşımda
titriyor ellerim dizlerim
nefesimde kırk haramiler, boğazımı kesiyor
ah! bu heyecan öldürecek beni..

dalgın bakan gözlerin
puşlu bir camdan gülümser gibi
o kadar yakınsın şah damarıma / sanki komşum
korkuyorum / bir o kadar da uzaksın
kirpiklerim birbirine çarpsa yok olacaksın

su birikintilerinde...
yağmur damlacıklarının dansı var
sırılsıklam / üstüm başım
yüzüme düşen saçlarım tel tel
yağmur ağlıyor...
ben ağlıyorum ...

vakit dursa...
hep böyle kalsam
ve sen
hep böyle baksan bana
ilk günkü gibi AŞIK...

03 /05 /2011

Ayşe Uçar

Yağmur Sonrası

çilelere kafes örmeseydi yüreğim
islanmasaydı eğer kirpiklerim
bulutlara dokunamazdı gözlerim...

.....

buzdan kuleler yapıp
şehrin dört yanını kuşattım
söndü ateş, savruldu küller...

mevsimsiz açan çiçeklere
asılsız anlatılan masallara benziyor zaman
yaşamak çengelli iğne gibi yırtsa da gözlerimi
bıkmadan yedi düvel öncesinin hikayelerini anlattım kumrulara
sonra susuz ve dilsiz kaldım asırlarca...

dinle iki gözüm
isimsiz martıları çevirdim az önce rüzgârın koynundan
umursamadı denizin yosun kokulu saçları
hiç utanmadı yakamozların yüzüme yansıyan ışıltısı
oysa yudumluk su saklayacaktım dilimin altında
belki çiçekler açacaktı sahipsiz topraklarda
belki böcekler kanatlanacaktı siyahi göklerde /olmadı

yazık! evrenin küllerinden güneş doğmuyor ki
karanlık karanlığı içiyor, duasız akşamların arifesinde
dünyanın iki yüzü de yalan dolan
tek bildiğim gerçek kefensiz giden çocuklar...

inanmak zor belki bükülen zamanın doğrulmasına
sadece acımak sadece yardım yetmiyor ki
bir başka bakmalı bir başka dokunmalıyız
umutsuz bakan gözlere, çilekeş kalplere

ah! can özüm
yağmur sonrası, buharlaşmadan dualar
Tanrı'nın gazabına uğramadan açılan eller
solan gülleri, kuruyan toprağı yeniden yeşertmeliyiz...

bilmeli ki insan
tüm kainatın akli bir incir çekirdeğı etmiyorsa
çatlayan toprağın, açgözlü akbabaların suçu ne...

01/09/2011

Ayşe Uçar

Yakarış

ah! efendim
ince sızılara gark eden
dertlerimin ezeli, acılarımın piri
elvan çiçekleri kurutan
dil-nişinim, dil-âvizim
gel! ...gel beri! ...

ahvâl-i çilelim
görmez işitmez misin?
dört yanı sardı gubâr-ı hüzün
mahv-u perişan gulşen-u gülzâr
kader bahtım, kalb-i hazinem
gel! ... gel gayri! ...

vuruldu nişangâhım
durdu kürre-i arz, dağıldı ordugâh
tutuştı hanlar hamamlar, yerle yeksan kaleler
katıla katıla güldü düşman, kuruldu taht'a
gözümde yaş, ruhumda dem
kayd-i hayatım, sevdiğim
yusuf dillim, ayça yüzlüm
gün bakışlım...

tünemeden baykuş dalıma
ölüm gül serpmeden toprağıma
ömrü hederim, hicrân bülbülüm
gel! ..gel gayri! ...

(17/10/2012)

Ayşe Uçar

Yandı Bitti Kül Oldu

söyleyin rüzgâra dağıtmasın saçlarımı...

.....

vazgeçtim
şimşek gözlü baharlardan
çitkırıldım yazlardan
heyhat! verimsiz topraklara bel bağlamak
aklı yitiklerin işi...

çulsuz mevsimler bekliyor g e l e c e ğ i
duydunuz mu?
güneş parçalanmış yıldızlar kör kuyu
şaşırmış yolunu insanlık

fark ettiniz mi?
çürük sakız gibi e f k â r l ı z a m a n d a ğ ı l d ı k ç a d a ğ ı l ı y o r ...

çökkün gölgeler avuçluyor a y d ı n l ı ğ ı
ve ç e n e b a z i s k e l e t l e r ç o k k o n u ş u y o r
ortalık kuru gürültüye gebe
dokuz ay on günü bulmaz
daha da büyür k ö t ü l ü k

ateşi yükseldi dünyanın
tez tespih ağaçları çoğaltılsın
birazda nane ruhu...
u m u t v a r m ı ?
düzelir mi yanlış gidişat

.....

dilim s u s a r k e n
gözlerim hep k a n ı y o r
a l d a n m a k m ü b a h m ı ?
bilen varsa konuşsun
yoksa sonsuza dek sussun

münzevi ruhum
dinginliği tutturana selvi dalları kadar narin bilesiniz
dokunduğunuzda k ı r ı l ı r

ö z l e d i m
portakal çiçeklerini
kekeme sevinçleri
mavi uçurtmalı oğlanları, kırmızı başlıklı kızları
hepsi ahşap evlerin oymalı panjur figürleriydi
eskidi...y a n d ı b i t t i
k ü l o l d u

biliyorum
ayarı bozuldu şiirin, çivisi çıktı dünyanın

inanın s u ç bende değil
pusulanın y ö n ü ş a ş t ı

03 /01/2012

Ayşe Uçar

Yanılsama

gece sessiz
asude bir dinginlik
gölgeler sinmiş karanlığa
dışarıso soğuk, kediler üşümüş olmalı
ağaçlar çıplak dallarıyla hayli cesur

kış kapıdan çekilmedi

bir koşu kalkıp
olanca çabayla göğeyi çarpınsada ruh-nafile
kim bilir nasıl duru gök, koyu lacivert
yıldızlar orda burda şıkır şıkır...

ah! bu beden
boynu kırılmış bir güvercin
zihinde binlerce oda, binlerce kapı
binlerce yol, zorlanıyor her pencere
ateşeyi düşmüş kelebeğin pır pır hali
çaresizliğin resmi

saatler fırlıdak-
olsa kaç yazar
uyuyor zaman gözlerimde
uyutuyorum boş beşikte düşleri
kıymık kıymık bu yürek

aklımsa bezgin bezirgânbaşı
hangi yola çıkar, hangi taşay konar
her dalgayla sağa sola yalpa vuran
denize kök salmış bir yosun sarhoşluğu bu

içimde
milyonlarca grizü patlaması
parçalanarak çoğalıyor acılar
avucumda son sevgi kırıntıları
ne bir kuş isterim ne de sevgili
ne bir tanıdık ne de bir yabancı

kendime büyüyorum günlerce

masum bir çocuk edasında
tatlı yalanlara kandı bu gözler

yemyeşil çayırlara rüzgârla uçan atlara
bulutların yağmurla ödüllendirdiği ormanlara
sıcak buğusuna bir bardak çayın
tokalaşan ellerin samimiyetine
ve aşkın büyüüne
masallara

.....

akıl
yangın yeri
fikir tuzla buz
gönülse boşa yandı
anladım yaşamak bir iyi bin kötü
hayatsa bir illüzyon

sarsıldı yer, çöktü bina
uçup gitti bastıbacak hayaller
kurudu karanfil, yok oldu efsun
-kayıbım işte kendime

10.04.2015

Ayşe Uçar

Yeşim Taşları

sustun
dilsiz ağrılar sardı yüreğini
ya da koca bir boşluk...
belki de yeşim taşlarının sessizliği vurdu
yangın dudaklarına...

ağladın
bıçak yarası yalnızlığına sarılarak
kirpiklerinde isimsiz bir korku
yağmur ıslağı saçlarını döktün, tel örgülü yüzüne
yorgundu kızarmış yanakların...
sıcak bir omuz arayan usuna aldırmadan
titreyen ellerine gömdün ceylan başını

çocuk
güneş rengi gözlerini de alarak gitti
düşlerindeki masalın yapraklarını aralamaya
ardına döktüğü sihirli sızıya bakmadan
ayın karanlığına dokunmadan, sessizce kaydını yıldızlara...
küstün
yumrukladın bir bir kapıları...
gölgelerin arsızca oynadığı ıslak duvarlara tükürdün
acımadan ezdin odadaki ayak izlerini...
yine de acının yırttığı gözlerini güldüremedin

gitti çocuk
geride sarı laleler, mor zambaklar
kafesinde ötmeyen kanarya, yatağında yetim ayıcık
odasında loş ışık, ağlayan bir tül bırakarak...

gecenin
yarasa gözlerini boğdu aydınlık
rüzgârın nefesini öptü, yeşil fesleğenler
kırçıl sığırcık sürülerini ağırladı uzun boylu kavaklar
mavinin, maviye kavuştuğu anı muştuladı martılar

uyandı kadın
üzerine giydirdiği tüm acıları silkeledi
sabahın gizine uyanan kırmızı sardunyalara
daldı gitti gözleri...
bir de ufukta süzülen beyaz yelkenliyi andıran güvercine...

(18 /09 /2011 Ank.)

Ayşe Uçar

Zaman Yanılsamaları

zaman bükülürken evrenin elinde
her gün ağrısız sızısız
bir sancı yaşanır yeryüzünde
rutin bir makaraya sarılmış
günler devrilir
aylar, yıllar geçer

meçhul diyarlardan bir yol uzanır
gizemli...
biteviye gelenler / gidenler
geriye
irili ufaklı, çakıl taşını andıran
sadece izler kalır
silinmedik...

geceleri ayın mahzun bakışları
yıldızların ürperen gözleri
ve gündüz güneşin salaş gülüşleri
ruhların geçiş seramonisini izler

sessiz sedasız devir törenini
bazen bir güvercin çığılığı yırtar
bazen de kan damlar asumandan
karın üstüne
kimi zamansa nar çiçeğinin
dudağından gülümser kırmızı

doğum ve ölüm
tüm canlıların ortak lisanı
her doğum bir ölüm muştusu
her ölüm, bir doğum...

oysa bir türküdür yaşamak
dile dolanan
zılgıt eşliğinde çekilen halay...

dağların başı boran!
etekleri rüzgar yeldirmesi
uçurumlarda yankı
kaya gözlerinde çağıldı
yine de... hey!
yine de hey hey!
ah yaşamak ne güzelsin!
....

ne kadar kutsaldır
çürümüş cesetleri kucaklayan toprak
ana kadar şefkatli
yâr kadar sıcak
baba kadar kudretli...

her şey bükülür zamanla

ölüm hariç
tüm canlılar ise ölümlü
iyilik ve kötülük
insan sırtına yapışan yafta
ve kendi ellerimizle alnımıza
vurduğumuz damga

vakit geldiğinde
sonsuzluğun kapıları aralanır
gitmek için
önümüzde sadece iki yol
biri ışığın saf hüzmelerini yansıtır
diğeri ise karanlığın kızıl gözlerini...

31 /03 /2011

Ayşe Uçar

Zelha

gümüş gözlerin sessizliğe akıyor
derin mavileri kulaçlayan turnalara benziyor
sülün duruşların...
gökkuşağının gizemli kızı mısın?
kırılan ışık saçaklarından sallanan nur gibisin
Z e l h a...

kimseler tanımıyor seni
toprağa kök salmış gelincikler hariç
yeryüzünün uzağında yakut gözlü yıldızım mısın?

....

fırtınalara benziyor uçarı adımların
geçtiğin yerleri dalgalandırıyor
öyle çabuk ki ellerin
ölü ne varsa atıyorsun sahile
hızına yetişemiyor deli rüzgârlar
her yer çöplük
her yer ölü balık...
mazot kokulu bataklık yosunlarına hiç bakma
bunda senin en ufak bir suçun yok inan
iftiracı deve kuşlarına aldırma Zelha...

hazin bulutlar gibi duyguların
gelip geçiyorsun sabahın ayazından
gecenin karanlığından...
ne zaman dokunsa bir el yüreğine
"küçük bir çocuk mu" diye titriyorsun
üzülme Zelha
ağlama sen...
daha doğarken acıları sırtlanıyor çocuklar...

ne zaman bereketli tarla görsen
kelebekler kadar hürsün
özgürlüğe kanat takmış düşlerin
annenin kokusunu anımsatıyor
sarı sarı başaklar...
ah! o şen şakrak gülüşlerin gölgesinde uzandığın yıllar

ne oldu! birden gölgelendin Zelha
bulutların ardına aldığı güneş kadar kederlisin
yine yadına mı takıldı eskiler...
ah! bilmiyorsun
eski bardaklar cam bile değil
pet şişe oldu Zelha... pet şişe!
bakkal Ahmet'in kese kağıdıysa şimdinin naylon poşeti...

ilk aşkını hatırlıyor musun?
bakma! öyle deli deli...
bilyorum bıyık altından sinsi sinsi güldüğünü
utanacak ne var Zelha...

herkesin mutlaka vardır unutamadığı
belleğinin köşesinde cevher gibi sakladığı
haklısın kalmadı artık aşk meşk
şimdi yapay sevdalar moda
bugün seviyormuş moduna yatacak
yarın hatırlamayacaksın...

amber çiçeği misin Z e l h a
beni iyi hissettiriyorsun...
sanki kiraz dalında bir çift küpe
gül dalında şeydâ bülbülüm

gitme kal
yürür ardından içimdeki çocuklar
ardından ağlar sırça gözlü serçeler
korkarım boğazıma sarılmış zebanilerden
daralmış nefes borumsun
müsaade et az daha soluklanayım...
Z e l h a...

27/06 /2011

Ayşe Uçar

Zingarella

rüzgârın getirdiği bir avuç kum, bir avuç toz
günlerinse bir avuç karanlık, bir avuç belirsizlik...

.....

her şey başladığı gibi biter
üzerimde kaç mevsimin yorgunluğu
kaç fırtınanın bezginliği...

yine de bezdirmez yollar
yıkılsa da önüme koca dağlar
yeter ki pencereme gün vursun
solmasın saksımda hiçbir çiçeğim
eksilmesin toprağımda hiçbir böceğim

eser başımda yine kavak yelleri
zil çalan eteklerimde yine can bulur
zingarella...

döner başım
döner dünya
nar çiçeği dudağı, gözlerimse frenk menekşesi
bahar kokulu kelebekleri, ışık saçan perileri
ağırlar uçuşan saçlarım...

dizlerimde yanar döner sevdaların yorgunluğu
olsun! ben yine koşarım kırlara
incecik patikalara...

önüm arkam
sağım solum / uçurum
olsun! ne fark eder...
gözlerimde bin bir kıvılcım saçan ateş böcekleri
umudumu emeğimi çalan simsiyah bulutlara
pabuç bırakmaz
içimdeki ç ı l g ı n k ı z

dönsün dünya
parlasın güneş
kıvrak bellerde ateş dansı
saçılsın kuşlar, savrulsun etekler...

yeniden yeniden canlansın ruhum... çalsın zingarella...

(29 /02 /2012)

Ayşe Uçar